

ஏப்ரல் 2026

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

311

விலை
ரூபா 100/=

ஞானம் சஞ்சிகை ஸ்தாபகர்
'சாஹித்தியரத்னா'
தி.ஞானசேகரன்

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம் !

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

31

ஒளி : 27 சுடர் : 10

ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்

ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானலக்ஷ்மி
ஓவியர் : கிறிஸ்டி நல்லரெத்தினம்

ஞானம் பதிப்பகம்
3B, 46^{ஆம்} ஒழுங்கை, கொழும்பு 6. இலங்கை
தொலைபேசி: + 94 11 258 6013
+ 94 71 736 2862

மின்னஞ்சல்: editor@gnanam.info

சந்தா விபரம் : இலங்கை Rs. 1500/=
வெளிநாட்டுச் சந்தா \$ 100
(தபால் செலவு உட்பட)

வங்கி விபரம்
G. BALACHANDRAN
Acc. No. - 009020348846
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKIX

இதழியுள்ளே.....

பகிர்நலின் மூலம் விரிவுப் ஆழமும் பெறுவது ஞானம் !

கவிதைகள்

- முகம்மது நூறுல் ஹூடா/
சோ.ப. 05
- அநபாய சோமுன் (அவுஸ்திரேலியா) 09
- பா. கிருபாலினி 14
- காரைக்கவி 14
- வதிரி. சி.ரவீந்திரன் 18
- கலாநிதி செ.ஞானராசா 42
- உஷா கேசவன் 45
- Dr. ஜல்லா முஸம்மில் 55
- சித்ரா சின்னராஜன் 57

நினைவுகள்

- கேணிப்பித்தன் ச.அருளானந்தம் 07
- கமலினிகதிர் (சுவிற்சர்லாந்து) 15
- கீத்தா பரமமானந்தன் (ஜெர்மனி) 41
- பிரியதர்ஷினி 46
- ரிஸ்மியா நாகூர் கனி ஹாபி 53
(லண்டன்)
- ந.பார்த்திபன் 56

கட்டுரைகள்

- பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா 02
- தமிழ்மணி அகலாங்கன் 10
- கோகிலா மகேந்திரன் 43
- எஸ். சுடர்நிலா 48

மூல விமர்சனம்

- கே. எஸ்.சுதாகர் 19

புனைபெயர் (கேசரம்)

- ஞானம் பாலச்சந்திரன் 21

படிநீர்

- பேராசிரியர் துரை. மனோகரன் 58

வாசகர் பேச்சுமொழி

60

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வையப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.
ஞானம் சஞ்சிகையானது பொதுவெளி (Public Domain) பதிப்புரிமையை உடையது.

ஆசிரியர் பக்கம்...

அனைவருக்கும் அன்பு வணக்கம் !

ஞானசேகரன் எனும் இலக்கியச் சாகரம்

ஆறு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக அயராது இயங்கிவந்த சாஹித்தியரத்னா ஞானசேகரன் எனும் இலக்கியச் சாகரம், 11-ஏப்ரல்-2026 அன்று, அதிகாலை 4 மணியளவில் அமைதியடைந்தது.

ஞானசேகரன் அவர்கள், படைப்பு, எழுத்து, இதழியல், இலக்கியச் செயற்பாடு எனும் பல்துறைகளில் தம்மாலான இலக்கியப் பணிகளைத் தீட்டிட்டு, திறம்பட செயற்படுத்தியவர். கால்நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக தொடர்ந்தும் வெளிவரும் ஞானம் சஞ்சிகை, போர் இலக்கியம் - புலம்பெயர் இலக்கியம் - நேர்காணல் தொகுப்புகள், உட்பட்ட ஞானம் சிறப்பிதழ்கள் போன்றன வற்றை இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பின் இமாலயச் சாதனைகளாகக் கருதலாம். இவற்றுக்கு முறையான திட்டமிடலும், அவற்றைச் செயற்படுத்தும் அபார திறனும், தன்னூக்கத்துடன் கூடிய சோர்வடையாத மனத்திடமும் அவசியமாகின்றன. இலக்கிய உலகில், பலரிடம் திறமை இருப்பினும், அவற்றைச் செயற்படுத்தத் தவறிவிடுவதைக் காண்கிறோம். ஞானசேகரன் அவர்கள் அனைத்தும் கைவரப்பெற்றவர்.

ஞானசேகரனின் பிரிவையும், தான் விரும்பி மேற்கொண்ட இவரின் திட்டமிடல்களில் ஒன்றாகவே நாம் காண்கின்றோம். தமது தந்தையார், தமது பெரிய தந்தையார் ஆகியோரைப் போன்று தாமும் 84 வயதில் இயற்கை எய்துவோம் என, கடந்த பல வருடங்களாக பலரிடமும் அறுதியிட்டிருக்கிறார். அதன்படி தனது செயற்பாடுகளை கடந்த சில வருடங்களாக படிப்படியாகக் குறைத்து, நிதானமடையத் தொடங்கினார். ஞானம் 288^{ஆம்} இதழுக்குப் பின்னர் தமது ஈடுபாடுகளை குறைத்துக்கொண்டு, 300^{ஆம்} இதழ் தொடங்கி முழுமையாக நிறுத்திக்கொண்டார். தாம், தீர்மானித்தபடி 85^{ஆவது} அகவையை எட்டுவதற்கு (15-ஏப்ரல்-2026) நான்கு நாட்களுக்கு முன்னர் இவ்வலகை நீத்துக்கொண்டார்; புரணம்.

ஞானம் சஞ்சிகை ஸ்தாபகர், ஞானசேகரனின் இறுதிக் கிரியைகளில் கலந்துகொண்டோருக்கும், அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும், அஞ்சலி செலுத்தியோருக்கும் எமது பணிவான வணக்கம். கடந்த சில நாட்களாக இலங்கையிலும், உலகளாவிய ரீதியிலும் அஞ்சலி நிகழ்வுகள் நடைபெற்றவண்ணம் உள்ளன. அனைவரின் அன்புக்கும் மிக்க நன்றி.

முதலாம் ஆண்டு நிறைவில், இவர் சார்ந்த சிறப்பிதழ் ஒன்றினை வெளிக்கொணரும் தீர்மானம் எடுத்துள்ளோம். இதனைப்பற்றிய விபரங்களை எதிர்வரும் காலத்தில் அறியத்தருவோம்.

ஞானசேகரனின் உயிர் மூச்சு ஞானமாகும். ஞானம் சஞ்சிகையைத் தொடர்வதே தந்தையாருக்கு யாம் ஆற்றும் ஆத்மார்த்த அஞ்சலியாகக் கருதுகின்றோம்.

இவ்வகையில்,

- (1) ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தின் காலக் கண்ணாடியாதல்,
- (2) எழுத்தாளர்களுக்கு களமமைத்து ஆற்றுப்படுத்தல்,
- (3) மறைந்துபோன இலக்கியங்களை மீட்டெடுத்தல், ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் செப்பனிடல்
- (4) உலகத் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் இணைந்து பயணித்தல்,
- (5) தமிழிலக்கியச் சிந்தனையைத் திசைமுகப்படுத்தல்

எனும் திசைகளில் எம்மாலான பணிகளைத் தொடர விழைகின்றோம்.

அன்பர்களே..! இலக்கிய உள்ளங்களே..! எங்களது இந்த இலக்கியப் பயணத்தின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எமக்குத் தோள்நந்து ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து வந்துள்ளீர்கள். அதனை நாம் என் றென்றும் மறவோம். அனைவருக்கும் எமது இதயம்கனிந்த நன்றியை மீண்டும் தெரிவிக்கின்றோம்.

சொல்லெழுகை இசை, சொல் இசை என்றும் அழைக்கப்படும். உலகளாவிய நிலையில் இளைஞர்களிடத்தே மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்திவரும் இசை வடிவமாகவும் அது எழு கோலம் பெற்றுள்ளது.

நியூயோர்க் நகரில் 1970ஆம் ஆண்டளவில் உருவாக்கம் பெற்ற அந்த இசை, விரைந்து உலகெங்கும் விரிவப் பரவத் தொடங்கியது.

நியூயோர்க் நகரத்தில் வாழும் ஆபிரிக்க அமெரிக்க சமூகத்தினர், இலத்தீன் அமெரிக்க சமூகத்தினர், ஆபிரிக்க கரிபியன் சமூகத்தினர் ஆகியோரிடத்து வளர்ச்சி பெற்ற அது, **ஆக்க நலன எதிர்ப்பு** இசையாக அமைந்தது.

வறுமை, வேலையில்லாத சமூக ஒடுக்கு முறை ஆகியவற்றுக்கு எதிரான அரசியல் இசையாக அது இருப்பதனால் உலகெங்கும் விரைந்து பரவலுற்று வருகிறது. அந்த இசைக் குரிய ஆடலும் இளைஞரால் நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

சொல்லெழுகை இசை தமிழுக்குப் புதிது அன்று. சொற்களை இசையுடன் அளிக்கக் செய்தல், **தமிழர் மக்களிய (Folk)** இசையின் பரிமாணங்களுள் ஒன்றாக இருந்து வருகிறது. அதன் செல்வாக்கு, முகிழ்ப்பு இசைகளாகிய பண் இசையிலும், கருநாடக இசையிலும் காணப்படுகிறது.

தமிழ் அர்ச்சுவடியும், சொற்களையும், வாய் பாடுகளையும் இசையுடன் ஒப்புவித்தலைத் தமிழ் ஆசிரியர் நீண்டகாலமாகப் பயன்படுத்த வருகின்றனர்.

இந்து சமயத்தில் வேத சுலோகங்கள் இசையுடனும், தெளிவான உச்சரிப்புடனும், ஒத்திசைவுடனும், இசைச் செழுமையுடனும், பக்தியுடனும், அளிக்கக் செய்யப்படுகின்றன. அது இடம்பெற்றுவரும் நிகழ்ச்சியாகும்.

எமது வரலாற்றை விளங்கிக் கொள்ளாது, சொல்லெழுகை இசை அமெரிக்காவிலிருந்தே

மேலெழுகை கொண்ட இசை வடிவம் என்று ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் கூறுதல் தவறாகும்.

வேத சுலோகங்களை உச்சரிக்கும் முறை மையும், திருமுறைகளைச் சொல்லெழுகையுடன் பரவுதலும், உளச் சுகமும், பக்தி முகிழ்ப்பும் கொண்ட செயற்பாடுகளாகின்றன.

எழுத்துகள், ஓசைவடிவானவை. ஒலிக்கு அடையாளம் கொடுத்தே எழுத்துகள் உருவாக்கம் பெற்றன. சொல் எழுகை இசை போன்று **எழுத்து எழுகை இசையும்** உண்டு. எழுத்தை ஓசையுடன் கற்பிக்கும் மரபு இன்றும் நீடித்து வருகிறது.

அந்த மரபிலேதான் தேவராய சுவாமிகள் கந்த சஸ்டி கவசத்தின் சீல அடிகளை எழுத்துத் தொடர்ச்சியில் அமைத்தார். எழுத்துகளுக்கு ஓசையும் உண்டு, பொருளும் உண்டு.

எழுத்துக்கும் ஓசைக்கும் உள்ள இணைப்பை உற்றறிந்ததன் நீட்சியாகவே, இசைக்குரிய சுரங்கள் ஏழும் உருவாக்கப் பெற்றன. விலங்குகள், பறவைகள், காற்று, மழை முதலாம் இயற்கை ஒலிகளை அடியொற்றி சுரங்கள் உருவாக்கம் பெற்றன என்ற கருத்து தமிழ் மரபிலே உண்டு.

எடுத்துக்காட்டாக, மயிலின் ஓசையை அடியொற்றி 'ஸ' என்ற சுரமும், காளை மாட்டின் ஒலியை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'ரி' என்ற ஒலியும் உருவாக்கம் பெற்றதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அது உலகியல் விளக்கம்.

சுரங்கள் சிவனால் பார்வதிக்கு அருளப் பட்டவை என இந்து சமயத் தொன்மங்கள் விளக்குகின்றன. கேட்டவுடன் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து ஈர்க்கும்வண்ணம் இசை அளவோடு கூடிய ஒலியாக சுரங்கள் அமையும்.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள குருமயான் மலைக் கல்வெட்டில் சுரங்கள் பற்றிய பதவுகள் கடைக்கப் பெற்றுள்ளன. சுரங்கள் பற்றிய தொன்மையான

ஆதாரத்தைக் காட்டும் வரலாற்றுச் சான்றாக அது அமைந்துள்ளது. அகழ்வாய்வாளர் **டி.ஆர். பண்டாக்கர்** அதனைக் கண்டெடுத்து வெளிப்படுத்தினார்.

சொற்களைத் தேர்ந்தெடுக்காது, சுரங்களை மட்டும் கோவைப்படுத்தி இசைக்கும் மரபும் வளர்ச்சியடைந்தது. சொல்லெழுகை இசை வளர்வதற்குரிய அடிநிலையாக அது அமைந்தது.

சொற்களைப் பயன்படுத்தாது, சுரக்கோவைகளை மட்டும் பயன்படுத்தி இசை வழங்குதல் **ஆலாபனை** என்றும் குறிப்பிடப்படும். அது இணக்கல் முறையில் (Improvisation) அமைவதால், **மனோதர்மம்** என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. **மனோதர்மம் என்ற சமஸ்கிருத சொல்லின் பொருள் மன ஒழுங்கமைவு என்பதாகும்.**

அந்த முகிழ்ப்பு இசை தமிழ்நாட்டுக்கே உரிய சிறப்பான ஓர் அளிக்கை வடிவம். **தோடி சீதாராமையா** என்பவர், கருநாடக இசை வல்லவர். அவர் எட்டு நாட்களுக்கு தோடி இராக மனோதர்மத்தைத் தொடர்ந்து பாடியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

சொல்லெழுகை இசையும் மனஒழுங்கமைவுடன் அளிக்கை செய்யப்படும் ஓர் இசை வடிவமாகும். அதனை இசைப்பவர் தமது கற்பனைக்கு ஏற்றவாறு விரைவு நடையில் சொற்களுக்கு இசையேற்றம் செய்து அளிக்கை வழங்குவார்.

ஒரு சொல்லை மீள உரைத்தல், ஓர் ஓசையை மீள ஒப்புவித்தல், ஒரு தொடரை மீள்பாடுதல் என்ற செயற்பாடுகள் கவிதையிலும், இசையிலும் நீண்ட காலமாக இடம் பெற்றுவரும் ஒரு நுட்பியலாகும்.

மீண்டெழும் ஒலிப்பு மனித உழைப்பின் ஒலத்திலிருந்து தோற்றம் பெற்றதென மார்க்சிய ஆய்வாளர் குறிப்பிடுவர், ஒரே உற்பத்திச் செயலை மீளமீள்ச் செய்யும் செயலில் இருந்தும், ஓசையிலிருந்தும் இசைப்பாடல்களில் **மீள்கை (Refrain)** தோற்றம்பெற்றது.

இசையும் பாடலும் ஒன்றிணைந்திருந்த பக்தி நெறிக்காலத்தில் வந்த நுட்பியலை நாயன்மாரும், ஆழ்வாரும் பலமுறை பயன்படுத்தினர்.

திருநாவுக்கரசரின் “தலையே நீ வணங்காய்” பதிகத் தொடரில் (சாதாரி - பண்) அந்த நுட்பியல் விரிவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அந்தப் பாடலே கருநாடக இசையில் கீர்த்தனை வடிவம் தோன்றுவதற்கு முன்னோடியாக அமைந்தது என்ற கருத்தும் உண்டு.

கவிதை மரபில் **மீளிய நுட்பம்** தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படுகிறது. **பாரத்யும்** அந்த நுட்பியலைப் பயன்படுத்தினார். அவரின் “நந்தலாலா” இசைப்பாடலில் மீளியம் பரவலாக எடுத்தாளப்படுகிறது.

சொல் எழுகை இசைக்கு நீண்ட வரலாறு உண்டு. முன்னைய கவிதை நுட்பியலும், அளிக்கை நுட்பியலும், அதற்குப் பின்புலமாக அமைந்தன. சந்தக் கோலங்களின் ஆளுமை அதன் வளர்ச்சியைத் தூண்டிவருகிறது.

ஒத்திசைவு, துடிப்பான தாளக்கோலம், எளிமை, கதையுரைப்புக்குரிய வலிமை, சமூகப் பிரச்சினைகளைத் துளாவி எடுத்துரைக்கும் ஏற்புடைமை, முதலியவற்றால் சொல்லெழுகை இசை இளைஞரிடத்தே செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகிறது.

ஏனைய இசை வகைகள் பேசாத அளவுக்கு இந்த இசை அரசியற் பிரச்சினைகளையும் சமூக நெருக்குவாரங்களையும் பேசுகின்றது.

பொருட்பொதிவு, தொடரும் ஓசைப்பாய்ச்சல், சந்தக்குவிப்பு, ஏற்றத் தாழ்வாக இசைமீட்டல் (Cadence) முதலாம் பண்புகள் சொல்லெழுகை இசைக்கு வலுவூட்டுகின்றன.

கவியரங்கு அளிக்கைக்கும், சொல்லெழுகை இசை அளிக்கைக்கும் வேறுபாடு உண்டு. கவியரங்கில் இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. மேலும், சொல்லின் கருத்துக் காவுகைக்கும், வேண்டியவிடத்து மாற்றுப் பொருள் தரும் சிலேடை மொழிவுக்கும் கவியரங்கில் இடமளிக்கப்படும். கருத்துப் பின்னலும் மொழிப்பின்னலும் அங்கு முதன்மை கொண்டு மேலோங்கும்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் நியூயோர்க் நகரில் 1970-ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கம் பெற்ற **ஹிப்பிகைப்** பண்பாடும் சொல்லெழுகை இசையும் சமாந்தரமான நிகழ்ச்சிகள்.

சொல்லெழுகை இசையை அடியொற்றி எழுந்த ஹிப்பிகைப், பின்னர் பண்பாட்டு இயக்கமாகப் படிமலர்ச்சி கொண்டது. இனமத

எமது வரலாற்றை விளங்கிக் கொள்ளாது. சொல்லெழுகை இசை அமெரிக்காவிலிருந்தே மேலெழுகை கொண்ட இசை வடிவம் என்று ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் கூறுதல் தவறாகும்.

அடையாளங்களைக் கடந்து உலகெங்கும் நீட்சிகொள்ளத் தொடங்கியது. இளைஞரின் கவர்ச்சிக்குரிய பண்பாடாக அது அமைந்தது.

ஹிப்புகொப் பண்பாடு உள்ளமைந்த கூறுகள் பலவற்றைக் கொண்டது. சொல்லெழுகை இசை, முறிவு ஆட்டம் (Break Dance), சுவர் எழுத்து (Graffiti), வாய் மொழித் தாளம் (Beatboxing) பார்வையாளரை வாசித்தறியும் கலை (DJ ART) முதலியவை உள்ளடக்கப்படுகின்றன. இவை இளைஞர்களிடத்துக் கிளர்ச்சியூட்டும் இயல்பைக் கொண்டவை.

முறிவு ஆட்டப் பண்புகள் தமிழர் கிராமிய ஆடல் (மக்களிய ஆடல்) அடைவுகளிலே காணப்படுகின்றன. பேச்சு வழக்கில் அது **தடுக்கல் ஆட்டம்** என்று குறிப்பிடப்படும். ஆடுபவரின் துரித மனக் கோலங்களுக்கு இதம் தரும் துடிப்பு அசைவுகளாக அவை அமையும்.

கருமை இன மக்களின் தெருக்கூத்தில் முறிவு ஆடல் பலநிலைகளிலே இடம்பெறும். வேகமான அசைவுகள், திடீரென உறைந்து நின்றல், நின்ற நிலையில் கால்வேலைப்பாடுகளை மேற் கொள்ளல், தலைகீழாக நின்று ஆடுதல் முதலியவை முறிவு ஆடலில் இடம்பெறும்.

சொல்லெழுகை இசை இவ்வகை ஆடலுக்குப் பொருத்தமும் இசைவும் கொண்டதாக அமைகிறது. இந்த இசைவுப் பொருத்தத்தைச் செவ்விதாக அமைப்பதில் ஐப்பானிய ஆடற் கலைஞர்கள் சிறப்புற்று விளங்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. முறிவு ஆடலும் சொல்லெழுகை இசையும் ஒன்றிணைந்துள்ளன.

ஹிப்புகொப்பில் பயன்படுத்தும் வாய்மொழித் தாளம் என்ற செயற்பாடு, தமிழுக்குப் புதிதன்று. வாய்மொழியால் தாளம் போடுதல் தமிழ் இசையிலும் கூத்திலும் நீண்ட காலமாகவே இடம் பெற்று வருகிறது.

அந்தச் செயற்பாடு **கொன்னக்கோல்** எனப்படும். கொன்னம் என்பதன் பொருள் “உச்சரித்துச் சொல்லுதல்”.

கொன்னக்கோலும் ஓர் இசைக்கருவியின் செயற்பாட்டுக்கு ஒப்பானதாகின்றது. தனி ஆவர்த்தன நிகழ்ச்சியில், கொன்னக்கோல் அளிக்கையின் பின்னரே தவில், மிருதங்கம், “ஓசையேந்தல்” என்ற கடம், “ஒருமுக ஓலிகை” என்ற கஞ்சிரா, “நாவில்” என்ற முகர்சிங் முதலான கருவிகள் இசைக்கப்படுகின்றன.

தமிழர்களின் முழவு மரபில் ஓசை அலகுகளை வாயால் கொலுப்பித்த பின்னர் முழவை வாசிக்கும் மரபு உண்டு.

ஆபிரிக்கப் பழங்குடி மக்களின் முழவு இசையில் வாய்மொழித் தாளத்தை சொல்லிய வாறு வாசிக்கும் மரபு இன்றும் காணப்படுகின்றது. சொல்லெழுகை இசையில் தாளமும், ஒத்திசைவும், உறுதியாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஒலிக்கொட்டு (BEAT) என்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

பல்வேறு எழுநடை (Style) வகைகள் சொல்லெழுகை இசையில் காணப்படுகின்றன. கலைஞர் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது ஆற்றலுக் கேற்ற எழுநடையை உருவாக்குகின்றனர்.

தமிழில் சொல்லெழுகை இசைக்குப் பொருத்தமான சந்தங்களைக் கொண்டதாக **தருப்புகழ்** அமைந்துள்ளது. அதனை எடுத்தாளும் பொழுது, அதற்குரிய பக்தி ஊற்று சிதைந்து விடாது பராமரித்தல் முக்கியமானது.

தமிழ்ப்பாடல்களை சொல்லெழுகை இசையில் பாடுவதில் வல்லவராகவும் மேம்பட்ட கலைஞராகவும், யாழ்ப்பாணத்து இணுவில் கிராமத்தைச் சேர்ந்த **ஐ. வாசீசன்** விளங்குகின்றார். அவரது ஆற்றலும் அளிக்கைத்திறனும் உலகளாவிப் பரந்து வளர்ந்து வருகிறது.

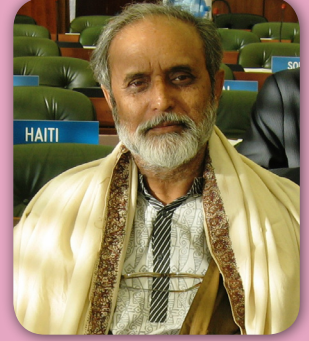
தமிழ் இசை, தமிழ் ஆடல், தமிழ் இலக்கியம் ஆகியவற்றில் அவருக்குரிய ஆற்றல் சொல்லெழுகை இசைக்கு வலுவூட்டி வருகிறது. ஒரு துறையின் ஆற்றல் இன்னொரு துறைக்குப் பெயர்ச்சி கொள்ளும் என்பதை உளவியலில் “கற்றல் இடமாற்றக் கோட்பாடு”ம் வலியுறுத்துகின்றது.

புத்தருடையவும், கூப்பியுடையவும் பாதணிகள்

வெறுமனே பகிடியாக அல்ல
இருவராக அன்றி ஒருவராக
பயணம் தொடங்கியது
அவனுடைய அல்லது அவளுடைய
பயணம் என்போம்
புத்தருடைய அல்லது றுாமியுடைய
மேலங்கி தரித்து
எல்லோருடைய பயணமும்
இருவராக அன்றி
ஒருவராக

ஒவ்வொருவருடைய பிரஞ்சை பூர்வமான அடையாளம்
சாதாரணமானதும் தெய்விகமானதும் ஆன பயணம்
அத்தைத்தின் அல்லது தெளவறித்தின் பயணம்

ஆங்கில மூலம் :
- முகம்மது நூறுல் ஹூபா
(பங்களாதேசக் கவிஞர்)

கபிலவஸ்துவில் தொடங்கிய நடை
புதிதரத்தின்கீழ் முடியவில்லை
பால்கின் கோயிலில் தொடங்கிய ஜிகிர்
இரண்டாவது கோயிலிலோ வீட்டிலோ தரித்ததில்லை
அலைச்சலும் அனுங்கலும் வளர்தலுமாக
அவர்கள் சாத்தரின் இருத்தியலிலோ
அழிக்கப்பட்டருக் கொண்டிருந்து
தெரிதாவின் ஞாபகப் பிழிவிலோ சந்திக்கவில்லை
சார்வாகரின் நான்கு சடப்பொருள்களிலோ
வேறகலின் தர்க்கவிசாரத்திலோ
நடை நிறைவுறவில்லை

தமிழாக்கம் :
சோ.ப.

விண்ணகத்திலிருந்து இறங்கி
அவனோ அவளோ கனவு கண்டு விழித்தான்/ள்
கனவுகளில் சம்சாரத்தை விட்டுவிட்டு
கர்மாவில் சம்சாரத்தை வரவேற்று
தக்வாவில் சம்சாரத்தை வாழ்ந்துகொண்டு
அவன்/அவள் கூக்குரலிடுவதில்லை
முன்பு நடந்திராத கடற்கரையை அளந்து
பாதச்சவருகளை விட்டுச்செல்லும்
யாரும் எம்மை - மனிதப் பிணத்தை - வெறுப்பதில்லை

காதினீ சிப்பார் ஆடையணிந்து
 புத்தர் நீண்டகாலம் பட்டினிகிடந்தார்
 கம்பளி கூஃப் அணிந்து
 கூஃப்பிகள் நெடுங்காலம் அலைந்தனர்
 ஒரு சாரார் அழிவை நோக்கி
 மறுசாரார் இணக்கத்தை நோக்கி
 எதுவுமே கேடில்லாதபடியால்
 ஒருசாரார் அமைதியில் - ஆனந்தத்தில் -
 இளைப்பாற
 மறுசாரார் எல்லாம் வல்லவரை
 முத்தமிடத் துணிந்து

றாமி துன்புறும் ஆத்மா
 புத்தர் கட்டபுலனாகாப் பிழிவு
 றாமி சந்நதத்தின் சிறகில் ஏறிச் சமூல்கிறான்
 புத்தர் மறுபிறப்பிலும் பேரின்பத்திலும்
 மீள்சுழற்சி செய்கிறார்

இப்போ அவர்கள் எங்கே?
 புத்தர் அரசமாளிகையில் இல்லை
 றாமிதன் பூர்வ சுவட்டுக்குத் திரும்புகிறான்
 ஆத்மா ஆயினும் ஆத்மா இல்லாதவராயினும்

உண்முகமாக நோக்குக
 மண்ணிலிருந்து விண்ணுலகம் வரை
 அவர்களைத் தேடும்
 விசுவாசியாயினும் அஞ்ஞானியாயினும்
 நிச்சயம் உங்களுக்கென
 ஒரு தனி வளை உண்டு
 உங்கள் தாய் தந்தையரின்
 முடியைச் சூடிய நீங்கள்
 மற்றவருக்கு உணவளிக்காமல்
 உண்டதில்லை.

புத்தரின் உடையணிந்த ஒருவராக
 மணிமுடிக்கும் அறுவடைக்குமான ஆசையை
 அல்லது
 பௌத்த அநுபுதிமானின் ஃபானா
 சோதனையை விட்டு
 மனிதனாகத் தான்

கைக்கெட்டும் தூரத்தில்
 அருகருகே நடக்கிறார்கள்
 கண்ணுக்கெட்டியும் கட்டபுலனாகமலும்
 தம் மனத்தை இரவில் உதறுகிறார்கள்

ஃபானாவும் நிர்வாணமும் இலக்கல்ல
 இந்த மண்ணை ஆத்மாவின
 அவை பிறக்கின்றன

நாம் ஒவ்வொருவரும்
 முடிவிலாப் புலப்பெயர்ச்சிக் கட்டத்தில்
 அவற்றில் மறுபிறப்பெடுக்கிறோம்
 ஒரு பெரும் வெடிப்பிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு
 இருவரும் துன்பறுகிறோம் உலாவுகிறோம்
 ஒவ்வொருவரும் புறாவைப் போல
 போரிலும் காதலிலும் முனுகுகிறோம்
 டொலரோ ரூபாவோ இல்லாத
 புத்தராக அல்லது கூஃபியாக

நாம் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யும்
 நாணயம் காதல்
 எம்வசம் உள்ள காதல் மண்ணுலகுத் தான்
 சமாதானமே எமது இலக்கு
 மேலான பேரருள்
 எம் கவலைகள் துடைக்கும்
 வழி இதுவே
 புத்தரும் கூஃபியும் ஒரே விதமான
 சப்பாத்துக்கள் போட்டிருந்தால்!

அரும்பதங்கள் :

பொய் - வாங்கதேசத்து ஆத்மாச்சர்கள்
 சார்வாகர் - லோகாயுதத்தை ஏற்கும் தத்துவநாச்சர்கள்
 றாம் - ஜலால்தீன் றாம் என்ற அநுபுதிமான்
 நௌவீத் - இஸ்லாத்தீன்படி, நெய்விட ஒருமை

சுக்கரநாற்காலியில் இருந்து காலத்தைக் கழிக்கும் சண்முகத்தாருக்கு இப்போது வயது எண்பத்தொன்பது. அவரது எண்ணத்தறியில் இழையோடும் எண்ணங்கள் கடலலைகள்போல் பொங்கி எழுகின்றன. முதல் அலையில் அவரை அநாதையாக்கிவிட்டு இயற்கை எய்திவிட்ட மனைவியை முன்றிறுத்தி நாலு கேள்வி கேட்க நினைக்கிறார். “மனைவிக்குமுன் கணவன் போய் விடவேண்டும். தாரம் போனால் கணவனுக்குத் தெருவோரம்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலை அவருக்கு. எண்ணத்தறியில் பொங்கி எழும் முதல் அலையாக அவரின் மனைவி வந்து நிற்கிறார். மனைவியை மனதில் முன்றிறுத்தி கண்களில் கண்ணீர் பொங்க தனது மனதுள் பேசுகிறார்.

அலை -1 - நீ தாய்மையடைந்ததும் இரு வரும் கொண்ட சந்தோசத்துக்கு அளவே இல்லை. பிரசவவலி வந்தும் ஒரு பகல் முழுதும் வலியினால் துடித்துப் போனாயே. சிசேரியன் செய்து ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாய். நான் வெளியில் நின்று தவித்தேன். வீட்டுக்குப் போனேன். உன் அம்மா, அப்பா, தங்கைமார் எனக்கு ஆறுதல் கூறி உணவு தந்தார்கள்.

“போய் பார்க்க பலம் வேண்டுமே. கொஞ்சம் சாப்பிடுங்க”. என்று வற்புறுத்தினர். ஏதோ பெயருக்கு சாப்பிட்டேன். அந்த நேரம் பார்த்து அந்த ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து தந்தி ஒன்று வந்தது. உடனடியாக ஒரு மருந்தைக் குறிப்பிட்டு வாங்கி வரும்படி இருந்தது. ஓடோடி பேருந்தைப் பிடித்து ஒரு பாமசியில் மருந்தை வாங்கிக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடி கேற்றில் தந்தியையும் மருந்தையும் காட்டினேன். உன்னைக்

காண்பதற்கு கட்டிலைத்தேடிக்கண்டு பிடித்தேன். நீ மயக்கம் தெளிந்து எனது கைகளைப் பிடித்தாய். உன்கண்களில் இருந்து கண்ணீர் வடிந்தது.

கதையைத் திசைதிருப்ப முனைந்தேன். “நமது குழந்தை உன்னைப்போலவே அழகாய் இருக்கிறது. அவனது கால், கை எல்லாம் மென்மையாக பஞ்சுபோல் இருக்கு.” கதையை மாற்றினேன்.

எனது கண்கள் குளமாகி கண்ணீர் உடைப் பெடுத்ததைக் கண்டுகொண்டாய். எனது கைலேஞ்சியைப் பறித்துத் துடைத்துவிட்டாய். நீ சுகமாகி வருவாய். வீட்டுக்குச் உனது நலத்தைக் கூறுகிறேன். மனமில்லாது வீட்டுக்குச் சென்று விபரமாய் ஒப்புவித்தேன். அவர் களுக்குச் சந்தோசம். ஐந்து நாட்களின் பின் நமது மகனோடு வீடு வந்தாய்.

தொடர்ந்து ஐந்து வருடங்கள் பிரமச்சாரி விரதம் பூண்டு இருக்கத் திடசங்கல்பம் எடுத்தோம். எவ்வளவு ஆறுதல் கூறினாய். ஆலமரம் போலிருந்தாய். உறவுகள் ஆயிரம் வந்துமென்ன? ஆணிவேர் போலிருந்தாய் அதில் நான் விழுந்து விடாதிருந்தேன். நமக்குத் திருகோணமலைக்கு மாற்றும் தரப்பட்டது. திருகோணமலையில் வீட்டு வாடகை நாளுக்கு நாள் வானம் தொட்டது. பெரியமாதா கோயிலுக்கு அண்மையில் ஒரு வீடு கிடைத்தது. எனக்கு இந்த வேலைபிடிக்கவில்லை. வேறுவேலை தேடினேன். ஆங்கில ஆசிரியருக்கான போட்டிப் பரீட்சை பற்றி தினசரி பத்திரிகைகளில் அறிவித்திருந்தார்கள். விண்ணப்பித்தேன். பரீட்சை எழுதினேன். ஆங்கில ஆசிரியருக்கான போட்டிப்

**கேணிப்பித்தன்
சு. அருளானந்தம்**

பரீட்சையில் தெரிவாகினேன். எனது ஊர் பாடசாலைக்கு நியமனம் கிடைத்ததும் இரு வரும் மகிழ்ந்தோம். திரு கோணமலை கடற்கரைக்கு அண்மையில் நாம் குடியிருந்த வீடு இருந்தது. மின்சார வசதி இல்லை. கடற்கரையில் இரவு பத்து மணிவரை மணலில் இருந்து சந்தோசித்தோம். அந்த மகிழ்ச்சியில் விஸ்வாமித்திரரின் தவத்தைக் குலைக்க வந்த அகலிகையாய் தோன்றினாய். தவம் கலைந்தது.

கலவியில் முடிந்தது. நான் ஞாயிறு நான்கு மணிக்குப் புறப்பட்டுப் பாடசாலைக்கு செல்வேன். அங்கும் எனக்கு பெரிய சுமை இருந்தது. எனக்காக தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த பெற்றோர் இருந்தனர். ஒருதங்கையும் இரு தம்பிகளும் இருந்தனர். அவர்களை நகரப் பாடசாலையில் சேர்த்தோம். ஒரு ஐந்து மாதம் சென்றபின் நீ முழுகாமல் இருப்பதாகக் கூறினாய். உன் முகம் வாடியதைக் கண்டேன். ஆறுதல் கூறினேன். அடிக்கடி ஆஸ்பத்திரி சென்று டாக்டர்களின் ஆலோசனைகளையும் பெற்றோம். ஒரு ஆண்டாகி விட்டது. உன் நலம் கருதி கொழும்புக்கு உங்கள் வீட்டுக்கு சென்றோம்.

நான் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயிற்சிக் காகச் சென்றேன். கடிதங்கள் எழுதுவாய். அவற்றைப் பலமுறை படித்து பதில் எழுதுவேன். கொழும்பில் டிசொய்சா ஆஸ்பத்திரியில் இரண்டாவது மகனைப் பெற்றாய். “பரணியில் பிறந்தவர் தரணி ஆள்வார்” என்று யாரோ கூறியதை என்னிடம் கூறி மகிழ்ந்தாய். நம் மகன் உன்னைப்போலவே இருக்கிறான் என்றேன். நான் ஆசிரிய பயிற்சியினை உன்னை நெஞ்சில் சுமந்துகொண்டே இரண்டு ஆண்டுகள் மேற் கொண்டேன். இரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சியினை மேற்கொண்டு வெளிவந்ததும் சேனை யூருக்கு இடமாற்றம் தந்தார்கள். உன் நலம் கருதி கொழும்பிலேயே உங்கள் வீட்டில் இருக்கச் சம்மதித்தாய். நான் எனது ஊரிலேயே தங்கிவிட்டேன். நீ இரண்டு செல்வங்களோடு கொழும்பில் இருந்தாய். இது அடுத்த பிரமச்சாரியத்து இருப்புக்கு பேருதவியாக இருந்தது.

நான் தினமும் எனது வீட்டில் இருந்து சேனை யூருக்குச் சைக்கிளில் நான்கு துறைகளைத்தாண்டி

சென்று கற்பித்து வந்தேன். நீயும் வந்தாய். நான்கு வருடங்களின்பின் நமக்கு மாற்றம் கிடைத்தது. உன் மகிழ்ச்சியைக் கண்டேன். “நீங்கள் மேல் வகுப்புக்களுக்குக் கற்பித்து பலர் யூனிவேசிற்றி செல்கின்றனர்”. நீங்கள் உங்கள் பெயரின் பின்னால் அந்த B.A பட்டத்தைப் பார்க்கவேண்டும். நீங்கள் பட்டம் பெற ஆயத்தப் படுத்துங்கள். சித்தியடைவீர்கள்” என்றாய். “நீங்கள் பரீட்சை எடுத்துச் சித்தியடைந்ததை யாருக்கும் சொல்லாதீர்கள்” என்றும் கூறினாய். உன் தீர்க்கதரிசனத்தைக் கண்டு வியந்தேன். எனது மாணவர்கள், யாழ். பல்கலைக்கழகம் சென்றார்கள். நான் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் சென்றேன். ஆறு ஆண்டுகளாய் நான் அனுபவித்த துயரங்களை உன்னிடம் சொல்ல வில்லை. பட்டம் பெற்றதை உனக்கு அறிவித்தேன். நீ அடைந்த மகிழ்ச்சியை சொல்ல வார்த்தைகள் இல்லை. இதுவும் ஒரு வகைத் தவம்தான்.

அலை-2- நமது மூத்த மகன் படித்து விவசாய ஆசிரியரானார். ஆனால் அவருக்கு ஓவியக் கலையில்தான் நாட்டம். அதனால் அவர் கற்பித்த பாடசாலைகள் சில வகுப்புகளுக்கு விவசாயமும், மேல்வகுப்புக்களில் ஓவியம் கற்பிக்க அதிபர்கள் உதவினர். அவர் கற்பிக்கும்முன் ஒருசில மாணவர்களே வரை தல் பாடத்தில் கற்றனர். மூத்தமகன் கற்பிக்கத் தொடங்கியதும் மாணவர் தொகை அதிகரித்தது. அதேபோல் பரீட்சைகளிலும் சித்தியடைந்து மாணவர் தொகை அதிகரித்து சாதனை படைத்தனர். திருமணம் செய்து வைத்தோம். மூன்று பேரப் பிள்ளைகளைக் கண்டோம். கடைக்குட்டி ஒரு பெண்குழந்தை மடியில் போட்டு மகிழ்ந்தோம். நீ விண்ணுலகம் சென்றுவிட்டாய். மூத்தமகனுக்கு கான்சர் வந்து

உன்னைத் தொடர்ந்து விண்ணுலகம் வந்து விட்டார். என் துயரை யாரிடம் சொல்வேன்?

அலை-3 - இளையமகன் பல துன்பங்களை அனுபவித்து அவற்றைத் தாண்டி படித்து யாழ். பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்துக்குத் தெரிவாகி இன்று நிபுணத்துவ ஆலோசகராக கடமையாற்றுகிறார். திருமணம் செய்வித்தோம். அவருக்கு மூத்த பிள்ளை, பெண்பிள்ளை. நமக்கு பெண்பிள்ளை இல்லாத கவலையை இளைய மகன் தீர்த்துவைத்தார். அவர் இப் போது டாக்டராகி விட்டார். நீ இயற்கை எய்திய பின் இளைய மகனுக்கு மகன் பிறந்தான். நமக்கு பேரப்பிள்ளைகள் மூவர் டாக்டர்கள். ஒருவர் என்ஜினியர், ஒருவர் வெளிநாட்டில் கெமிஸ்ட் ஆக சொக்லேற் கொம்பனியில் பணிபுரிகிறார்.

நீ போய்விட்டாய். என்னை மூட்டும் பிணியும் பிடித்து வாட்டுகிறது. நமது இளைய மகன்தான் எனது நலனைக் குறைவின்றிக் கவனித்துப் பார்க்கிறார். எப்படி, நீயும் மூத்த மகனும் இயற்கை எய்தினீர்களோ அப்படியே நானும் வரும் நாளை எதிர்பார்த்துக் கிடக்கிறேன். பிள்ளை களுக்கும் பல பிரச்சினைகள் இருக்குந்தானே? எப்படியென்றாலும் பிள்ளைகள் என்ற உரிமை இருந்தாலும், தனிமனித சுதந்திரம் வேண்டும். பிறரில் தங்கி வாழ்தல்கூடாது. கண்களில் கண்ணீர் சொட்டுச் சொட்டாக வடியத்தான் செய்யும். என் கண்ணில் நீர் வடிந்தால் கண்ணம்மா உன் கண்ணில் நீர் சொட்டும். அந்தத் துயரை நீ பார்க்கக் கூடாதென்றா எனக்குமுன் நீ சென்றனையோ?

வல்லரசு என்ப தென்றால்
வலிகளைக் கொடுப்பதற்கா
அதிகார வர்க்க மென்றால்
அமைதியைக் கெடுப்பதற்கா
கவையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழோர்
வாழ்ந்தென்ன பயன் இங்கு
இன்றிருப்போர் சிலர் இப்பூவுலகில்
இல்லா திருந் திருந்தால்
நாள்தோறும் நாம் இங்கு
நலமாக வாழ்ந்திருப்போம்
காதோரம் வந்த தன்று
கழுத்தோரம் பாய்ந்திருந்தால்.....

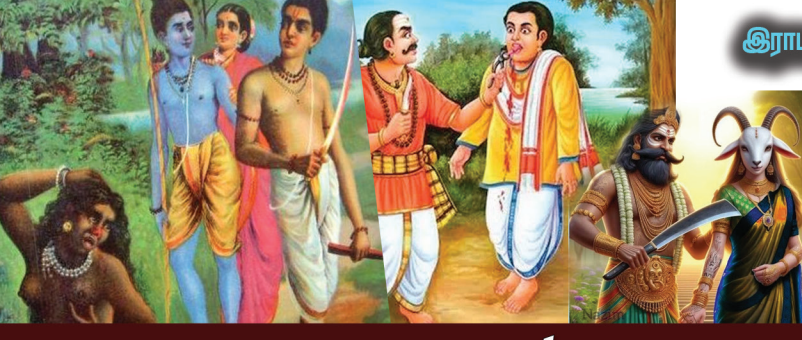
பாரினிலே வந்துதித்த
பள்ளிச் சிறார்கள் முதல்
பாமர மக்கள் வரை
பண்ணிய பாவ மென்ன
கொத்துக் கொத்தாகக்
கொலையுண்டு போவதற்கா
கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை
கூடிக் கொலை செய்தால் ஏது நன்மை
அமைதியாய் இருப்போரையும்
ஆட்டத்துக் கழைக்கின்றானே

அனுசரித்துப் போகாதோரை
அச்சுறுத்திக் கொல்கின்றானே
சிறு பிள்ளைத் தனத்துக்குச்
சிறிதேனும் குறைவில்லை
மத்திய கிழக்கிங்கு
மந்த மாகிப் போனதென்ன
வலவனிலா வானூர்தி (Drone)
வான் வெளியை மறைப்ப தென்ன
விமான நிலையங்கள்
வெறிச்சோடிப் போனதென்ன
பூமா தேவி இங்கு
பதைபதைத்து நிற்ப தென்ன

அழிவுக்குக் காரணமாம்
அனைத்து நாட்டுத் தூதரகங்கள்
அருகினிலே கூடிடுவோம்
அகில உலக அமைதிக்காய்
அமைதியாய்ப் போராடிடுவோம்
அன்பை மட்டும் விதைத்திருவோம்
அறத்தின் வழி வாழ்ந்திருவோம்

அநுபாய சோமுன்

பிரிஸ்பேன், அவுஸ்திரேலியா

தமிழ்மணி அிகளாங்கனி

அங்கபங்கல் செய்தோர்

முலை அறுத்தோர்

சங்க கால இலக்கிய நூலான நற்றிணையில், தன் கணவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட துன்பத்தைப் பொறுக்க மாட்டாதவளான ஒரு பெண், தன் ஒரு முலையை அறுத்து எறிந்ததாக ஒரு பாடல் சொல்கிறது.

எரிமருள் வேங்கைக் கடவுள் காக்கும்
குருகர் கழனியின் இதணத் தாங்கன்
ஏதிலாளன் கவலை கவற்ற,
ஒருமுலை அறுத்த திருமாவண்ணி

என்று மதுரை, **மருதன் இளநாகனார்** என்ற புலவர் இதனைப் பாடினார். நற்றிணை என்ற நூலை முதன்முதல் அச்சிட்ட பின்னத்தூர் **நாராயணசாய் ஐயர்** இக்கதை **கண்ணகியின்** கதைபோல இருக்கிறது என்றார். **தரு.மு.இராகவ ஐயங்கார்** இப்பாடலில் சொல்லப்பட்ட திருமாவண்ணியும் கண்ணகியும் ஒருவரே என்றார். இச்சம்பவம் கண்ணகியின் கதைக்கு முந்தியது என்று சொல்லியும் வேறு ஆதாரங்களைக் காட்டியும் இவர்கள் இருவரும் வேறு வேறானவர்கள் என்று **மயிலை சீன் வேங்கடசாய், கெ.ஏ. நீலகண்ட் சால்தீரன், எஸ். வையாயுப்பிள்ளை** முதலான ஆய்வாளர்கள் சொல்கின்றனர்.

கண்ணகி பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் முன் சென்று தன் கணவன் கோவலன் கள்வனல்லன் என்று வாதாடி, சிலம்புடைத்து நிறுவி வெற்றிபெற்று, தனது இடது முலையைத் திருகி எறிந்தாள் என்றும், அதனால் மதுரை நகரம் தீப்பற்றி எரிந்தது என்றும் சிலப்பதிகாரம் சொல்கிறது.

“தன் மகன் போர்க்களத்தில் சாவுக்குப் பயந்து, எதிரிக்குப் புறங்காட்டி ஓடி, முதுகில் காயம்

பட்டு இறந்திருப்பானேயானால், அவனுக்குப் பால் கொடுத்த முலைகளை அறுத்தெறிவேன்” எனச் சபதம் செய்த தாய் ஒருத்தி, வாளொடு போர்க்களம் சென்று தன் மகன் மார்பிலே காயம் பட்டு இறந்து கிடந்ததைக்கண்டு அவனைப் பெற்ற பொழுதிலும் பெருமகிழ்வு கொண்டாள் என்று **புறநானூற்றில்** ஒரு செய்தி உண்டு.

இந்தியக் கேரள மாநிலத்தில் அன்றைய திருவிதாங்கூர்ச் சமஸ்தானத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த பெண்கள் மார்பை மறைத்து மேலாடை அணியத் தடை இருந்தது. ஆண்கள் முகச் சவரம் செய்யத் தடை இருந்தது. முகச் சவரம் செய்தால் **முக-வர்** என்று ஒரு வரி செலுத்த வேண்டும் என்பது சட்டமாக இருந்தது. அதே போல பெண்கள் மார்பை மறைத்து ஆடை அணிந்தால் **முலை-வர்** செலுத்தவேண்டும் என்பது சட்டமாக இருந்தது. இதைப் பிற்காலத்தில் நாகரிகமாக மார்பு-வரி என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

மார்பகத்தை மறைத்த குற்றத்திற்காக ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணின் முலைகளை **ஆற்றிங்கல் இராண்** என்பவர் அறுத்தெறிந்தார் என்று விக்கிப்பீடியா தகவல் தருகிறது. இதே இடத்தில் இதே காலத்தில் இந்த வரிக்கு எதிராகப் போராடிய **நங்கல்** என்ற தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த பெண் ஒருத்தி, மார்பகத்தை மறைத்த குற்றத்திற்காக வரி கேட்டு வந்தவர்களிடம் தனது முலைகளை அறுத்து ஒரு வாழை இலையில் வைத்துக் கொடுத்து, இரத்தப் பெருக்கால் உயிரிழந்த சம்பவம் மலையாளத் திரைப்படமாகவும் வெளிவந்துள்ளது.

மூக்கறுத்தோர்

பெரிய யூரணம் என்று வழங்கப்படும் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் மூக்கறுத்த சம்பவம் ஒன்றைச் சேக்கிழார் பெருமான் சொல்கிறார். பல்லவர் குலத்து அரசனாகிய கழற்சிங்கர் என்பவர் சிறந்த சிவபக்தராக விளங்கியவர். ஒருதடவை தன் மனைவியாகிய பட்டத்தரசியோடு திருவாரூர்ச் சிவன் கோவிலுக்குச் சென்றார். அவர் தியாகேசப் பெருமானை மனமுருகி வழிபாடு செய்து கொண்டு நிற்க, அவரது மனைவியார் கோவிலினுள்ளே சென்று கோவிலின் அழகையும் புனிதத்தையும் தெய்வீகத்தையும் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தார். அங்கே ஒருபுறத்தில் சிவபெருமானுக்கு மாலை கட்டுவதற்காகக் குவித்திருந்த மலர்களிலே ஒன்றை எடுத்து மணந்து பார்த்தார். அதைக்கண்ட செருத்துணை நாயனார் அது சிவ அபராதம் என்று கோபித்து விரைந்து சென்று வாள் எடுத்து அரச மாதேவியின் மூக்கை அறுத்தார்.

அரசி இரத்தப் பெருக்கோடு விழுந்து புரண்டு அழுது அரற்றினாள். சத்தம் கேட்டு அவளது கணவனும் அரசனுமாகிய கழற்சிங்கர் அவ் விடத்துக்கு ஓடிவந்தார். “இந்தக் காரியத்தை அஞ்சாது செய்தவர் யார்?” என்று சத்தமிட்டார்.

அங்கு நின்ற செருத்துணையார் “சிவபெருமானுக்கு மாலை கட்டுவதற்காக வைத்திருந்த மலரை எடுத்து முகர்ந்தார். அதனால் நானே இச்செயலைச் செய்தேன்” என்று கூறினார்.

அதைக்கேட்ட கழற்சிங்கர், அவரைப் பணிந்து, “இந்தக் குற்றத்துக்கு ஏற்ற தண்டனை செய்தீரில்லை.” என்று கூறி வாளை எடுத்தார். “மலரை எடுத்தது கையே அன்றோ! ஆகவே முதல்க் குற்றவாளி கையேயாகும். கை எடுக்காதிருந்திருந்தால் மூக்கு முகர்ந்திராது. அதனால் குற்றம் புரிந்த கையையும் தண்டிக்க வேண்டும்” என்று சொல்லி மலரை எடுத்த கையை தன் வாளால் வெட்டினார். என்று சேக்கிழார் பெருமான் சொல்கிறார்.

கையை வெட்டியோர்

கொற்கையைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த பாண்டிய மன்னன் ஒருவன் முன்னொருநாள் நகர் காவலுக்குச் சென்றபோது அந்த வீட்டுக் கணவன், தான் வெளியூர் சென்று திரும்பிவரும் காலத்தைக் குறித்துச் சொல்லி, மன்னனின் காவலில் பயமின்றி இருக்கலாம் என்று ஆறுதல் கூறியதை மன்னன் கேட்டிருந்தான்.

பின்னொருநாள் இராப்பொழுதில் நகர் காவலுக்காக மன்னன் சென்ற பொழுது கணவன் வெளியூர் சென்றிருந்த அந்த வீட்டில் ஆண்குரல் கேட்டு அந்தக் குடும்பப் பெண்ணின் கற்பில் சந்தேகப்பட்டுக் கதவைத் தட்டிவிடுகிறான்.

அந்த வீட்டில் கேட்ட குரல் ஏன் அவளது கணவனின் குரலாக இருக்கக் கூடாது. கணவன் குறித்துச் சொன்ன நாட்களுக்கு முன்னாலேயே வந்திருக்கலாமே என்று ஒரு கணப்பொழுதில் நினைக்கிறான். தான் கதவைத் தட்டியதால் அந்தக் கணவன் தன் மனைவியின் கற்பில் சந்தேகப் படக்கூடுமே என்று அஞ்சி, தொடராக இருந்த அத்தனை வீடுகளின் கதவுகளையும் விரைவாகத் தட்டிவிட்டு ஓடிவிடுகிறான்.

மறுநாள் வீட்டுக்காரர் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் வீட்டுக் கதவுகளைக் கள்வன் ஒருவன் தட்டினான் என்று முறையிடுகிறார்கள். அரசன் அக்கள்வனுக்கு என்ன தண்டனை கொடுக்கலாம் என்று கேட்க, தட்டிய கையைத் துண்டிக்க வேண்டும் என்று அனைவரும் சொல்கிறார்கள். உடனே தன் உடைவாளால் தன் கையை வெட்டினான் அப் பாண்டிய மன்னன் என்று **சலப்பத்காரம்** சொல்கிறது.

வெட்டிய கைக்குப் பதிலாக பொன்னாலே கைசெய்து போட்டு பொற்கைப் பாண்டியன் என்று புகழ் பெற்றான் என்பர். இதனைக் கம்பன் தன் தனிப்பாடல் ஒன்றில் “கொற்கை யான் மாறன் குலசேகரப் பெருமான் பொற்கையன் ஆனகதை போதாதோ?” என்று பாடியிருக்கிறான். ஜெயப்பூர்க் காலுக்கு முன்னோடி இதுதான்.

சூரபன்மனின் மகனான பானுகோபன், இந்திரனின் சவர்க்கலோகத்தை வென்று தீயிட்டுக் கொளுத்தி தேவேந்திரனின் மகனான சயந்தன் முதலான பல தேவர்களைச் சிறைப் பிடித்து வைத்திருந்த காலத்தில், தேவேந்திரனும் அவளது மனைவியும் தப்பிச்சென்று வாழ்கிறார்கள். தேவேந்திரன் சிவபெருமானிடம் முறையிட ஏனைய தேவர்களுடன் சென்றபோது, தனியாக இருந்த இந்திராணியை சூரபன்மனின் தங்கையாகிய **அசுமுக** காணுகிறான். அவளைத் தூக்கிக் கொண்டுபோய் சூரபன்மனுக்குப் பரிசளிக்க விரும்பி தூக்க முயல்கிறான்.

அங்கே இந்திராணிக்குக் காவலாக ஐயனாரால் நியமிக்கப்பட்ட மாகாளர் ஓடிவந்து அவளது கையை வெட்டி எறிகிறார். தூக்கிச் செல்வதற்காகத் தொட்ட கையைத் துண்டித்தல் முறைதானே!

மூக்கைப் பூக்கிய சக்கிரீவன்

கும்பகர்ணனுக்கும் சக்கிரீவனுக்கும் இடையே நடைபெற்ற யுத்தத்தின்போது சக்கிரீவன் கும்பகர்ணனிடம் அகப்பட்டுக்கொள்கிறான். சக்கிரீவன் மயக்கமுற்றிருக்க கும்பகர்ணன் அவனை இலங்கைக்குக் கொண்டு செல்ல முயல்கிறான். இதனை அறிந்த இராமன் ஓடோடி வந்து கும்பகர்ணனோடு போர்புரிகிறான்.

இராமனின் அம்புபட்டு கும்பகர்ணனின் தலையிலிருந்து வழிந்த இரத்தத்தில் நனைந்து மூர்ச்சை தெளிந்த சக்கிரீவன், அவனது பிடியில் இருந்து விடுபட்டு அவனது மூக்கையும் காதுகளையும் கடித்துக்கொண்டு தப்பிவிடுகின்றான்.

சக்கிரீவன் கும்பகர்ணனின் மூக்கையும் காதுகளையும் கடித்து எடுத்ததற்கு மூக்கோ, காதோ எந்தக் கெடுதலையும் சக்கிரீவனுக்குச் செய்திருக்கவில்லை. ஏன் எவருக்குமே செய்திருக்கவில்லை. சக்கிரீவன் கும்பகர்ணனின் காதைக் கடித்தது, கடிக்கக் கூடியதாக இருந்த உறுப்பு என்பதால்தான். ஆனால் மூக்கைக் கடித்தது கும்பகர்ணனை அவமானப்படுத்துவதற்காகவே, என்று சொல்லலாம். தனது மூக்கை சக்கிரீவன் கடித்துச் சென்றதை பெரும் அவமானமாகக் கருதுகிறான் கும்பகர்ணன்.

இராமன், கும்பகர்ணனோடு போர் செய்து அவனது கைகளையும் கால்களையும் தனது அம்புகளால் அறுத்தெறிந்தபின், கும்பகர்ணன் இராமனிடம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறான். “மூக்கில்லாத என் முகத்தை எம் எதிரிகளான முனிவர்களும், தேவர்களும் பார்ப்பார்கள். அப்படிப் பார்ப்பது எனக்கு அவமானமாகும். அதனால் மூக்கிழந்த என்முகத்தை யாரும் பார்க்கக்கூடாது. அதனால் என் கழுத்தை அறுத்துத் தலையைக் கருங் கடலில் போட்டு விடு” என்கிறான்.

“மூக்கு இலா முகம் என்று முனிவர்களும் அமரர்களும் நோக்குவார். நோக்காமை நுன் கணையால் என்கழுத்தை நீக்குவாய். நீக்கிய பின் நெடுந்தலையைக் கருங் கடலுள் போக்குவாய் இது நின்னை வேண்டுகின்ற பொருள்” என்றான்.

மூக்கை இழந்து அவமானப்பட்டுப்போய் கிடக்கும் தன் முகத்தை தன் எதிரிகள் பார்க்கக் கூடாது என்பது கும்பகர்ணனின் மாண உணர்வாக இருக்கிறது. மூக்கை அறுத்தல் என்பது அவமானப்படுத்தல் ஆகும். இன்றும் அவமானப்படுத்தல் என்பதை மூக்கை அரிதல் என்று பல

மொழிகளில் சொல்கிறார்கள். இலக்குவன் செய்ததும் சூர்ப்பனையை அவமானப்படுத்தும் செய்கையேயாகும்.. ஆனால் காதுகளை அறுத்ததும் முலைக் காம்புகளை அறுத்ததும் எதற்குள்ளும் அடங்காதவை.

சூர்ப்பனையின் மூக்கோ, காதுகளோ, முலைக்காம்புகளோ சீதைக்கு ஒரு துன்பமும் செய்திருக்கவில்லையே! பின் ஏன் இலக்குவன் அந்த உறுப்புக்களுக்குத் தண்டனை கொடுத்தான்.

நாவை அரிந்த நாயனார்

சக்த நாயனார் என்ற ஒரு நாயனார் சிவன் அடியார்களை யாராவது பழித்துரைத்தால் அவரைப் பிடித்து அவரது நாவை அரிந்து விடுவார் என்று பெரிய புராணத்தில் ஒரு கதை உண்டு. எந்த உறுப்பு குற்றம் செய்ததோ அந்த உறுப்பைத் தண்டித்தலே நியாயம் என்ற முறை அது.

நாக்கு பிடித்து இழுத்து அறுக்கமுடியாத ஒரு உறுப்பு அல்ல. அந்தவகையில் இலக்குவன் சூர்ப்பனையின் மூக்கை அறுத்ததற்குப் பதிலாக நாக்கை அறுத்திருக்க வேண்டும் என்று மண்டோதரி சொல்வதில் நியாயம் இல்லாமல் இல்லை.

பெண்கொலை யுரிந்த நன்னன்

என்ன குற்றம் செய்தாலும் பெண்ணைக் கொல்லக்கூடாது. என்பது பண்டைய தமிழ் மரபு. சங்க இலக்கியத்திலே நன்னன் என்ற மன்னன் மிகவும் பழிக்கப்படுகின்றான். பல புலவர்கள் அவனை, “பெண்கொலை புரிந்த நன்னன்” என்று இகழ்ந்திருக்கிறார்கள். குறுந்தொகையில் பரணர் இச்செய்தியைப் பாடியிருக்கிறார். இத்தனைக்கும் அந்தப் பெண் செய்த குற்றமோ இன்றைய நிலையில் மிகச் சிறிதுதான்.

நன்னன் என்ற அரசனது தோட்டத்திலிருந்த மாமரத்திலிருந்து விழுந்து ஆற்றில் மிதந்து வந்த மாங்காயைத் தின்றான் என்பதுதான் அவள் செய்த குற்றம். அவளது எடைக்கு எடை சமமாகப் பொன்னும் 81 யானைகளையும் தருவதாகச் சொல்லியும் அவன் அவளைக் கொன்றான் என்கிறார் பரணர்.

களவு எடுத்தவரின் கையை வெட்டுகின்ற சட்டம் இன்று சில நாடுகளில் நடைமுறையில் உள்ளது. களவெடுத்தவர்களைக் கொல்லும் சட்டத்தை நன்னனும், கோவலனைக் கொன்ற

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனும் கடைப்பிடித் திருக்கிறார்கள்.

பெண்ணான தாடகையைக் கொன்றதனால் இராமனும் பழிபட்டான் என்கிறார்கள். சூர்ப்பனகையைக் கொல்லும்படி இராமன் இலக்குவனுக்குக் கட்டளை இட்டான் என்கிறான் கம்பன். அதற்குள் அவள் ஓடிவிடுகிறாள். ஓடாது நின்றுருந்தால் இலக்குவன் அவளைக் கொன்றிருப்பான். கொன்றிருந்தால் மண்டோதரி சொல்லிப் புலம்பியதுபோல இராவணன் இறந்திருக்கமாட்டான். ஆனால் இலக்குவன் பழிக்கப்பட்டிருப்பான்.

சூர்ப்பனகை அழகான காம வல்லியாக வடிவெடுத்து வந்தாள் என்று கூறிய கம்பன் அங்கங்கள் அறுபட்ட சூர்ப்பனகையோடு இராமன் உரையாடும் போது இன்னொன்றையும் கூறினான் என்கிறான்.

அறுபட்ட அங்கங்கள்

இராமன் தன்னை இரண்டாந் திருமணம் செய்யவேண்டும் என்றும் அது சத்திரியர்களுக்கு ஏற்றது என்றும் சொல்லி தன்னைத் திருமணம் செய்துகொண்டால் தன்னால் இராமனுக்கு என்னென்ன நன்மைகள் கிடைக்கும் என்றும் பட்டியலிடுகிறான் சூர்ப்பனகை.

இராமன் முற்றாக மறுத்துக் கோபிக்க இலக்குவனுக்குத் தன்னைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கும்படி வேண்டுகிறாள். அங்கங்கள் அறுபட்ட தன்னை அழகிழந்தவள் என்று இலக்குவன் கருதினால் “நான் அந்த அறுபட்ட அங்கங்களைப் படைத்துக் கொள்வேன்” என்கிறாள்.

முழுதாகவே மாற்று உருவம் எடுக்கத் தெரிந்தவளுக்கு சில அங்கங்களை மட்டும் படைத்துக்கொள்வது முடியாத காரியமா? அப்படியென்றால் அவளது அங்கங்களை அறுத்தது அர்த்தமற்றதல்லவா! அது தெரியா திருந்த இலக்குவன் சீதையைத் தூக்க முயன்ற கைகளை வெட்டியிருக்கவேண்டும். அல்லது அவளைக் கொன்றிருக்கவேண்டும்.

அங்கங்கள் அறுபட்டு இரத்தவாறாக இருந்த அந்த நிலையிலும் சூர்ப்பனகை இராமனைப் பார்த்துச் சொல்வதாகக் கம்பன் ஒரு நகைச்சுவையைக் காட்டுகிறான்.. “என்னை இலக்குவன் திருமணம் செய்துகொண்டால் அயோத்திக்கு என்னைக் கூட்டிச் செல்லும்போது அவன் விரும்பினால் எல்லோரும் விரும்பத்தக்க

அழகிய உருவத்தை நான் எடுத்துக் கொள்வேன். இல்லாது விட்டாலும் மூக்கு இல்லாத என்னோடு எப்படிக்குடும்பம் நடத்துவது என்று இலக்குவன் மறுப்பானனால் நீ அவனுக்கு ஒன்று சொல். இடையில்லாதவளோடுதானே நான் நீண்ட காலம் குடும்பம் நடத்துகிறேன். அதனால் மூக்கில்லாதது ஒரு பெருங்குறையா? என்று சொல்” என்கிறாள்.

பெருங்குலா வறுநகர்க்கே யேகுநான்
வேண்டுமுந் பிழம்பேன். அன்றேல்
அருங்கலா முற்றிருந்தான் என்னினும் ஈங்கு

கிளையவன்தான் அரிந்த நாசி
ஒருங்கிலா சீவனோடு உறைவேனோ?

என்பானேல், சிறைவ ஒன்று
மருங்கிலா தவனோடு மன்றோ

நீ நெடுங்காலம் வாழ்ந்த தென்பாய்

சூர்ப்பனகை இராமனை அல்லது இலக்கு வனைத் திருமணம் செய்தே தீருவது என்று பிடிவாதமாக முயன்று கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து இலக்குவன், அவளைக் கொல்லவா என்று இராமனிடம் கேட்கிறான்.. “இவள் இன்னும் இங்கிருந்தால் நீ கொல்” என்று இராமன் சொல்கிறான். அந்த அளவிலே அவள் அந்த இடத்தைவிட்டுச் சென்றுவிடுகிறாள்..

அவள் கரன், தூஷணன் ஆகியோரிடம் சென்று முறையிடும்போதும் பின் இராவணனிடம் இலங்கை நகருக்குச்சென்று முறையிடும்போதும் அறுபட்ட அங்கங்களோடுதான் சென்றாள். அந்த உறுப்புக்களைப் படைத்துக்கொண்டதாக இராமாயணத்தில் இல்லை.

ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணின் முலைக் காம்புகளை அல்லது முலைகளை அறுத்ததாக இராமாயணத்தைத்தவிர வேறெந்த இலக்கியத் திலும் இல்லை என்றே நினைக்கிறேன். போர் செய்யும் போது தவறுதலாக அறுபட்டிருந்தாலும் மன்னிக்கலாம் ஆனால் இலக்குவனோ சூர்ப்பனகையின் கூந்தலைத் தனது ஒரு கையினால் பிடித்து இழுத்து வயிற்றில் உதைத்து உருட்டி முலைகளை அறுத்தான் என்கிறான் கம்பன். இலக்குவன் செய்த இந்தச் செயலை இராமன் ஏன் கண்டிக்கவில்லை என்பதும் கேள்விக்குரியதாகிறது.

தொலைந்த

இரவுகள்

முல்லைப்புவின வாசனையுடன்

மெல்ல வருகின்ற முழுமதி

காற்றின் மென்மையோடு - சேர்ந்து

என் நினைவுகளை மீட்கிறது

தொலைந்த இரவுகள் - அவை

காலத்தின் ஓட்டத்தில்

கறுப்புப் பக்கங்களாய்

அகத்தில் புதைந்திருக்கும் சவடுகள்

யாமம் நீள்கிறது - என்

யாதகத்தில் குறிக்கப்பட்டவை போலும்

வெறும் வெற்றிடமாய் நீள்கிறது - அவை

விழித்திருக்க கற்றுக்கொடுக்கிறது

தூக்கம் கதவைத் தட்டவில்லை - என்

சிந்தனையின் முடிவில்லாப் பாதையில்

கடிகாரமும் நிலவும் நகர்கிறது

கனவுகள் நகரவில்லை

திறக்க மறந்த தூக்கக் கதவுகள்

திறக்கப்பட முன்னரே - பகலவன்

பவனியுலா வந்துவிட்டான்

தொலைந்தவை இரவுகள் அல்ல

மன அமைதியின்

ஆழமான பொக்கிசங்கள்

பா.சுருபாஸன்

(கரவை மகள்)

காலப் புன்னகை...o

அன்றொரு நாள்

எனது நெஞ்சில் இருந்த

ஒற்றை நரை முடியைப்

பார்த்துப் பதறிய வீட்டம்மா

ஆரும் பார்த்தால் என்ன

நினைப்பினம் என்றபடி அதனைப்

பற்களால் கடித்துத் துப்பினாள்.....!

இன்று அந்த நெஞ்சில்

எங்கு பார்த்தாலும் நரைமுடி

ஆயினும் வீட்டம்மா

மெல்லப் புன்னகைத்தபடி

கடந்து போகிறாள்.....!

கவலை.....

பாவம் ஜல்லிக்கட்டுக் காளை

அதன் திமிலைப் பிடித்துத்

தொங்கினால் அதற்கு

வலிக்காதோ என்று

கவலைப்பட்டார்

இறைச்சிக் கடைக்காரர்.....!

ஓட்டப் 0000

இறப்பதற்குக் கூட

நேரமில்லாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்

என்னிடம் வீட்டில்

இருப்பதற்குக் கூடவா நேரமில்லை

என்றாள் வீட்டம்மா...!

சும்மா வீட்டில் இருப்பதைவிட

இறப்பதே மேலென்றேன்

ஓடியபடி.....!

ஒருபவனிடந்தான் இலக்கு இருக்கும்

இலக்குத் தெரிந்தவன் தான்

ஓடவும் துணிவான்....

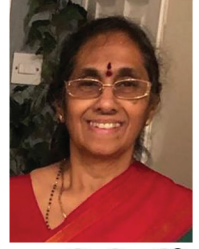
இறப்பு என்பது எவனுக்கும்

இலக்காகாது

அது இலக்கு வைக்கும் போது

எவனும் இலக்காகாமல் முடியாது....

- காரைக்கல்

கமலினிகதிர்
(சுவீடுசர்வாந்து)

சூரியன் மெல்லமெல்ல மறைந்து கொண்டிருக்கிறான். அந்தி மயங்கிக் கொண்டுவருவதை உணர்த்தும் நேரம். சாம்பல் வண்ணத்தை அவசரம் அவசரமாகப் பூசிய வானத்தைப் பார்த்தபடி வெறுமனே உட்கார்ந்திருந்தாள் என் தோழி முகுளா. நீரோடை சலசலத்துக் கொண்டு ஓடியது. அந்தச் சத்தம் அவளைப் பாதிக்கவேயில்லை. அங்குமிங்குமாய் நடந்து எம்மைக் கடந்து போபவர்கள் யாருமே முகுளாவின் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. குழந்தைகளின் சிரிப்புச் சத்தமோ அங்கிருப்பவர்களின் பேச்சுச் சத்தமோ அவள் காதில் விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவளைப் பார்க்க என் மனம் கனத்தது. எப்போதும் “எங்களுக்கு மட்டும் ஏன்?” என்று விடை தெரியாத கேள்வியைக் கேட்டபடியே இருப்பாள் அவள்.

சிறு பராயத்திலிருந்து பக்கத்து பக்கத்து வீடுகளில் வளர்ந்தவர்கள் நாம். அவளைவிட நான் இரண்டு வயது மூத்தவன். எனக்கு கிடைத்தது போல் அவளுக்கு பெற்றோர் வாய்த்திருக்கவில்லை. ஆனாலும், என்னைப் பார்த்து ஒருநாளும் அவள் பொறாமைப் பட்டதே கிடையாது. சின்ன வயதிலிருந்தே எதுக்குமே ஆசைப்படத் தங்களுக்கு அருகதையில்லை என்றே அவளும் அவள் தம்பியும் நினைத்திருந்தார்கள். பிள்ளைகளைப் பற்றிய எந்தக் கவலையுமே அவர்களைப் பெற்றவர்களுக்கு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. தங்களைப் பற்றி மட்டுமே சிந்தித்து தங்களுக்காகவே சண்டை போட்டுப் பிரிந்தும் விட்டார்கள். இருவரும் வெவ்வேறு சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். காதலிக்கும்போது

கண்ணை மறைத்த மதம், பிறகு தலை விரித்தாடியது. யேசுவும், முருகனும் அவர்கள் வீட்டில் பந்தாடப்பட்டார்கள். ஆன்மிக அறிவு இல்லாமல் கடவுளைத் தாங்கள்தான் தாங்குவதாக தர்க்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் பந்தாட்டத்தில் இந்த இரண்டு பிள்ளைகளும் தூக்கி வீசப்பட்டார்கள்.

முகுளாவின் பெற்றோர் ஒரு நாளென்றாலும் பிள்ளைகளோடு சிரித்துப் பேசியதாக எனக்கு ஞாபகமேயில்லை. அவர்களுக்காக ஒரு விளையாட்டுப் பொருளோ, உணவுப் பண்டமோ வாங்கித் தந்ததாக ஒரு நிகழ்வுகூட என் மனதில் பதியப்படவில்லை. பசிக்குது என்று கேட்டும் அவள் அம்மா உணவு தரமாட்டாள். அம்மா என்ற பதவிக்கு எந்தவிதத்திலும் பொருத்தம் இல்லாதவள். எனக்கு எது கிடைத்தாலும் அவர்களுடன் பகிரந்து உண்பது என் பழக்கம். பத்துமுறை அதுக்கு நன்றி சொல்லிக் கொண்டிருப்பாள். நான் ஒற்றைப் பிள்ளையாக இருந்ததில் அவளும், அவள் தம்பியும் எனக்கு சகோதரர்கள் ஆயினர்.

அவளுடைய அருகாமையில் உட்கார்ந்திருந்தாலும் பழைய நினைவுகள், வன்னி மண்ணின் புழுதி போலப் பறக்கின்றன. குழந்தைப் பருவந்தான் அவளுக்கு வாய்க்கவில்லை. இளமைப் பருவம் என்றாலும் நன்றாக அமைந்திருந்தால் எல்லாவற்றையும் மறந்திருப்பாளே. கடவுள் ஓரவஞ்சகமாக அவர்களைப் படைத்திருக்கிறார் போலும். முகுளாவைவிட நான்கு வயது சிறிய தம்பி. அவன்மேல் உயிராக இருந்தாள் முகுளா. தனக்கு கிடைக்காத அன்பை அவன்மேல் கொட்டியபடி இருப்பாள். என்றை அம்மா எது

குடுத்தாலும் தம்பிக்கு எடுத்துப் போயிடுவாள்.” இதைச் சாப்பிடு. தம்பிக்கு பிறிம்பாய் தாறன்’ என்று அம்மா குடுத்துவிடுவா. அம்மம்மா என்ற ஒருத்தர் இல்லையென்றால் அவர்கள் சிறுசெடியாயே கருகியிருப்பார்கள். முகுளா சொல்லுவாள்

அம்மம்மா என்ற சொல் இப்போது நினைத்தாலும் மனம் உருகிக் கசிகிறது. உணவூட்டியதும் கதைகள் சொன்னதும் அவதான். இருப்பதை எங்களுக்கு ஊட்டிவிட்டு எத்தனை நாள் பசியிருந்தாவோ தெரியாது. “அம்மா அப்பா சரியில்லையென்று கவலைப்படாதேங்கோ. நீங்க இந்த சமூகத்திலை ஒரு நல்ல நிலைமைக்கு வரவேண்டும். எல்லாரும் பாராட்டும்படி பேரெடுக்க வேணும்” நெடுக அம்மம்மா இதைத் தான் சொல்லுவா. ஆனா அதுவும் நடக்கேலை..

அவளுடைய தம்பி மட்டும் கழுத்திலை மாலைகளோடை எல்லாரும் பாராட்ட போய் சேர்ந்திட்டான். வீட்டு நிலைமையாலை ஒருத்தருக்கும் சொல்லாமலே பன்னிரண்டு வயதிலேயே ஈழப்போராட்டத்தில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு களத்திலே போராடி மண்ணுக்கு விதையாயிட்டான். அவளுக்கு என்று இருந்த ஒரே சொந்தம். அவன் விடுதலைப் போராட்ட அமைப்பில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட பின்பு இரண்டே யிரண்டு முறைதான் பார்க்க வந்தான். அவனது ஏமாற்றங்கள், ஆசைகள் எல்லாமே வேறுதிசையில் ஆக்கபூர்வமான ஒரு விடயத்துக்குப் பயன்பட்டது. நான் மட்டும் எதுவுமே முடிவெடுக்கத் தெரியாமல் எதையும் செய்யத் தெரியும் இல்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேனே. என்னோடை இருந்திருந்தால் அவனும் எப்பிடயாகி யிருப்பானோ.. என்று சொல்லிச் சொல்லி மாய்ந்து போவாள். படிப்பிலை அவள் நல்ல கெட்டிக்காரியாயிருந்தும் யூனிவசிறிற்சிக்குப் போகேலை. தாயின்ரை சப்போர்ட் கொஞ்சம் இருந்திருந்தால் இப்ப அவளுடைய நிலைமை நல்லாயிருந்திருக்கும். அவளுக்குப் பக்கத்தில் இருந்தபடியே பழைய நினைவுகளை அசை போடுகிறேன். எனக்கும் கொஞ்சம் குற்ற உணர்ச்சியாக இருக்குது. அவளுடைய இந்த நிலைமைக்கு நானும் ஒரு காரணமாயிட்டேனோ மனம் தவித்தது. அவளைப் பார்க்கிறேன். கண்கள் இரண்டையும் மூடியபடி பேசாமல் உட்கார்ந்திருந்தாள். அவள் கையை மெல்ல வருடியபடி

“அழு, முகுளா! இப்படியிருக்காதே. ஏதும் கதை. இங்கை வா என்னுடைய தோளிலை சாய்ந்து கொள். நான் இருக்கிறன் உனக்கு. எல்லாத்தையும் கடந்திடலாம்” நான் சொன்னது எதுவும் அவள் காதுகளில் விழுந்ததாக தெரியவில்லை.

“எல்லாத்துக்கும் இறப்புதான் முடிவா? செத்திட்டால் எல்லாம் சரியாயிடுமா.. ஏன் இப்படி முடிவெடுக்கிறாய்? என்னதான் பிரச்சனை என்றாவது சொல்லு முகுளா. கல்யாணம் செய்து இங்கை வந்து எட்டு வருசமாயிட்டிடுது. இது இரண்டாவது தடவை இப்படிச் செய்தது. எவ்வளவெல்லாம் ஊரிலை தாங்கிக் கொண்டு இருந்தனி. பாசமில்லாத, பெத்தபிள்ளைகளைப் பார்க்க மனசில்லாத தாயோடை இருக்கேக்கை தோன்றாத நினைவு ஏன் இப்ப வருகுது? உன்னுடைய கணவன் கொடுமைப்படுத்தறானா? அல்லது பிள்ளையில்லையென்று குணாளனின் வீட்டில் ஏதும் சொல்லீனமா? இப்ப என்ன நடந்தது என்றதை என்றாலும் சொல்லு. என்னாலை ஏதும் செய்ய முடிந்தால் செய்யமாட்டேனா. நான்தானே உன்ரை கல்யாணத்துக்கு பொறுப்பு. என்ன என்றாலும் சொன்னாத்தானே செய்ய முடியும்.”

“எங்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள் தங்கள் தம்பிக்கு பொம்பிளை பார்க்கிறதாக யாரும் இருந்தால் சொல்லுங்கோ. படித்த பிள்ளையாய் நல்ல குணத்தோடை இருந்தா போதும். சீதனம் ஒன்றும் எதிர்பார்க்கேலை” என்று சொன்னவுடன் எனக்கு முகுளாதான் நினைவுக்கு வந்தாள். அம்மம்மாவும் எத்தனை நாளைக்கு? தாயோடை இருந்து கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் முகிளாவுக்கு அந்தச் சிறையிலிருந்து விடுதலை கிடைக்குமே என்ற ஆசையில் முகுளாவின் அம்மாவிடம் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு கேட்க அவ உடனேயே மறுத்துவிட்டா. “இப்பதான் பதினேழு வயசு முடிஞ்சது. ஒரு அவசரமூயில்லை என்று தட்டிக் கழித்துவிட்டா. முகுளாவிடம் கேட்டபோது உடனேயே சம்மதிச்சிட்டாள். “இந்த வயசிலை உனக்கென்ன கல்யாண ஆசை வந்திட்டுது?” என்று கேவலமாகப் பேசிய தாயையும் மீறித் துணிந்து கல்யாணம் செய்து கவிசுக்கும் வந்து விட்டாள்.

மூடிய கண்களைத் திறந்து என்னைப் பார்த்தவள் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

“எல்லாம் கிடைத்தவர் என்று இந்த உலகத்தில் ஒருவருமில்லை. சோதனைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்று இங்கு யாருமேயில்லை. ஒவ்வொரு நன்மையும் சோதனை என்ற போர்வையைப் போர்த்திக் கொண்டுதான் வரும். எது வந்தாலும் நன்மைக்கே என்று கடவுள் தருவதை பொருத்தி கொண்டு வாழப் பழக வேண்டும். இந்தக் கல்யாணம் உனக்கு நல்லதை தரலாம். அம்மா உனக்கொரு கல்யாணம் செய்து தருவா என்று நினைக்காதே. எனக்குப் பிறகு தனிச்சிடுவாய். சமூகம் கெட்டுப் போயிருக்கு. உன்னை நாசமாக்கிப் போடுவாங்கள். நம்பி முடிவெடு பிள்ளை”

“அம்மம்மாவின் பேச்சைக் கேட்டே இந்தக் கல்யாணத்தை செய்தேன் ஆனால் கடவுள் என்னிடம் ஓரவஞ்சகம் காட்டுறார் என்ற நினைப்புத்தான் வென்றது. எனக்கு சோதனைகள் வரும் போதெல்லாம்

இருந்தது. அன்றைக்கு அவளைத் தேற்றி அவள் வீட்டில் கொண்டுபோய் விட்டிட்டு என்னுடைய வீட்டுக்கு லுசேர்னுக்கு வந்திட்டன். வந்ததிலிருந்து மனம் கிடந்து அடிச்சக் கொண்டே யிருந்தது. நான் பரிந்துரைத்த மாப்பிள்ளை. கல்யாணம் செய்து எட்டு வருசமாயிட்டுது. அவைக்கை என்ன பிரச்சனை தற்கொலை செய்யத் தூண்டுற அளவுக்கு. அந்தப் பெடியனுக்கு குடிப்பழக்கமோ வேறு கெட்ட பழக்கமோ இருப்பதாகத் தெரியேலை. என்னுடைய கணவர் சொன்னார். “நீர் ஏன் அந்தப் பெடியன் குணானுடன் கதைக்கக்கூடாது. அப்ப ஏதாவது தெரியும். இரண்டு பேரையும் அடுத்த கிழமை இங்கை ஒருக்கா கூப்பிடும். கதைச்சுப் பார்ப்பம். உமக்கு பெடியன் பழக்கம் என்றபடியால் சிலவேளை சொல்லுவான்.

அம்மம்மாவின் இந்த வார்த்தைகளைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொள்வேன். ஆனாலும் அடிக்கடி தளர்ந்துதான் போவேன். அவர் நல்லாய்த்தான் இருக்கிறார்.” பிறகு சொல்லத் தயங்கினாள். “என்னை நம்பிச் சொல்லு முகுளா”. “வேண்டாம் அக்கா விடுங்கோ. நீங்க அறிஞ்சு எதுவும் ஆகப் போறதில்லை.” சொல்லீற்று திரும்பவும் கண்ணை மூடிக்கொண்டாள்.

அவளுடைய மனதில் இருப்பதை அறிந்து கொள்வதென்பது முடியாத காரியமாகவே

எதுக்கும் முயற்சிப்பம்” எனக்கும் அதுதான் சரியாகப்பட்டது.

ஒருகிழமை இறக்கை கட்டிப் பறக்க சனிக்கிழமை விரைவில் வந்தது. முகுளா முதல் நாள் சொன்னாள். “அவருக்கு வேலை வர முடியாதாம். நான் வாறன் அக்கா”. அவள் தனிய வாறதுதான் எனக்கும் சரியெனப் பட்டது. சனி ஞாயிறு இரண்டு நாளும் நிற்பது நிறையக் கதைக்க உதவும். இவருக்கும் வேலையென்றபடியால் சுதந்திரமாக அவள் கதைப்பாள் என்ற என் நினைவு சரியாகவேயிருந்தது. குணாளன் கதைப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காகவே வேலையென்று சொன்னதாக அவள் வந்தபோது சொன்னாள்.

கடிகாரமுள் கச்சிதமாய் தன் கடமையைச் செய்து சுற்றி வந்து மணி இரண்டு என்று காட்டியது. மத்தியானம் சமைச்ச சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு லுசேரண் ஆற்றங்கரைக்குப் போனோம். முடிவு தெரியாமல் ஆறு நீண்டுகொண்டே போனது. 'கப்பலில் ஒரு சுற்று போய்வருவோமா? மனம் கொஞ்சம் றிலாக்காசாகும்' நான் சொல்லவும் மறுப்புத் தெரிவித்துத் தலையாட்டினான். 'மனம் திறந்து கதைக்கப் போறனக்கா. நீங்களே சொல்லுங்கோ. நான் செய்தது பிழையா என்று. நடக்கிறதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் கனக்க யோசிச்சவுடன் சாகத் துணிஞ்சிறன். எனக்காக சொல்லி அழக்கடி ஒரு சொந்தமில்லை. நான் செத்தால் செத்தது நல்லம். அவளுடைய வீட்டையும் நான் எடுத்து அனுபவிக்கலாம் என்று அம்மா சந்தோசப்படுவா. அவ ஒரு காசுப்பேய்.' விரக்தியுடன் கண் கலங்கினாள். இந்த நீண்டநாள் யுத்தம் மக்களின் மனதில் அன்பு, பாசத்தை சுருட்டி எடுத்துக்கொண்டு ஆசை, பொறாமை என்பவற்றை விதைத்து விட்டுப்போய் விட்டதோ என்று எண்ணத் தோன்றியது.

ஆற்றின் குளிர்ச்சியில் தன்னைத் தவள விட்ட காற்று அக்குளிர்ச்சியை தனதாக்கிக் கண்ணுக்குத் தெரியாத தன் மென் விரல்களால் எம்மை வருடிவிட்டன. சிலிரக்க வைத்த அந்தக் காற்றுக்குத்தான் எத்தனை சக்தி. யுத்தத்தின் குரூர வடுக்கள் ஏற்படுத்திய வலிகள் மறையுமுன்னே இந்தச் சின்னப் பெண்ணுக்குத்தான் எத்தனை வலிகள். முகுளாவின் கையைப் பற்றி மென்மையாக வருடினேன். என்னை சிலிரக்க வைத்த அந்தக் காற்று முகுளாவையும் அசைத்துவிட்டது போலும். அவள் கூறிய அந்த ஒரு வார்த்தை உள்ளத்துள் நேராகப் புகுந்து ஆழமான வேதனையைத் தந்தது. நான் சந்தேகப்பட்டது சரியானதில் நானும் உடைந்து போனேன்.

'அக்கா! கல்யாணம் செய்து வந்த அடுத்த வருடமே அவருக்கு முள்ளந்தண்டில் ஒரு ஒப்பரேசன் செய்து அவரால் தாம்பத்திய உறவில் ஈடுபட முடியாது. எல்லாரும் ஏன் குழந்தை யில்லையென்று என்னைக் கேள்வி கேட்பினம். கேட்டால் மட்டும் பரவாயில்லை. டொக்ரரிடம் போனீங்களா? இந்தியாக்கு போறதுதானே. நான் விலாசம் தாறன் என்று ஆயிரத்தெட்டு

கதைகள்.எவ்வளவுநாளைக்கு நான் இதுகளைக் கேட்கிறது? என்னாலை தாங்க முடியாத நேரங்களில் தற்கொலை செய்யத்தான் நினைக்கிறன்.'

ஆதரவுடன் அவள் முதுகைத் தடவி என் தோள்மேல் சாத்தினேன். வார்த்தைகளின்றி மணித்துளிகள் கடந்தன. இருபத்தைந்து வயதுக் குழந்தை உணர்வுகளை வெல்லவும் முடியாமல், ஆசாபாசங்களை அடக்கவும் தெரியாமல் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளை உடைத்து வெளியே வரவும் தெரியாமல் குமுறிக்குமுறி அழுது கொண்டிருந்தது. ஆற்ற வழி தெரியாமல் நானும் அழுகிறேன். குரலற்ற அல்லது குரலை எழுப்பமுடியாமல் தாயகத்தில் அழக்கி வைக்கப்பட்ட குரல் சுவிசில்சூட எழுப்ப முடியாமல் சந்தர்ப்ப சூழலினால் நசுக் கப்படுகிறது.

என்னும் செயலும்!

- வகீர். சீ.ரவீந்தரன்

எண்ணித் துணிந்து
நின்றால் எல்லாமே..

கண்ணில் காட்சியாய்
காலத்துள் செயலாகும்..

நடக்குமென நம்பித்
துணிந்தால் நயமாய்..

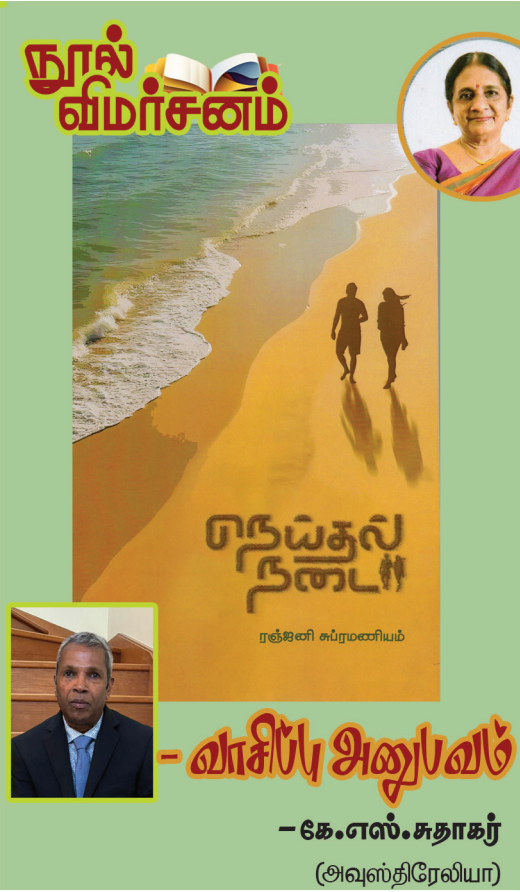
இடர்கள் களைந்து
இனிதே நிறைவேறும்..

கருத்து வடிவத்தை
எடுத்துச் செயல்பட..

வெறுப்பு இல்லா(து)
விரும்பி உதவுவார்..

செழிப்புக் கிடைப்பதற்கு,
சிறப்பாய் உழைத்திட்டால்..

புதிய சிந்தனைகள்
புன்னகைக்கு நிற்கும்..

ஆண்டில் இருந்து 2025 இற்குள் எழுதப் பட்டவை.

யதுஜன் சிவபாலசுந்தரம் வடிவமைத் திருக்கும் அட்டைப்படம், நெய்தல் நிலத்திற்கே உரித்தான மென்மையான வர்ணக்கலவையில், மனதிற்கு அமைதியைத் தருகின்றது.

நெய்தல் நிலத்துடன் 'அன்றொரு நாள்' என்ற முதலாவது கதை ஆரம்பமாகிறது. ஞானம் சஞ்சிகையில் இந்தப் படைப்பு முதலில் வரும்போது, 'ஓர் அனுபவப் பகிர்வு' என்ற ரீதியில்தான் வந்தது. இந்தக் கதையை வாசித்த போது, ஏனோ 'அழியாத கோலங்கள்' என்ற சினிமா ஞாபகத்திற்கு வந்தது. சினிமாவைப் போலவே, ஒரு ஆசிரியைக்கும் மாணவனுக்குமிடையேயான பிணைப்பை சொல்லி நிற்கின்றது இந்தக் கதை. 'ஒரு ஆண் ஆசிரியர் தன்னிலும் வயதில் மிக இளைய மாணவியை விரும்புவது சமூகத்தில் மிகப்பெரும் பிழையாகக் கணிக்கப்படாத அதேசமயம், வயதில் முத்த பெண் ஆசிரியை தம்மிலும் இளைய மாணவனால் ஈர்க்கப்படும்போது வரிந்து கட்டிக் கொண்டு குறை கூறல் எந்தவிதத்தில் நியாயம் என்று வாதிட்டது, கள்ளமனதின் விகற்பமான மூலையொன்று' என்று கூறும் ஆசிரியர், அதற்கான பதிலை அதன் அடுத்த பராவில் தருகின்றார். இருப்பினும் சட்டப்படி திருமணத்திற்கான ஆணின் வயது பெண்ணைவிட அதிகமாக இருக்கவேண்டும் என்றே சொல்கின்றது. அதற்காக சட்டம் முன் வைக்கும் காரணங்களையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

'நான் சந்தியில் நிற்கிறேன்' நடையில் வித்தியாசமான முறையில் சொல்லப்பட்டாலும், கதையின் முற்பகுதி விறுவிறுப்பாக நகர வில்லை. உண்மையில் கதையின் முக்கியமான பகுதி ஆரம்பிப்பதே அதன் இறுதிப் பகுதியில்தான். முடிவு, 'ஓ ஹென்றி' பாணியில் அமைந்த எதிர்பாராத திருப்பம்.

'நினைவுக்கனல்' மிகவும் நன்றாக வந்திருக்க வேண்டிய கதை. மூன்று தனித்தனிக் கதைகளாக வந்திருக்க வேண்டியது, அல்லது குறுநாவலாக வந்திருக்கலாம். சித்திராவை பாலியல் வன்முறைக்குள் ளாக் கியவன் அவளை முன்னர் காதலித்தவன் என்றும்

இலக்கியம் சிலருக்கு இளமைப்பருவத்தில் இருந்து ஆரம்பித்து, வாழ்க்கையுடன் இரண்டாக கலந்து வரும். சிலருக்கு இடையில் வந்து, பின்னர் குடும்பம் தொழில் என ஒளித்திருந்து மீண்டும் ஓய்வு காலத்தின் பின்னர் வரும். இன்னும் சிலருக்கோ பணி நிறைவின் பின்னராக வரும். இவர்கள் யாவரையும் இலக்கியத்தின் பால் வரவேற்கின்றோம். மருத்துவர் **ரஞ்சனி சுப்ரமணியம்** அவர்களுக்கு பணி நிறைவின் பின்னர் வாய்த்திருக்கின்றது. மருத்துவரின் முழுமை பெற்ற இந்த 'நடை' - 'நெய்தல் நடையாக' இலக்கியத்தில் முளை கொள்கின்றது.

'நெய்தல் நடை' சிறுகதைத்தொகுப்பு ஜீவநதி வெளியீடாக 2025ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இதில் வரும் கதைகள் ஞானம் / ஜீவநதி சஞ்சிகைகளிலும், வெற்றிமணி / தாய்வீடு பத்திரிகைகளிலும், பதிவுகள் இணைய இதழிலும் வெளிவந்தவை. 2022ஆம்

எழுதுகின்ற எல்லாப் படைப்புகளையும் தொகுப்பில் கொண்டு வரவேண்டுமா..? என்பது எனது அனுபவத்திலிருந்து வரும் எண்ணம். – கே.எஸ். சுதாகர்

சொல்லப்படுகின்றது. அப்படியென்றால் காமம் எங்கிருந்து வந்தது? உண்மையில் அவன் அவளைக் காதலிக்கவில்லை என்பதே உண்மையாகும்.

பல வருடங்களின் பின்னர் பிறக்கும் ஒரு பெண் குழந்தை மூளை வியாதியினால் அவஸ்தைப்படுவதும், பின்னர் இறந்து போவதையும் சொல்கின்றது 'கண்ணான கண்ணே' என்ற சிறுகதை. மகளைப் பிரிந்த துயரம் தாயாரை வாட்டினாலும், குழந்தைக்கு ஒரு விடுதலை கிடைத்ததையிட்டு மனம் ஆறுதல் கொள்வதையும் சிறப்பாகச் சொல்கின்றது இந்தக் கதை.

'பைரவி கதை சொன்னாள்' – ஜெ.பிரி எப்ஸ்லீன் ஆவணங்கள் தீவிரம் கொள்ளும் இவ்வேளையில், அதற்கு இணையாக இந்தக் கதையும் சில கேள்விகளை வாசகர் மனதில் எழுப்பி நிற்கின்றது. கவித்துவமான நடை, கொஞ்சம் கடினமான நடையும் கூட. எல்லா வாசகர்களையும் கவர்க்குமா என்பது தெரிய வில்லை. வாதப்பிரதிவாதங்களை மனதில் ஏற்படுத்தும் கதை.

'வருகின்றான்' சிறுகதையைப் படித்தபோது, நான் எழுதிய 'நினைவில் நின்றவை' சிறுகதை மீண்டும் மனதில் வந்து அசைபோட வைத்தது. ஏற்றத்தாழ்வுகள் தடம் மாறும்போது, அவன் 'அவர்' ஆக மாறிவிடும் விந்தை கொண்ட கதை இது.

'நெய்தல் நடை' நூலின் மிகச் சிறப்பான கதை. வித்தியாசமான களத்தைக் கொண்ட இந்தக்கதை, தொகுப்பில் உள்ள ஏனைய கதைகளிலிருந்தும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. அதனால்தான் நூலின் தலைப்பாகவும் வைத்திருக்கின்றார். உரையாடல்கள் மூலம் கதையை நகர்த்தும் ஆசிரியர், கதரீன் அஞ்சு லாவண்யா என்ற பாத்திரங்களை சரியான விகிதத்தில் கலந்து கதையைப் படைத்திருக்கின்றார். கதையில் 'அஞ்சு' யார் என்ற குழப்பம் ஆரம்பம் முதல் வருவது சிறப்பு. தொகுப்பின் இறுதிக்

கதையான இந்தக் கதையில் இருந்தே இவரின் சிறுகதை உலகம் மீண்டும் மீண்டும் விரியட்டும்.

தொகுப்பிற் கான முன் மொழிவை (முன்னுரை) தாமரைச்செல்வி அவர்களும், அணிந்துரையை வ.ந.கிரிதரனும் செய்திருக்கின்றார்கள். அணிந்துரை என்பது எல்லாச் சிறுகதைகளுக்கும் 'பொழிப்புரை' கூறுவதல்ல என்பது எனது கருத்தாகும். அது தொகுப்பில் பின்னூரையாக வந்திருக்கலாம்.

ரஞ்சனி சுப்ரமணியம் அவர்களின் பெரும் பாலான கதைகளில் ஒவ்வொரு கதைக்குள்ளும் பல விடயங்கள் சுட்டிக் காட்டப்படுவதைக் காணலாம். ஆனால் அவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு கொண்டவை என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. இதனால் அவை சிறுகதை என்ற வடிவத்திலிருந்து சற்று விலகிவிடுகின்றனவோ எனவும் எண்ணத் தோன்றுகின்றது. மேலும் சிறுகதை என்பது வாசகரை ஆரம்பப்பகுதியில் இருந்தே உள் இழுத்துவிட வேண்டும் அத்தகைய பண்பை இவரது சில கதைகளில் காணக்கிடைக்கவில்லை. 'வானவில் போலொரு வாலிபம்' அவசர அவசரமாக எழுதப்பட்ட கதை போல இருக்கின்றது. எழுதுகின்ற எல்லாப் படைப்புகளையும் தொகுப்பில் கொண்டு வரவேண்டுமா என்பது எனது அனுபவத்திலிருந்து வரும் எண்ணம்.

'நெய்தல் நடை', 'நினைவுக்கனல்', 'கண்ணான கண்ணே', 'வருகின்றான்' – எனக்கு மிகவும் பிடித்த கதைகள்.

நீண்ட கால மருத்துவச் சேவை கொண்ட இவரிடமிருந்து, மருத்துவம் சார்ந்த இன்னும் பல கதைகளை இனி வரும் காலங்களில் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

சமூக நோக்கு, மனிதாபிமானம், மருத்துவம், அறிவியல், உளவியல் எனப் பல்வேறு தடங்களில் புதுமைகள் படைக்கும் ரஞ்சனி சுப்ரமணியம் அவர்களுக்கு எமது வாழ்த்துகள்.

“சாஹித்தியரத்னா”

தி.ஞானசேகரன்

ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தில்
தமது எழுத்துகளாலும்,
இலக்கியச் செயற்பாடுகளினாலும்,
ஞானம் சஞ்சிகையினாலும்
தனக்கென தனித்துவமான
இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட
ஞானசேகரன் அவர்கள்
11-ஏப்ரல்-2026 அன்று
இயற்கை எய்தினார்.
இவரின் 75^{ஆவது} அகவை நிறைவில்
'ஞானரத்னம்'
எனும் பவளவிழா மலரானது
நூறு அன்பர்களின் எழுத்துகளை
உள்ளடக்கி பாரிய தொகுப்பாக
வெளிவந்ததை
இலக்கிய உலகம் அறியும்.
ஞானசேகரன் பற்றி
எதிர்காலத்தில் எழுதுபவர்களுக்கும்
ஆய்வு செய்பவர்களுக்கும்
ஓர் ஆரம்பக் கையேடாக
இவரின் இலக்கியச் செயற்பாடுகளைச்
சுருக்கமாகத் தொகுத்து
'சேகரம்'
எனும் மகுடத்தில் இங்கு தந்துள்ளோம்.

சேகரம்

© ஞானம் பவளச்சுந்திரன்

தி. ஞானசேகரன்....

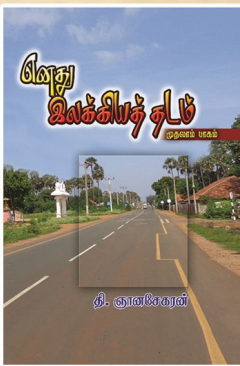
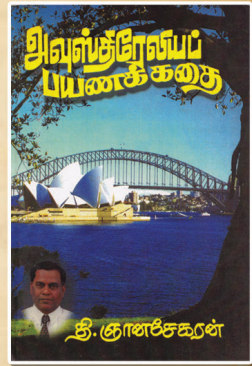
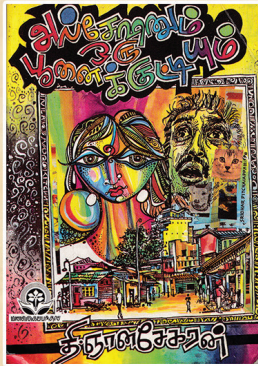
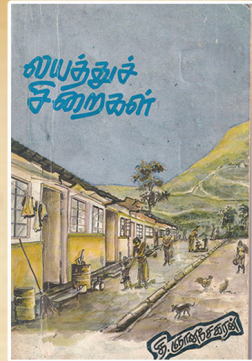
- 1941^{ஆம்} வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 15^{ஆம்} திகதி, புன்னாலைக்கட்டுவன் து. தியாகராசா ஐயர் - பாலாம்பிகை தம்பதியினரின் மூத்த புதல்வராக யாழ். மண்ணில் பிறந்தார்.
- யாழ்ப்பாணம் புன்னாலைக்கட்டுவன் அரசினர் தமிழ்ப் பாடசாலை, புன்னாலைக்கட்டுவன் மெதடிஸ்நர் ஆங்கிலப் பாடசாலை, உரும்பராய் இந்துக் கல்லூரி, இலங்கை மருத்துவக் கல்லூரி ஆகியவற்றின் பழைய மாணவர் ஆவார்.
- பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டு கலைமாணி (B.A.) பட்டம் பெற்றவர்.
- 1971^{ஆம்} வருடம் ஞானலக்ஷ்மியை திருமணம் செய்துகொண்டார்.
- வைத்தியராக தமது 75^{ஆம்} வயதுவரை, 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக மலையகத்தில் பணிபுரிந்தார். இவர் ஓர் அகில இலங்கை சமாதான நீதவான் ஆவார்.
- ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அறுபது வருடங்களுக்கும் மேலாக இயங்கி வந்தவர்.
- சிறுகதை, நாவல், பயண இலக்கியம், கட்டுரை, விமர்சனம், பத்தி எழுத்து, ஆய்வு, இதழியல், நூல் பதிப்பும் வெளியீடும், இலக்கியச் செயற்பாடுகள் போன்ற பல்துறைகளில் தமிழ் இலக்கியப் பணிகள் புரிந்தவர்.
- இதுவரை இவரது இருபத்தைந்து (25) நூல்கள் வெளியாகி உள்ளன.
- இவரது முதலாவது சிறுகதை 1964^{ஆம்} கலைச்செல்வி என்ற சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. இதுவரை இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளாக காலதரிசனம், அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும், தி. ஞானசேகரன் சிறுகதைகள் ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுள் அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணி (B.A.) பட்டப் படிப்புக்கு பாடநூலாக விளங்குகிறது.
- இவரின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பத்துச் சிறுகதைகள் சிங்கள மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, 'பரதேசி' என்ற மகுடத்தில் கொடகே நிறுவனத்தினரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
- ஞானசேகரன், எழுதிய நாவல்களாக புதிய சுவடுகள், குருதிமலை, லயத்துச் சிறுகதைகள், கவ்வாத்து, எரிமலை ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன.

- இவற்றுள் புதிய சுவடுகள், குருதிமலை ஆகிய இரண்டு நாவல்களும் தேசிய சாகித்திய விருதிகைப் பெற்றவை. லயத்துச்சிறைகள் மற்றும் கவ்வாத்து ஆகிய நாவல்கள் மத்திய மாகாண சாகித்திய விருதிகைப் பெற்றன.
- குருதிமலை நாவல் சிங்கள மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, 'தலென யகட' என்ற பெயரில் கொடகே நிறுவனத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது.
- குருதிமலை நாவல் 1992-1993 காலப்பகுதியில் தமிழக மதுரை அமெரிக்கன் பல்கலைக்கழக கல்லூரியில் முதுமாணி (M.A.) பட்டப்படிப்புக்குப் பாடநூலாக விளங்கியது.
- எரிமலை 2018^{ஆம்} வருடத்தின் சிறந்த நாவலுக்கான 'கொடகே தேசிய சாகித்திய விருது' மற்றும் 'தமிழ்நாடு கரிகாற் சோழன் விருது' ஆகியவற்றைப் பெற்றது. இந்நாவல் ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு கொடகே நிறுவனத்தினரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
- இவரது பயண இலக்கிய நூல்களாக அவுஸ்திரேலிய பயணக்கதை, வடஇந்திய பயண அனுபவங்கள், லண்டன் பயண அனுபவங்கள், ஐரோப்பிய பயண இலக்கியம், கனடா பயணம் - ஓர் அனுபவம் ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன.
- சர்வதேச ரீதியிலான எழுத்தாளர் விழாக்கள், மாநாடுகளில் பங்குபற்றி பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். இம்மாநாடுகள் சிலவற்றில் அரங்கத் தலைமையும் வகித்துள்ளார்.
- ஞானம் பதிப்பகம் என்ற வெளியீட்டகத்தின் மூலம் இவர் பலதரப்பட்ட இலக்கிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இதுவரை 90 நூல்கள் ஞானம் பதிப்பகத்தின் ஊடாக வெளிவந்துள்ளன.
- ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணை என்ற அமைப்பினை உருவாக்கி அதன்மூலம் இலக்கிய விழாக்கள், சான்றோர் கௌரவம், நூல் வெளியீடுகள், நினைவு அஞ்சலிகள், இலக்கியப் பயிற்சிப் பட்டறைகள் போன்றவற்றை நிகழ்த்தியுள்ளார்.
- 'நகுலநாதம்' எனும் கீரிமலை நகுலேஸ்வர ஆலய மஹா கும்பாபிஷேக மலரின் தொகுப்பாசிரியராகச் செயற்பட்டவர்.

- 2000^{ஆம்} வருடம் ஜூன் மாதம், ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையை வெளியிடத் தொடங்கி கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களாகப் பிரதம ஆசிரியராக செயலாற்றி நவீன தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஞானம் சஞ்சிகைக்கான தனித்துவ அடையாளத்தை ஏற்படுத்தியவர். தமது இறுதிக் காலத்தில் சஞ்சிகையின் ஆலோசகராக தமது அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து நெறிப்படுத்தியவர்.
- ஞானம் சஞ்சிகையின் 150^{ஆவது} இதழாக 600 பக்கங்களில் வெளிவந்த 'ஈழத்துப் போர் இலக்கியம்', 175^{ஆவது} இதழாக 976 பக்கங்களில் வெளிவந்த 'புலம்பெயர் இலக்கியம்', 200^{ஆவது} இதழாக 1000 பக்கங்களில் வெளிவந்த 'ஈழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளி' (60 ஈழத்து இலக்கிய ஆளுமைகளின் நேர்காணல்கள் தொகுதி) ஆகிய பாரிய தொகுப்புகள், தமிழிலக்கியத்திற்கு வரலாற்று ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன.
- ஞானம் சஞ்சிகையின் 250^{ஆவது} இதழானது, 'ஞானம் பரிசுச் சிறுகதைகள் 60' என்ற மகுடத்தில் ஞானம் சஞ்சிகை நடத்திய சிறுகதைப்போட்டிகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பரிசுக் கதைகளின் தொகுப்பாக வெளிவந்தது. ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு ஞானம் ஆற்றிய பங்களிப்பினை வெளிக்கொணர்வதாக இச்சிற்றிதழ் அமைந்துள்ளது. இவற்றுடன் காலத்துக்காலம் பல சிறப்பிதழ்களை ஞானம் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது.
- ஞானம் சஞ்சிகையை இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், தமிழக பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் இதுவரை 11 பேர் ஆய்வு செய்து B.A., M.A., MPhil, PhD ஆகிய பட்டப்படிப்புக்களை நிறைவுசெய்துள்ளனர்.
- இலங்கை அரசின் கலாபூஷணம் விருதினை 2004^{ஆம்} வருடம் பெற்றுக்கொண்டார். பல்வேறு இலக்கிய நிறுவனங்களின் முப்பத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட விருதுகளையும் கௌரவங்களையும் பெற்றுள்ளார்.
- இலங்கை அரசின் உயர் இலக்கிய விருதான "சாஷித்தியரத்தனா" விருது 2022^{ஆம்} வருடம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.
- தி.ஞானசேகரன் அவர்கள் தனது மனைவியுடனும், மூன்று பிள்ளைகளுடனும் பத்துப் பேரப்பிள்ளைகளுடனும் நிறைவான வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்.

இலக்கியப் பாரம்பரியங்கள், இலக்கிய உலகில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், வளர்ச்சிப் போக்குகள், கருத்தோட்டங்கள் போன்றவற்றின் காலக்கண்ணாடியாக இச் சஞ்சிகைகள் மிளிகின்றன. தரமான எழுத்தாளர்கள் சஞ்சிகைகள் மூலமாகவே இனங்காட்டப்படுகின்றனர். ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு எம்மாலான பணியைத் தொடர விழைகின்றோம்.

- ஞானசேகரன், (2000) ஞானம் சஞ்சிகை 1, ஆசிரியர் தலையங்கம்

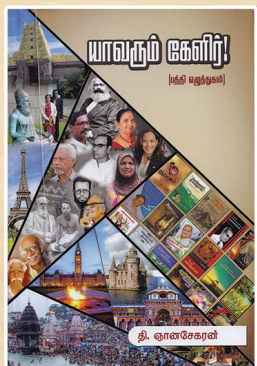
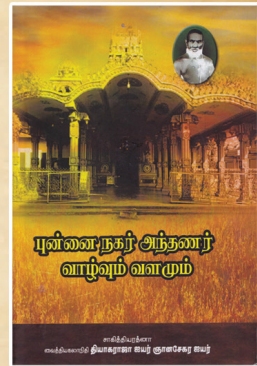
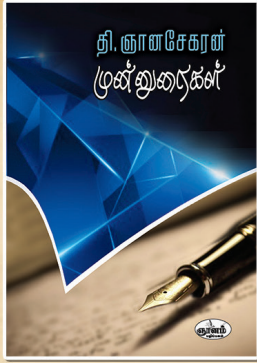
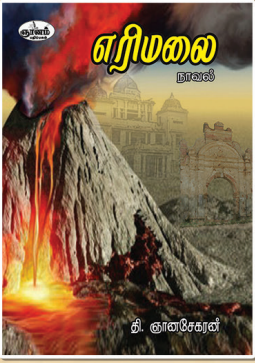

ஞானசேகரனின் நூல்கள்

நூல்கள்

1. காலதரிசனம் - சிறுகதைத்தொகுப்பு (1973)
2. புதிய சுவடுகள் - நாவல் (1978)
3. குருதிமலை - நாவல் (1980)
4. லயத்துச் சிறைகள் - நாவல் (1994)
5. கவ்வாத்து - நாவல் (1996)
6. அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும் - சிறுகதைத்தொகுப்பு (1998)
7. புரிதலும் பகிர்தலும் - நேர்காணல்கள் (1999)
8. அவுஸ்திரேலியப் பயணக்கதை - பயண இலக்கியம் (1999)
9. ஞானசேகரன் சிறுகதைகள் - சிறுகதைத் தொகுப்பு (2005)
10. வடஇந்தியப் பயண அனுபவங்கள் - பயண இலக்கியம் (2013)
11. எனது இலக்கியத் தடம் : பாகம் 1 - தன் வரலாறு (2013)
12. இலண்டன் பயண அனுபவங்கள் - பயண இலக்கியம் (2015)
13. ஐரோப்பிய பயண அனுபவங்கள் - பயண இலக்கியம் (2016)
14. எரிமலை - நாவல் (2018)
15. ஞானசேகரன் முன்னுரைகள்
- வழங்கிய முன்னுரைகளின் தொகுப்பு (2018)
16. சரித்திரம் பேசும் சாஹித்தியரத்னா விருதாளர்கள்
- கட்டுரைகள் (2018)
17. பகிர்தலும் புரிதலும்
(தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஞானம் ஆசிரியத் தலையங்கங்கள்) (2018)

18. கனடா பயணம் ஓர் அனுபவம்

- பயண இலக்கியம் (2018)

19. தி. ஞானசேகரன் வழங்கிய நேர்காணல்கள்

(2018)

20. ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளம்

- சர்வதேச இலக்கிய மாநாடுகளில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட
ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு. (2019)

21. புன்னைநகர் மான்மியம்

- தி. ஞானசேகரனின் பிறந்த ஊர் பற்றிய கட்டுரைகள் (2021)

22. மணிமேகலை பேசும் மனிதநேயம்

- ஆய்வு (2021)

23. யாவரும் கேளிர் !

- பத்தி எழுத்துகள் (2022)

24. புன்னைநகர் அந்தணர் வாழ்வும் வளமும்

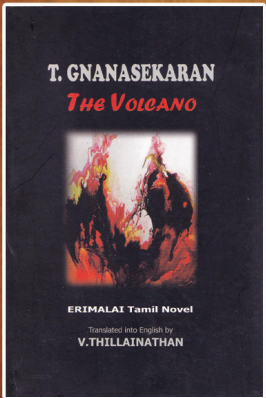
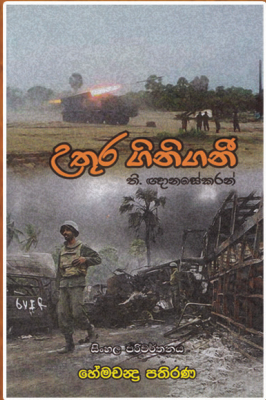
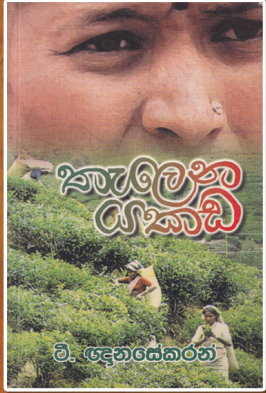
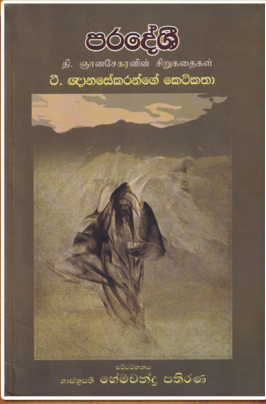
- ஆய்வு (2022)

25. ஈழத்து நவீன இலக்கிய முன்னோடிகள்

- கட்டுரைகள் (2022)

அங்கம் வகித்த அமைப்புகள்

- ஞானம் இலக்கியப் பண்ணை - அமைப்பாளர்
- கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் - நூலகச் செயலாளர் (2009 - 2010)
- கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் - இலக்கியச் செயலாளர் (2011 - 2012)
- புன்னைநகர் நலன்புரிச் சங்கம் - தலைவர் (2009 - 2024)
- சர்வதேச எழுத்தாளர் ஒன்றியம் - தலைவர், இலங்கை இணைப்பாளர் (2011)
- இலங்கை எழுத்தாளர்களின் தேசிய அமைப்பு - உப செயலாளர் (2011-2012)
- கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் - கவின் கலைக்குழுச் செயலாளர் (2018 - 2019)
- கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் - பேரவை உறுப்பினர் (2019 - 2026)
- கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் - துணைத்தலைவர் (2021 - 2023)

மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்கள்

1. பரதேசி

(10 சிறுகதைகளின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்புத் தொகுப்பு) - (2013)

2. தலைய யகட

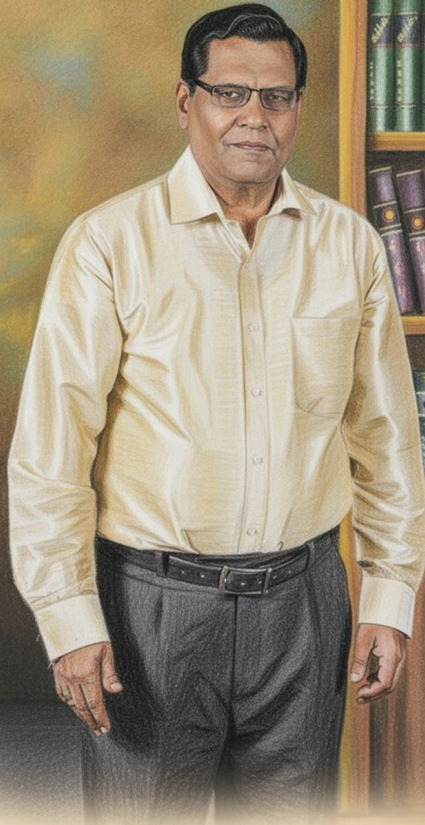
(குருதிமலை நாவலின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு) - (2002)

3. உதர கினிஹன்

(எரிமலை நாவலின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு) - (2020)

4. த வொல்கனோ

(எரிமலை நாவலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு) - (2022)

இலங்கை கலாசாரப் பேரவை நடாத்திய அகில இலங்கை சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு. பிரதம மந்திரி திருமதி. ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் பரிசினை வழங்குகின்றார். (1970)

புதிய சுவடுகள் நாவலுக்கான தேசிய சாகித்திய மண்டலப் பரிசு (1977) கலாசார அமைச்சர் கௌரவ செ. இராசதுரை வழங்குகிறார்.

குருதிமலை நாவலுக்கான தேசிய சாகித்திய மண்டலப் பரிசு (1980)

லயத்துச் சிறைகள் நாவலுக்கான மத்திய மாகாண சாகித்திய பரிசினை கௌரவ செள. தொண்டமான் வழங்குகிறார். (1994)

கவ்வாத்து நாவலுக்கு மத்திய மாகாண சாகித்திய பரிசு பிரதமர் கௌரவ ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களிடமிருந்து... (1996)

மூத்த எழுத்தாளர்களை கௌரவிக்கும் நிகழ்வில் தி. ஞானசேகரன் அவர்களை கௌரவ ஜனாதிபதி மைத்திரியால சிறிசேன விருது வழங்கி கௌரவிக்கிறார். (2017)

இலங்கை அரசின்
கலாபூஷணம் விருது (2004)

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் துணைவேந்தர்
உப்புல் திஸாநாயக்க அவர்களால் கௌரவம்
(2016)

கண்டி தமிழ்ச் சங்கம் -
'இலக்கிய வித்தகர்' விருது (2013)

சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின்
மூத்த படைப்பாளிக்கான கௌரவம் (2013)

கொழும்புக் கம்பன் விழாவில்
மகாவித்துவான் சி. கணேசையர் விருது (2012)

'எரிமலை' நாவலுக்கான
கொடகே தேசிய சாகித்திய விருது (2018)

அவுஸ்திரேலிய எழுத்தாளர் விழாவில் இடம்பெற்ற இலக்கியக் கருத்தரங்கத்தில் அரங்கத் தலைமை (2006)

2002 ஆம் ஆண்டு மானுடத்தின் தமிழ்க்கூடல் இலக்கிய மாநாட்டில் நாவல் அரங்கிற்குத் தலைமை

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு (2011) இலங்கை இணைப்பாளர், விழாக்குழுத்தலைவர்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய உலகத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு (2012) இலக்கியக் குழுச் செயலாளர்

யாழ்ப. இலக்கிய வட்டத்தின் சார்பில் பேராசிரியர் என். சண்முகலிங்கன் தலைமையில் கௌரவம் (2014)

புன்னாலைக்கட்டுவன் அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலை கல்விச்சமூகம் - "கலைஞானமணி" விருது (2005)

தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் சா. உதயசூரியன் தலைமையில் கௌரவம் (2013)

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் அரசு தலைமையில் ஆய்வு மாணவர் மத்தியில் உரை (2012)

திண்டுக்கல் காந்தி கிராமம் பல்கலைக்கழகத்தில் பாரதியாரின் 135ஆவது பிறந்த தின விழாவில் சிறப்புரையாற்றிய ஞானம் ஆசிரியரை துணைவேந்தர் முனைவர் சு.நடராசன் கௌரவிக்கிறார். (2017)

திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் இரா. தாமோதரன் தலைமையில் ஆய்வு மாணவர்களுடன் கலந்துரையாடல் (2012)

மதுரை தமிழ்நாடு தமிழ்மன்றம் நடாத்திய ஈழத்து இலக்கிய கருத்தரங்கில் ஈழத்துப்போர் இலக்கியம் பற்றிய உரை (2018)

சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் அயல்நாட்டு தமிழ் இலக்கியங்கள் கருத்தரங்கில் ஆய்வரங்கத் தலைமை (2013)

ஈரோடு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியின் பன்னாட்டு ஆய்வுக் கருத்தரங்கத்தில் உரையாற்றியபோது (2018)

நாமக்கல் செல்வம் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் நாவலாசிரியர் கு. சின்னப்ப பாரதியின் தலைமையில் கௌரவம்

தமிழ்நாடு, உயிர்மை - சஜாதா அறக்கட்டளை வழங்கிய 2013இன் 'சிறந்த சிற்றிதழ்' விருதினை ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் பெறுகிறார்.

தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிங்கப்பூர் முஸ்தபா அறக்கட்டளை நிறுவியுள்ள இலக்கியப் படைப்புக்கான "கரிகாற்சோழன்" விருது (2022)

தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக மாணவி து. ரேணுகாதேவி 'ஞானம்' சஞ்சிகை தொடர்பான தனது முனைவர்பட்ட (Ph.D.) ஆய்வேட்டினை ஞானம் ஆசிரியரிடம் கையளிக்கிறார். (2013)

கோயம்புத்தூர் சிபி கல்வி நிறுவனத்தில் 'தமிழ் ஞாயிறு' கோவை ஞானி தலைமையில் உரை (2012)

உலக இஸ்லாமிய மாநாடு
மூத்த எழுத்தாளருக்கான கௌரவம்
(2016)

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் மீடியா போர்த்தின் சிரேஷ்ட
ஊடகவியலாளருக்கு விருது வழங்கும்
வைவத்தில் கௌரவம் (2017)

சித்திலெப்பை ஆய்வுப் பேரவையின் சிறப்பு விருது
(2017)

உடதலவின்ன மடிகே சிந்தனை வட்டத்தின்
'இதழியல் வித்தகர்' விருது (2009)

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் வாழ்நாள்
சாதனையாளர் உயர் தமிழியல் விருது (2013)

மலையக கலை இலக்கியப்பேரவையின் கௌரவம்
(1996)

இலண்டன் உலகத் தமிழியல் ஆய்வு மாநாட்டின் (2013) நிறைவு விழா அன்று ஞானம் தம்பதியினர் கௌரவம் பெறுகின்றனர்.

சுவிஸ் தமிழ் இலக்கியச் சங்கத்தின் 'நிறைதமிழ்' விருது (2015)

அவுஸ்திரேலிய 'உயர்திணை' சிந்தனைகளின் சங்கமம் அமைப்பினரின் கௌரவ விருது (2016)

பாரிஸ் எழுத்தாளர் மன்றத்தில் கௌரவம் (2015)

டென்மார்க் கலைவிழாவில் கௌரவம் (2015)

கனடா உதயன் பத்திரிகை ஆதரவில் கனடா அரசு சார்பாக வழங்கப்பட்ட சான்றிதழ் ; கௌரவம். (2018)

அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கமும் கன்பரா கலை இலக்கிய வட்டமும் இணைந்து வழங்கிய கௌரவம் (2016)

கனடாவில் அ. முத்துலிங்கம் 60 பாராட்டு விழாவில் ஞானம் சிறப்பிதழ் வெளியீடு (2018)

இலண்டன் ஹரோ தமிழ்ச் சந்தியில் கலாநிதி மு. நித்தியானந்தன் தலைமையில் ஞானம் சிறப்பிதழ்கள் அறிமுகம் (2017)

கனடா இந்துக் குருமார் ஒன்றியத்தின் 'கலாரத்னா' விருது கௌரவம் (2018)

கனடா ரொறன்டோ தமிழ்ச்சங்கத்தில் ஞானம் ஆசிரியரின் உரை (2018)

தெல்தோட்டை ஊடக மன்றத்தின் அருள்வாக்கி அப்துல் காதர் கலை இலக்கியக் கழகத்தின் 'அருள்வாக்கி நேசன்' விருது (2022)

தஞ்சாவூர் தமிழ்ச் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வு மாணவர்கள் மத்தியில் உரையும் கௌரவமும் (2022)

திருச்சியில் ஏகத்துவ மெய்ஞ்ஞான தமிழ்ச்சங்கத்தினர் விருது அளித்து கௌரவம் (2022)

திருச்சிராப்பள்ளி தமிழ்ச் சங்கத்தில் இனியநந்தவனம் வாசகர்வட்டம் ஏற்பாட்டில் "இதழியல் மாமணி" விருது (நவம்பர் 2022)

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க அமுதவிழா நிகழ்வில் "இயல் முனைவர்" விருது (ஜூன் 2023)

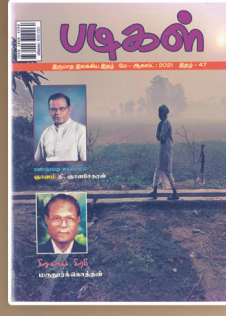
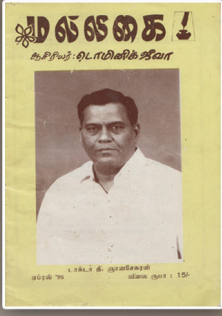

வடமராட்சி கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள் வாசகர்கள் மற்றும் வல்வெட்டித்துறை சமரபாகு கலை இலக்கிய மன்ற ஆதரவில் "கலைஞான வித்தகர்" விருது (2023)

80^{ஆவது} அகவை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பாராட்டு விழா 2022

விருதுகள்: உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்கத்தின் தமிழ்த்தாய் அறக்கட்டளை விருது (2005)
கனடா இலக்கியத் தோட்டத்தின் தமிழ் இலக்கியச்சாதனை சிறப்பு விருது (2018)
பாணந்துறை இஸ்லாமியப் பேரவையின் 'கலைக் காவலர்' விருது (2018)

சஞ்சிகைகளில் அட்டைப்பட அதிதியாக..

- மல்லிகை
- மண்
- கொழுந்து
- பழகம்
- அகமதி
- ஏழைதாசன்
- ஜீவநதி

நானாசேகரன் பற்றிய நூல்கள்

- நாதக் காவியம்
- அற்றைத் திங்கள்

பவளவிழா மலர்

- நானாதம்

இலங்கை அரசின் அதி உயர் இலக்கிய விருதான “சாஹித்தியரத்னா” விருதினை ஜனாதிபதி கௌரவ ரணில் விக்ரமசிங்க வழங்குகிறார். (2022)

இத்தொகுப்பானது,
ஞானசேகரனின் 85^{ஆவது} அகவை
நிறைவை முன்னிட்டு
'சேகரம் 85' எனும் மகுடத்தில் அவர்
வாழும் காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டது.
06-ஏப்ரல்-2026 அன்று
தயாரிக்கப்பட்ட தொகுப்பினைக் கண்டு
தமது மனநிறைவினைத் தெரிவித்தார்.
இருப்பினும் தமது 85^{ஆவது} அகவை
நிறைவினை எட்டுவதற்கு
நான்கு நாட்களுக்கு முன்னர்
இயற்கை எய்தினார்.

தொலைந்த கவிதை

கீத்தா பரமானந்தன்
(ஜெர்மனி)

எனக்குள் இருக்கும் வலியைவிடவும் கவிதாவைப் பார்க்கும் போது இன்னும் வலி அதிகமாகிறது.

நான் போய்ற்று வாறன் ! மனோ! என்றவாறே பரபரப்புடன் புறப்பட்டாள் கவிதா. இன்று லிசிக்கு கண்ணில் சத்திரசிகிச்சை வெற்றியாக முடிந்து விட்டதாயும் கட்டு அவிழ்த்து பார்க்கமுடியும் என்றும் வைத்தியசாலையில் இருந்து அறிவித்திருந்தார்கள். அதற்காகவே கவிதா புறப்படுகிறாள். அவள் மனதின் உணர்வை வடிக்க மொழிகளே இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும்.

தவிப்பா? மகிழ்வா? துன்பமா? அவதியா? இல்லை எல்லாமே கலந்த ஓர் உணர்வா ? இது. கவிதாவுக்கும் சொல்லத் தெரியவில்லை.

லிசி கண்களைத் திறந்து பார்க்கும் போதுதான் அங்கே நிற்கவேண்டும். அந்தக் கண்களைத்தான், தான் முதலில் பார்க்க வேண்டும் இது அவளின் ஓர் எதிர்பார்ப்பு.

அந்தத் தருணத்தை கவிதாவின் மனம் என்ன மனோபாவத்துடன் எதிர்கொள்ளப் போகிறதென அவளுக்குமே புரியவில்லை. ஆனால் மனம் ஓடு ஓடு என்கிறது, இதோ புறப்பட்டு ஓடுகிறாள்.

லிசி கவிதாவிற்கு சொந்தமோ பந்தமோ அல்ல, ஆனால் இப்போதிலிருந்து இனிமேல் அவளைப் பார்க்காமலிருக்க முடியுமா? மனம் உலைக்களமாய் உழன்றது. நான்குடக் கூறினேன், கவிதா நீர் இப்போ அவசரப் பட்டு போகவேண்டாம். நான் மாலை வேலை முடிந்து அப்படியே வைத்தியசாலை சென்று, நிலமையை பார்த்தபின் நீர் போகலாம் என்றேன். ஆனால் கவிதாவால் முடியவில்லை உடனே ஓடுகிறாள், அவளோடு என் மனமும் பின் நோக்கி ஓடியது.

நான், சந்தியா, கவிதா மூவர்கொண்ட அன்பாலயம் எங்கள் குடும்பம். பாட்டு

நகைச்சுவை, கிண்டல் கேலி, இதுதான் எங்கள் உலக வாழ்வு. கவிதா எங்களுக்கு ஒரே செல்லப் பெண். படிப்பில் விளையாட்டில், பாடுவதில் என எல்லாத் திறமைகளையும் கொண்டு குடும்பத்தின் மகிழ்வை இரட்டிப்பாக்கினாள். அவளிடம் எல்லாவற்றிலும் கணினி வேகம். கண் கண்டதைக் கை உடனே செய்யும் திறனும் இயல்பாய் அமைந்திருந்தது. நான் அவளிடம் பலமுறை கூறியிருக்கிறேன்.” மகள் அவதிப் படாமல் எதையும் ஆறுதலாய்ச் செய்யுங்கோ!” என. அன்று காலையும் வழமைபோல, வேலை களை முடித்து வீட்டிலிருந்து சிரித்துப் பேசிய படியே மூவரும் ஒன்றாகப் புறப்பட்டு, எங்கள், எங்கள் கடமைகளுக்குச் சென்றோம்., போகும் போது கைத்தொலைபேசியில் தனக்குப் பிடித்த சினிமாப் பாட்டுக்களைக் கேட்டபடியும் தானும் சேர்ந்து பாடியபடியும் வந்தாள் சந்தியா. மூவரும் கலகலப்பாகக் ஒவ்வொருவராய் இறங்கி விடை பெற்றுச் சென்றோம்.

ஆனால், அந்த மகிழ்வு மாலைவரை நீடிக்கவில்லை மதியம் வந்த தொலைபேசி அழைப்பு எங்கள் வாழ்வையே உலுப்பிவிட்டது. “மிஸ்டர் மனோ உங்கள் மகள் சந்தியா கல்லூரி முடிந்து வீடு வரும்போது விபத்துக்குள்ளாகி மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறாள். உடனே வாருங்கள் என்றார்கள்”. நானும் கவிதாவையும் அழைத்துக் கொண்டு வைத்திய சாலைக்குப் பதறியடித்து ஓடினேன்.

ஆனால், எதிலும் முந்திச் செயல்கின்ற சந்தியா நாங்கள் போகுமுன், அவள் எங்களை விட்டு வெகுதூரம் போய் விட்டாள். “செல்லமே சந்தியா ஏன் உனக்கு இந்த அவசரம்? கதறினோம் துடித்தோம். புலம்பினோம் பயனேது மில்லை.

எங்களைத் தாங்கி அணைத்த மருத்துவர்கள், “இங்கே பாருங்கள், சேர், பாருங்கள் மேடம். உங்கள் இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாதது

என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் இந்த இழப்பிலும் உங்கள் மகளை வாழவைக்கலாம். அதற்கு ஒரு வழி இருக்கிறது” என்றார்கள்?

“என்ன மகள் மீண்டும் வாழ்வாளா? “எனத் துடித்தெழுந்தோம் நாம். “ஆம் உங்கள் மகள் உயிர் பிரிந்தாலும், அவளின் உறுப்புக்களை நீங்கள் இன்னோர் உயிருக்குத் தந்தால் அந்த உடலில் உங்கள் மகள் உயிர் பெறுவாள் அல்லவா” என்றார்கள். வானத்தில் தோன்றும் இடிகள் எல்லாம் ஒன்றாய்த் தாக்கிய நிலையிலும், எங்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு சிறு தேறு தலாய் இருவரும் ஏற்றுக்கொண்டோம்.

அந்தப் பெரும் இழப்புக்கு இடையிலும் மருத்துவர்களின் பாரிய அறிவுரையிலும், அரவணைப்பிலும் தேறி மகள் மீண்டும் உயிர் பெற்று வாழுவாள் என்ற மன ஆறுதலில் அவளின் உறுப்புகளை தானமாக கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டோம். சந்தியாவின் விருப்பமும் இதுவாகவே இருந்தது. முன்னர், நாங்கள் பலவிடயங்களையும் பற்றி உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது சந்தியாவுக்கு வயது 18. ஜேர்மனிய நாட்டு முறைப்படி, உடல் உறுப்பு தானங்களைப் பதிவு செய்யும் விபரக் கோவை, அவளின் பெயருக்கு வந்திருந்தது. அதைப் படித்துப் பார்த்து எமக்கும் விளக்கம் அளித்தவள். “அம்மா! அப்பா! நான் என் உடல் உறுப்புக்களைத் தானமாக எழுதிக் கொடுக்கப் போகிறேன். நீங்களும் விரும்பினால் செய்யலாம்” என்றாள் சந்தியா. அன்று கவிதாதான், “பொறு மகள் இப்பதான் உனக்குப் பதினெட்டு வயது, அதுக்கிடையில் என்ன அவசரம். எல்லாம் செய்யலாம். நாமும் யோசிப்போம்” என்றாள். ஆனால் அது போலவே அவள் தன் உறுப்புக்களை மற்றவர்களுக்காகக் கொடுத்துவிட்டாள். மற்ற உறுப்புக்களை நாம் பார்க்க முடியாவிட்டாலும், இன்று அவள் கண்கள் ஒரு சிறுமிக்குப் பார்வை கொடுக்கப் போகிறது என்றும், வைத்தியர்கள் விரும்பினால் வந்து பாருங்கள். அந்தப் பெற்றோரிடமும் கூறிவிட்டோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். சந்தியாவின் விழிகள் எப்போதும் நாலாபுறமும் சுழன்று பேசும். அந்தப் பேசும் விழிகளில் தன் மகளைப் பார்க்கப் போகிறாள் கவிதா. அதற்காகவே ஓடுகிறாள் கவிதா. அங்கே நிலமை எப்படி இருக்கப் போகிறதோ தெரியவில்லை ஆனால் சந்தியா என்னும் தொலைந்த கவிதையைக் காணும் ஆவலுடன் கவிதா வைத்தியசாலை நோக்கி ஓடுகிறாள்!

உண் உறக்கம் குறையும்
உளர்வர் தொடர்பு அிகலும்
கடைத் தெரு சுற்றி வரல் கடினம்
காண்பது தனிமை !

ஏன் இது இன்னும் இருக்கிறது என்று
முணுமுணுப்பு !
தேன் மொழி உரைத்தவர்
தேளாகி வார்த்தையால் கொட்டுவார்

கூன் குருகு செவிடாக
கூற்றுவன் எதிர்வர
மான் நிறம் மங்கி தோல் சுருக்கம் ஆகி
நடைப் பிணமாக நானும் !

போய் வா என்று வழியனுப்ப ஆளில்லை
போய் விடுவது மேலாக தோன்றும்

வாய்க்கொழுப்பு கரைய
வாங்கிக் கட்டுகிறேன்
வசை ஏச்சு ஏளனம் !

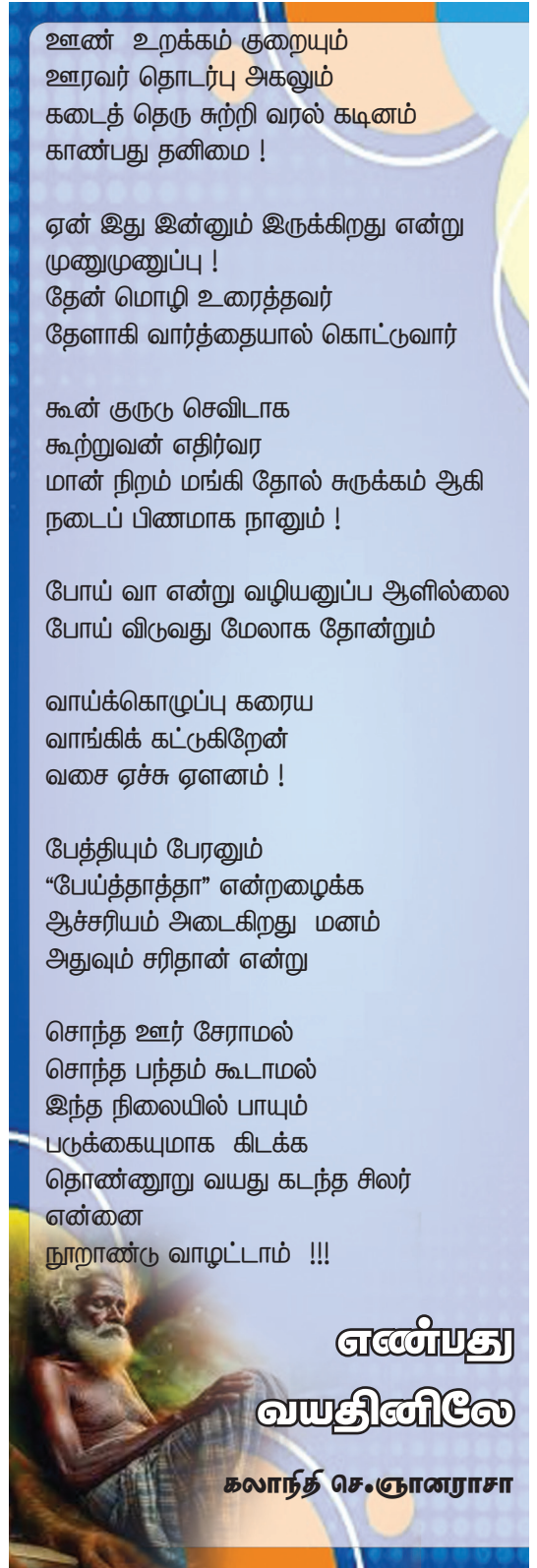
பேத்தியும் பேரனும்
“பேய்த்தாத்தா” என்றழைக்க
ஆச்சரியம் அடைகிறது மனம்
அதுவும் சரிதான் என்று

சொந்த உளர் சேராமல்
சொந்த பந்தம் கூடாமல்
இந்த நிலையில் பாயும்
படுக்கையுமாக கிடக்க
தொண்ணூறு வயது கடந்த சிலர்
என்னை
நூறாண்டு வாழட்டாம் !!!

எண்பது

வயதினிலே

கலாநிதி செ.ஞானராசா

டோபமைன் என்பது மிக முக்கியமான ஒரு நரம்பிணைப்புப் பதார்த்தமும் ஒமோனும் ஆகும். மூளையிலும் சிறுநீரகத்திலும் சுரக்கப்படும் இப்பதார்த்தம் நரம்புக்கலங்களுக்கிடையிலான தொடர்பாடலை ஊக்குவிக்கிறது. அத்துடன் தூண்டல், வெகுமானம், மகிழ்வு, தசை இயக்கக் கட்டுப்பாடு ஆகிய விடயங்களிலும் நேர்ச் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது. ஆகவே இது **“நன்றாக இருப்பதாய் உணர்தல்”** ஒமோன் எனும் செல்லப்பெயர் கொண்டது. சந்தோசம் தரக்கூடிய நடவடிக்கைகளைத் தூண்டுவதில் இவர் வல்லவர். சுவையான உணவு உண்ணல், சமூக உறவை ஏற்படுத்தல், இலக்குகளை அடைதல் போன்ற நடத்தைகளுடன் இவர் அருகிருப்பார். நல்ல நினைவாற்றல், விடயங்களில் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தல், முடிவெடுத்தல் போன்றவை சிறப்பாக அமைய இவரது செறிவு அவசியம். இன்னும் குருதிக்குழாய்களைத் தளரச் செய்தல், இன்சலினின் அளவைக்குறைத்தல், நோயெதிர்ப்புத் தொகுதியை நல்ல முறையில் இயங்கவைத்தல் என்று இவருக்கு ஏகப்பட்ட கடமைக்கூறுகள் உள்ளன. ஒருவரில் இது சுரக்கப்படும் அளவு அவரது ஆளுமையைத் தீர்மானிப்பதில் முக்கியப்பங்கு வகிக்குமாயினும் அது பரம்பரையலகு சார்ந்தது என்பதை உயிரியல் கொள்கை முன்வைப்பாளர்கள் அழுத்துவர்.

டோபமினுக்கு ஒவ்வாயிரட்டையர் என்று பெயரிடக்கூடிய ஒருவர் செரடோனின். நரம்பிணைப்புப் பதார்த்தமும் ஒமோனும் ஆகிய இதுவும் **“நன்றாய் இருப்பதாய் உணர்தல் இரசாயனம்”** என்ற பட்டப் பெயரைக்கொண்டது. மனநிலையைச் சீர்செய்தல், நித்திரையை ஒழுங்காக்கல், உணவுச் சமிபாடு, குருதி உறைதல் ஆகிய தொழிற்பாடுகளில் முக்கிய பங்காற்றும் இது பெரும்பாலும் சமிபாட்டுத் தொகுதியிலேயே சுரக்கப்படுகிறது. குருதிச் சுற்றோட்டத் தொகுதியிலும் காயங்களைக் குணப்படுத்தலிலும் இவருக்கு முக்கிய கடமைக்கூறுகள் உள்ளன. செரட்டோனின் உணர்வுச்சமநிலை, சந்தோஷம், அமைதி ஆகியவற்றை முன் நகர்த்துவதோடு இச்சைவழி இயங்கு தசைகளைக் கட்டுப்படுத்தி நோய்களுக்கு எதிராகப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளையும் செய்துவிடுகிறது. உள்ளுயிரியல் கடினாரத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்கிறது. குருதிச் சிறுநீர்த்டுகளால் சுரக்கப்படும் நிலையில் குருதிச்

குழாய்களைச் சுருங்கச்செய்து குணப்படுதலை ஊக்குவிக்கிறது. மேலதிகமாக எலும்பு அடர்த்தியைப் பேணுகிறது. சூரிய ஒளி எமது உடலில் படவிடுவதன் மூலம் செரடோனின் செயற்பாட்டை அதிகரிக்கலாம். செரடோனின் சுரப்புக் குறைவாகக் கொண்டவர்களில் பதகளிப்பு, மனச் சோர்வு, நித்திரைசார் குழப்பங்கள் ஆகியவை ஏற்படவாய்ப்புண்டு.

வெகுமதிகளுக்கும் தண்டனைகளுக்கும் நாம் எவ்வாறு எதிர்வினை ஆற்றுகிறோம் என்பது தொடர்பிலும் ஜெப்பிரி கிரே விளக்கம் கொடுத்துள்ளார். இது தொடர்பாக மூன்று வெவ்வேறு அணுகுமுறைகளை அவர் விபரிக்கின்றார். ஒன்று நடத்தைகளை நோக்கி நகர்தல் முறை (BAS). இம்முறையைச் செயற்படுத்தும் போது வெகுமதிகளை நோக்கி நகர்தவதற்கான உந்தல் இருக்கும். இரண்டாவது நடத்தைகளைத் தடுக்கும் அல்லது புறக்கணிக்கும் முறை (BIS). இம்முறை வரக்கூடிய ஆபத்துக்களைக்குறித்து எமக்கு அலாரம் அடிப்பது. மூன்றாவது எதிர்த்தல், தப்பியோடுதல் அல்லது உறைதல் முறை (FFFS). வருகிற ஆபத்துக்கு நாம் எதிர்த்து நிற்கப்போகிறோமோ, தப்பி ஓடப்போகிறோமோ அல்லது எதுவும் செய்யாமல் உறைந்து போய்விடப்போகிறோமோ என்பதைத் தீர்மானிப்பது. மூன்றாவது முறை, பிறப்பிலேயே விலங்குகள் எல்லாவற்றிலும் காணப்படுகிற உயிர்தப்பிவாழும் தூண்டற்பேறு எனலாம். கிரே விபரிக்கின்ற இந்த உணர்திறன் செயற்பாடுகள் ஆளுமையை வடிவமைப்பதில் கணிசமான பங்கை ஆற்றும். FFFS தூண்டலை அடிக்கடி அனுபவிப்பவர்கள் அதிகளவு தாங்குதிறன் கொண்டவர்களாக இருக்கும் அதேநேரம் அகமுகிகளாயும் அமைவர். அதிக செறிவுள்ள தூண்டல்களைத் தவிர்த்து அமைதியான சூழ்நிலைகளை அதிகம் விரும்பும் இயல்பைக்காட்டுவர். BAS, BIS, FFFS ஆகிய மூன்றையும் மூளையில் தொழிற்படும் மூன்று தெருவிளக்குச் சசமிக்கைகளுக்கு ஒப்பிடலாம். புதிய ஒரு வேலை, புதிய உணவு, புதிய பொழுதுபோக்கு ஒன்றுக்குச் சந்தர்ப்பம் வரும்போது BAS பச்சை ஒளி காட்டிப் போகச்சொல்லும். புதிய சபைக்கு முன் பேச நேரும்போது அல்லது முற்றிலும் பழக்கமற்ற இடத்திற்குள் நுழையும்போது BIS மஞ்சள் ஒளி

பாய்ச்சி நிதானிக்கச்சொல்லும். நிற்கச்சொல்லும். திடீரென ஒரு ஆபத்து வருவதான சூழல் அல்லது எண்ணம் தோன்றும்போது FFFS சிவப்பு ஒளி வீசி எம்மை நகராமல் தடுக்கும். முற்றிலும் எதிர்பாராமல் திடீரென்று சுற்றுலா ஒன்றுக்கான அழைப்பு எங்களுக்கு விடப்படுவதாக வைப்போம். BAS வேலை செய்தால் முன் பின் யோசனை இன்றி “ஓம்” என்று கூறிக் கிளம்பிவிடுவோம். BIS தொழிற்பட்டால் “அனுசூலம், பிரதிகூலங்களை ஆராய்ந்தபின் பதில் கூறுகிறேன்” என்று சொல்வோம். FFFS தொழிற்பட்டால் “திடீரென முடிவு செய்வது ஆபத்தாகத் தோன்றுவதால் வரவில்லை” என்று கூறிவிடுவோம். காலம் நகரும்போது இத்தகு செயற்பாடுகள் ஒருவரின் ஆளுமைக்கூறுகளாக வளர்ச்சிபெறும்.

அகமுகிகளுக்குத் தூண்டிகள் தேவைப் படுவது குறைவாக இருக்கும். அவர்களின் அடிப்படைத் தூண்டுதல் எப்போதும் உயர்வாக இருப்பதால் அவர்கள் தாமாகத் தமது இலக்கு நோக்கி நகர்ந்துகொண்டிருப்பார்கள். இதற்கு எதிர்பாராதபடி புறமுகிகளுக்குத் தூண்டிகள் தேவைப்படுவது அதிகம் என்று ஐசென்க் கருதினார். பரிவு நரம்புத்தொகுதி அதிகம் செயற்படும் ஆளுமைகளில் உணர்வுகள் கிளர்ந் தெழலும் அதிகமாக இருக்கும் மூளையில் உள்ள லிம்பிக் தொகுதியுடன் தொடர்புடையது உணர்வு கிளர்ச்சி. உணர்வுகிளர்ச்சியை அதிகமாயும் அழகாயும் வெளிப்படுத்தக் கூடியவர்கள் நல்ல கலைஞர்களாய் ஆகி விடுவதும் உண்டு.

சில வித்தியாசமான ஆளுமைகள் ஏற்படு வதற்குக்காரணம் ஓமோன்களின் அளவுகளில் ஏற்படும் வேறுபாடாயும் இருக்கலாம். தெஸ்தெ ரோன் அதிகரிக்கும்போது ஆக்ரோஷம், சுயமுனைப்பு, ஒத்துப் போகாத தன்மை ஆகியவை ஏற்படும் வாய்ப்பு அதிகம். உளநோய் நிலைமைகளுக்கு அண்மையில் இருக்கும் சிலர் நல்ல ஆக்கத்திறன் மிக்கவர்களாய் இருக்கக் கூடும். ஏனெனில் அவர்களின் மனம் வடி கட்டுவது குறைவாக இருக்கும்.

“ஆகவே நீ நீயாக இரு. மற்றவர்களுடைய ஆளுமை ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டுவிட்டது” என்று குறிப்பிட்டார் ஒஸ்கார் வைல்ட்.

பனித்துளியுள்

வெப்பம்

கடல் கடந்து.... வலி சுமந்து.... ஊதியத் தேடலால்,
துயர் தீர்க்க வந்தவள் துயர்ப்பது துயர் மட்டுமே.

எசுமான் வீட்டில்
எஞ்சிய சோறு
நாயைச் சேர்ந்தாலும் – அவள் நாவைச் சேரலாகாதாம்!

கருக்கிப்போடும்
மட்டமான பார்வைகள் சுரண்டல் நிறை
வாழ்தல் ஆயினும்.... – அவள்
அனல் நிறை நிலவு தான்.

சுகத்தூக்கமற்ற
சுகயீன நாட்களும்,
நாற்பூட்டுச் சுவர்களுடன்
கழியும் பொழுதுகளும்...
சில நேரம்..... கட்டினி ததும்பும்
கண்கள் ஆசுவாசப்படுகிறாள்
பிள்ளைகள் குரல் கேட்டு....

விட்டொழிய விருப்புத்தான்
மழை நீரை அனுமதிக்கும் கூரைகளும்,
பிள்ளைகளின் விருதிக் கட்டணமும்,
தவறாது வருகை தரும்
பசியும் இல்லையெனில்...

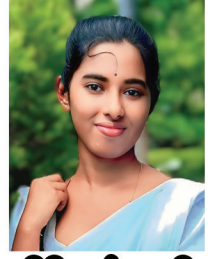
வட்டின் தோடுகள்,
சிவப்பு நிற வளையலொன்று,
மாற்றிக்கொள்ள துணிகள் மூன்று.
இன்னும்,
எத்தனை பெண்களோ....?

உஷா தேசவன்

(3ம் வருடம், தமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்)

சிறுகதை

பேத்தியா

பிரியதர்ஷினி
(பெயர்த்தில் ஐவிசன்,
புத்தனை)

எங்கள் ஊர் பெயர் சின்னக்கணக்கு. பெயருக்கு ஏற்றாற் போல் சிறியதுதான். ஆனால் சுற்றித் தேயிலைத்தோட்டம். பார்ப்பதற்கு 'பச்சைப் பச்சை' என அழகான கிராமம் அது. எங்குப் பார்த்தாலும் ஊற்று நீர் சுரக்கும். எங்கள் ஊர் தண்ணீருக்கென்றுத் தனிச் சுவையுண்டு.

இந்த ஊரின் நடுவில் அமைந்திருந்தது எங்கள் லயன். ஆட்டுப்பட்டித்தெரு என்றே எங்கள் லயன் அடையாளப்படுத்தப்படும். எப்போதும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் எங்கள் லயன் திருவிழாக்காலங்களில் ஒருவிதமாக ஜொலிக்கும். சந்தோஷத்திற்கும் பஞ்சமில்லை. சண்டைக்கும் பஞ்சமில்லை. எது நடந்தாலுமே ஒருவகை சுவாரஸ்யம்தான். அடுக்கி வைத்த தீப்பெட்டிகளைப்போல வரிசையாக அமைந்திருந்த அந்த லயத்தின் வீடுகளின் நடுவில் பச்சை நிற சண்ணாம்பு பூசப்பட்டு இருந்ததுதான் என் பேத்தியாவின் வீடு.

ஆட்டுப்பட்டித்தெரு லயன் இன்று வழமையை விட சுறுசுறுப்பாக இயங்குகிறது. ஆளுக்காள் ஏதோ கூடிக்கதைத்துக் கொள்வதும், பேத்தியாவின் வீட்டுக்குள் ஆட்கள் போவதும் வருவதுமாக இருந்தார்கள். "அக்கா போய்லங்களை.... எப்பேர்ப்பட்ட ஆளு" என சில அழகுரல்கள் எழுவதும் ஓய்வதுமாக இருந்தன. எங்கிருந்தோ

கட்டினப்படங்குடன் ஓடிவந்தாள் சின்னத்தாயி. "அடியே என்னாடி ஆச்சு சக்கம்மா அக்கா செத்துப் போச்சாமேடி" என கதறினாள். எங்கெங்கோ இருந்து ஆட்கள் ஓடிவந்தவர்கள் நீட்டிப்படுத்தால் தலைமுட்டும் அந்த எட்டடிக் காமராவுக்குள் நுழைந்தார்கள். ஆம் என் பேத்தியா ஓலைப்பாயில் நீட்டி நிமிர்ந்த வண்ணம் தலையருகே விளக்கெரிய ஓய்ந்துப் படுத்திருந்தாள்.

தனது துயரங்கள் அனைத் தையும் இறுமாப்புடன் கடந்துவந்த அவள், சலிக்காமல் தேயிலை மலைகளில் ஏறி இறங்கித் தனியாளாய் தன் பிள்ளைகளுக்காக உழைத்த அவள் இன்றுதான் ஓய்வெடுக்கிறாள். ஊருக்கே அவள் சக்கம்மாள். நான் மட்டும் அவளை செல்லமாக பேத்தியா என்று அழைப்பேன்.

இளம் வயதில் மிக எடுப்பான தோற்றம் கொண்டவள் அவள் என கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். "சக்கம்மா முன்ன காலத்துல பழதேசிக்கா கலரு, நல்ல நீளமான முடி, மூக்கும் முழியுமா அழகா இருப்பானு" எங்க லயத்துல அடிக்கடி பேசுவதைக் கேட்டிருக்கின்றேன். ஆனால் எனக்கு விபரம் தெரிந்த காலத்திலிருந்து அவள் சக்கம்மா கிழவிதான். நல்ல நிமிர்ந்த தோற்றம். நரைமுடியானாலும் முழங்காலைத் தட்டும் அவள் கூந்தல். வாய்விட்டுச் சிரிக்கும் போது வாயில் மிஞ்சிய ஒற்றைப்பல் வெளிநீட்டும். நீலக்கல் பதித்த அவளின் மூக்குத்தி வெயில் பட்டவுடன் சட்டென மின்னி மறையும். ரேகைத் தேய்ந்த அவளது இடது கையிலே ஒரு மயிலை பச்சைக்குத்தியிருப்பாள். அவள் நிறத்துக்கு ஏற்ற சோடியாய் அது ஜொலித்தது.

“ஏ பேத்தியா இந்த மயில நீ எப்பக் கையில் வரஞ்சுக்கிட்டீ? அழியாம இருக்குதே” என நான் நையாண்டியாக அவளிடம் கேட்க அதற்கு அவள் தன் ஒற்றைப் பல்லைக் காட்டி சிரித்துவிட்டு “அட கிறுக்கு இது வரயலடா குத்துனது. எனக்கு ஆறு வயசு இருக்கப்ப நான் நல்ல செவப்பா இருக்கேனு ஒரு பச்ச குத்துறவுக எனய கூப்புட்டு குத்திவிட்டாக. நா செத்துப் போனாலும் இந்த பச்ச மட்டும்தான் ஏ கூடவே வரும். என பதிலளித்தாள்.

நான் கதை எதாவது சொல்லு கேட்போம் என கூறினால், அவள் வாழ்ந்த காலம், கடந்து வந்த பாதைகளை கதை கதையாய் சொல்லுவாள். அப்படி ஒரு நாள் அவள் சொன்ன கதை என் மனதில் ஆழமாக பதிந்தது.

“நான் முன்ன இந்த தோட்டத்தில் இருக்கல. நா வாழ்ந்த ஊருல இருந்து ஒங்க தாத்தா செத்ததுக்கு அப்புறந்தான் இங்கே வந்தேன். அப்ப நாங்க லயத்துல இல்ல தோட்டத்துல பங்களா குடுத்துருந்தாங்க அதுல தான் நாங்க இருந்தோம்.” “ஏ பேத்தியா அப்ப இங்க வந்த பங்களாவ விட்டுப்புட்டு ஏ வந்த” என்று நான் அவளை குறுக்கிட்டேன். “சொல்லுறேன்டா இரு” என சொல்லிவிட்டு மீதி கதையை தொடங்குவாள். எனயக் கட்டி யிருந்தாரே ஒங்கத் தாத்தா அவரு கணக்கப் புள்ள. நாங்க நல்ல வசதியா இருந்தோ. நல்லா இருந்த மனுசே திடருனு தவறிட்டாரு. இரண்டு பொம்பளப்புள்ளளைங்க பெரியவளுக்கு நாலு வயசு. சின்னவளுக்கு முணு வயசு. ஏ கெப்பமே கலங்கிருச்சு. எனக்கு ஆதரவு யாருமில்ல. தோட்ட நிர்வாகம் பங்களாவ வாங்கி ருச்சு. அதோட இரண்டு புள்ளய இடுப்புல வச்சுக்கிட்டு, உடுப்பு மூட்டய தலையில் வச்சிக் கிட்டு நடந்தே வந்து சேந்தே இந்த ஊருக்கு” என கலக்கமே இல்லாமல் சொல்லுவாள் அவள் கதையை. அவளின் இந்த இறுமாப்புதான் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும்.

“ஒங்களுக்கு புற்றுநோய் இருக்குமா இனி கவனமா இருங்கனு” சொன்ன வைத்தியரிடமே “அட வந்தா வருதுங்க சாவப்பாத்து பயப்புட கூடாதுங்கனு” எகத்தாளம் பேசித்திரிந்தாள். தைரியக்காரி அவள்.

பேத்தியாவ தூக்கி கொண்டுவந்து நாலு பக்கம் சேலையினால் மறைத்து நீராட்டி அழகாக சேலையணிந்து பெட்டியிலே வைத்தார்கள். அவள் அடிக்கடி கட்டும் வெள்ளைப்பு போட்ட நீல நிற சேலையை இப்போதும் கட்டியிருக்கிறாள்.

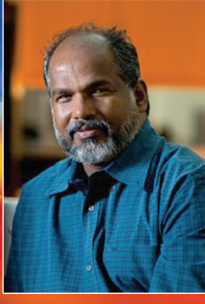
“பேத்தியா செத்து போயிட்டா இனி வரமாட்டா அவ சொன்ன மாதிரி அவக் குத்தியிருந்த பச்ச அவ கூட போகுமில்ல” என எண்ணியபடி சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்த என்னை சுண்டிவிட்டதுப் போல் சில பெண்களின் மாறடிக்கும் பாடல் தட்டியெழுப்பியது.

“தன்னேனன்னே தானே அட தன்னேனன்னே தானே... ஏ என்னரசே பொன்னரசே அப்படி என்னா சொல்லி கண்ணசந்த.. ஏ வாவரசே புவரசே அப்படி என்னா சொல்லி கண்ணசந்தே ஏ எட்டு வக பச்சிலையாம் அப்படி எண்ணாயிரம் மாத்திரையாம் ஏ எலுமிச்ச மேனியில இருமயில வந்த சீக்காம்”

குனிந்து கைகளை தட்டி நிமிர்ந்து நெஞ்சிலே தட்டி பேத்தியாவை சுற்றி ஆடிவந்தார்கள். எண்ண அரப்பு வைக்கிறவுக வைங்க.... நெய்பந்தம் புடிக்குறவுங்க வாங்கப்பா...கத்தினான் டோபி... நானும் அவளுக்கு தலையில் என்னை தடவினேன். ஆறடி கூந்தலை எப்போதும் என்னை வைத்து வாரி முடிந்திருக்கும் அவளின் விம்பம் என் மனதில் நிழலாடியது. “சொர்க்கம் சேர் கைலாசம் சேர்” என்று முணுமுணுத்தான் டோபி. நெஞ்சில் போட்ட கல்லு கனத்தது. கண்ணை விட்டு கண்ணீர் வரவா வேண்டாமா என்று கண்ணுக்குள் ளே வட்டமிட்டது. தொண்டைக்குழியை யாரோ இறுகப்பற்றி விடமாட்டேன் என்பது போல் இருந்தது. என் கண்ணை அரைநொடி முடினேன். கண்ணீர் சட்டென தரைத்தட்டியது. அவளின் பெட்டி முன்னே போக கூட்டம் பின் தொடர்கிறது.

தூரத்தில் பட்டாசு சத்தம் இடைக்கிடையே கேட்டு ஓய்வு பெறுகிறது....

திருமாவளவனின் பத்தி எழுத்துக்கள் : இளங்கறுவனின் பனிவயல் உழவை அடிப்படையாகக் கொண்ட பார்வை

எஸ்.சுடர்நிலா
பேராசிரியை

அறிமுகம்

கருணாகரன் என்னும் இயற்பெயரை யுடைய திருமாவளவன் ஈழத்துப் புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களுள் முதன்மையான ஒருவராவார். தமிழ் இலக்கியங்களில் புதிய உள்ளீடுகளை புதிய திணைக் காட்சிகளை அறிமுகப் படுத்தியதில் திருமாவளவனது பங்கு தனித்துவமானது. இவர் ஒரு நாடகக் கலைஞனாக அறிமுகமாகி எழுத்துலகில் சிறந்த கவிஞனாகத் தன்னை அடையாளப்படுத்தினார். இதுவரை ‘பனிவயல் உழவு’ (2000), ‘அ.தே இரவு அ.தே பகல்’ (2003), ‘இருள் யாழி’ (2008), ‘முதுவேனில் பதிகம்’ (2013) ஆகிய நான்கு கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார். இவர் அதிகமாகக் கவிதைத் தளத்தில் இயங்கியிருப்பினும் சிறுவாரியாக சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், பத்தி எழுத்துக்கள் போன்ற வற்றினையும் எழுதியுள்ளார்.

பத்தி எழுத்துக்கள்

பத்தி எழுத்துக்கள் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பொருள் சார்ந்து அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட எழுத்தாளரால் இதழ் அல்லது பத்திரிக்கையில் தொடர்ந்து எழுதப்படும் எழுத்தாகும். பத்தி எழுத்துக்கள் குறிப்பிட்ட இலக்கண வரையறைகளின்றி எழுதப்படுவது போன்று தோன்றினாலும் அவற்றுக்கென சில இலக்கண விதிகள் உண்டு. அது தொடர்பாக வல்லினம் இதழில் ஸ்ரீதர் ரங்கராஜ் எழுதிய சில குறிப்புக்களை இங்கு நோக்கமுடியும். அதனடிப்படையில் பத்தி எழுத்துக்களுக்கான விதிகள் தொடர்பாக (45) முறையினை அவர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அவையாவன:

1. Make it short – அளவு (பொதுவாக ஆயிரம் வார்த்தை அல்லது அதற்குக் குறைவாக காணப்படுதல்.)
1. Make it simple - எளிமை (வாசகனுடைய அறிவுப் பரப்புக்கு ஏற்ற வகையில்

வாசகனுக்குப் புரிகின்ற விடயங்களையும் புரிகின்ற மொழிகளையும் பேசுதல்.)

1. Make it sound - தெளிவு (கூறவரும் கருத்துக்களைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தல்)
1. Make it sing - தனித்தன்மை (ஏனைய எழுத்தாளர்களிலிருந்து தனித்துத் தெரியும் படியான சொற்கள் அல்லது வாக்கிய அமைப்புகளை உருவாக்குதல்.)

திருமாவளவனின் பத்தி எழுத்துக்கள்

திருமாவளவன் இதுவரை அண்ணளவாகப் பத்துப் பத்திகளை எழுதியுள்ளார். இதுகுறித்துத் திருமாவளவனே நேர்காணலொன்றில் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்.

“பத்து வரையிலான பத்திகள் நினைவு அல்லது அனுபவப் பகிர்வாக எழுதியிருக்கிறேன். அவை அளவில் சற்றுப் பெரியவை பத்திகள் என்று குறிப்பிடலாமா என்பதும் தெரியவில்லை..”
(நேர்காணல் : நெற்கொழுதாசன், 2014)

திருமாவளவனிடம் கருணாகரன் மேற்கொண்ட நேர்காணலினூடாக அவர் ‘சூரியன்’, ‘தமிழர் தகவல்’, ‘முகரம்’ போன்ற பத்திரிகைகளில் பத்திகளை எழுதி இருப்பதனை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. திருமாவளவன் ‘முகரம்’ இதழின் இணை ஆசிரியராவார். அ. கந்தசாமி பொன்னையா விவேகானந்தன் ஆகியோருடன் இணைந்து 1997இல் முகரம் இதழை ஆரம்பித்துள்ளார். தொடர்ச்சியாக **ஆனி**, **ஆடி**, **ஆவணி**, **ஐயாசி** ஆகிய மாதங்களில் நான்கு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவ்நான்கு இதழ்களிலும் திருமாவளவன் ‘இளங்கறுவனின் பனி வயல் உழவு’ என்னும் தலைப்பில் பத்திகளை எழுதியுள்ளார். அந்தவகையில் திருமாவளவன் முகரம் இதழில் ‘இளங்கறுவனின் பனிவயல் உழவு’ என்னும் தலைப்பில் எழுதிய பத்திகள் குறித்து ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

‘இளங்கறுவனின் பனிவயல் உழவு’ – பத்தகனின் வொருணம்

‘இளங்கறுவனின் பனிவயல் உழவு’ என்னும் தலைப்பில் எழுதப்பட்ட பத்தி எழுத்துக்கள் ஈழத்திலிருந்து கனடாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் செயற்பாடுகளை விமர்சிப்பதாக அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக தமிழ்க் கலாசாரங்களைச் சீரழிப்பவர்கள், தமிழினத்தை வைத்து பணம் சம்பாதிப்பவர்கள் அவர்களுக்குத் துணை நிற்கும் ஊடகங்கள், ஊடகங்களின் அறமற்ற செயற்பாடுகள் போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் பத்திகளில் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன.

திருமாவளவன் தாய் நாட்டின் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவர். அரசியல் நெருக்கடிகள் காரணமாக ஏற்பட்ட உயிர் அச்சுறுத்தல்களே திருமாவளவனைப் புலம்பெயரத் தூண்டின. உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக கனடா விற்குப் புலம்பெயர்ந்தாலும் அவருக்குத் தாய் நாட்டின் மீதிருந்த பற்று புகலிடத்தோடு ஒன்றித்து வாழமுடியாத நிலைக்கு இட்டுச் சென்றது. இதனை அவருடைய கவிதைப் படைப்புக்களினூடாகத் தெளிவாக இனங்கான முடியும். இத்தகைய சூழ்நிலையில் தன் போன்ற புகலிடத்தவர்கள் புகலிடத்தில் மேற்கொள்கின்ற செயற்பாடுகள் குறித்து வேதனையும் கோபமும் கொள்ளும் திருமாவளவன் அவர்கள் மீது கடுமையான விமர்சனங்களை முன்வைத்துள்ளார்.

புகலடைந்த நாடுகளிலே மேற்கொள்ளப்படும் திருமண வைபவங்கள் மீதான கடுமையான விமர்சனங்களை அவரது பத்திகளினூடாக அவதானிக்க முடிகின்றது. சமயம், கலாசாரம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் என்பன எவ்வாறு பணத்தினால் மாற்றமடைகின்றன என்பது தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, “ஒரு குருவிடம் போய் மண்டபம் - மணவறை - சாப்பாடு அது இது (?) எல்லாம் கேட்பதா என கூச்சப்பட வேண்டியதில்லை. கடல் கடந்த பின் சமயமென்ன சம்பிரதாயமென்ன நீங்கள் விட்டெறிய வேண்டியது டாலர்களை மட்டும் தான். எல்லாமே வியாபாரம் தான். இவைகள் மதத்தையும் பண்பாட்டையும் அழிக்க வந்த வைரசுப் பொதிகள்..”

(முகரம், ஆனி : ப.31,32)

புலம்பெயரும் போது அப்பாவிக்களாக உயிர்ப் பாதுகாப்புத் தேடிப் புலம்பெயர்ந்த பலர் புகலடைந்த நாடுகளிலே தங்கள் கோர முகங்களை வெளிக் காட்டுவதனைத்

திருமாவளவன் பலவாறு விமர்சித்திருப்பதைக் காணலாம். பல நாடுகளிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடி கனடாவிற்குள் வந்தவர்கள் கூட்டமாக இணைந்து அறமற்ற செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதையும் ஈழத் தமிழர்கள் அவர்களோடு இணைந்து கலாசார சீரழிவுகளை நிகழ்த்துவதையும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையினை அவரது எழுத்துக்கள் வெளிச்ச மிட்டுள்ளன. மனிதர்களை விலங்குகளாக்கி அவர்களது செயற்பாடுகளை எள்ளி நகையாடுகின்றார் திருமாவளவன். சான்றாக,

“இதில் வேடிக்கை என்னவெனில் கமுதைகளுக்கெல்லாம் தலைமை ஓட்டகங்கள். இந்த மிருகங்கள் எப்படி கனடாவுக்குள் நுழைந்தன. இதுதானே கேள்வி. உங்களோடு தான் நீங்கள் கனடாவுக்குள் புலம்பெயரும் போதே இவைகளும் எப்படியோ முகம் மாறி தலை மாற்றி புலுடாக் கதை விட்டு புகுந்து கொண்டன..” (முகரம், ஆனி : ப.31)

புலம்பெயரும் போது முகமூடிகளை அணிந்து கொண்டு அகதிகளாகப் புலம்பெயர்ந்த மக்கள் புகலிடங்களில் தமது உண்மை முகங்களை வெளிக்காட்டும் நிலை குறித்து இவ்வாறு விமர்சித்திருக்கிறார் திருமாவளவன். இத்தகைய விடயங்களைத் தனது இலக்கியப் பிரதிகளிலும் அதிகமாகப் பதிவு செய்துள்ளார் சான்றாக அவரது ‘பனிவயல் உழவு’ கவிதைத் தொகுப்பில் உள்ள ‘மிருகக் காட்சிச் சாலை’ என்னும் கவிதை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. ஈழத் தமிழர் என்ற போர்வைக்குள் இருந்து குளிர் காய எத்தனிக்கும் ஈழத் தமிழர்களது செயற்பாடுகளைத் தோலுரித்துக் காட்டும் திருமாவளவனின் விமர்சனங்களை இக்கவிதை முழுவதும் காண முடியும்.

சான்றாக,

மீள / இயல்பு தோன்றிற்று
 பிறகென்ன / கூட்டம் கொண்டாட்டம்
 குழிபறிப்பு குழையடிப்பு
 கோவில் சடங்கு சங்காரம்
 சந்திச் சண்டித்தனம்
 குரங்காட்டம் கரடி வித்தை
 எல்லாம் (பனிவயல் - உழவு : ப.29)

ஊடகங்களின் செயற்பாடுகள் தொடர்பான விடயங்களைப் பத்திகளில் மிக ஆழமாகப் பதிவு செய்கிறார். பக்கச்சார்பின்றி நடுநிலை யாகச் செயற்பட வேண்டிய ஊடகங்கள் பணத்தின் பக்கம் சாய்ந்து கொள்கின்ற நிலைப் பாடுகளையும் உண்மைகளை வெளிக் கொண்டுவராத அசமந்தமாகச் செயற்படுகின்ற நிலைமைகளையும் பத்திகளில் சாடியிருக்கக் காணலாம். சான்றாக,

“வெட்டுதல் - ஒட்டுதலில் புகழ்பெற்ற பத்திரிக்கை (?) பிரதம நிர்வாக ஆசிரியர்கள் புகழ் பாடுவார்கள், தேவைப்படின் அடியாட்கள் போல கச்சை கட்டிக் கொண்டு வாசலிலும் நிற்பர்”

(முகரம், ஆனி : ப.32)

தமிழன் என்று கூறிக்கொண்டு தமிழர்கள் ஈழ மண்ணில் அனுபவிக்கின்ற பிரச்சினைகளையும் துயரங்களையும் காட்டி பணம் சம்பாதிக்கின்ற புலம்பெயர் தமிழர்களின் நிலைப்பாடுகள் குறித்து விமர்சித்துள்ளார். இவ்வாறு செயற்படுபவர்களோடு ஒன்றித்து இயங்காவிடின் ஏற்படுகின்ற அச்சுறுத்தல்கள் பற்றியும் மிகத் தெளிவாகவும் நுணுக்கமாகவும் பதிவு செய்கின்றார். பின்வரும் வரிகளினூடாக இதனை அவதானிக்கலாம்.

“இவற்றைக் காட்டி தன்னைத்தானே தமிழரின் தலைவர் என்று கதை விட்டு கனேடியர் கண்ணில் மண்களைத் தூவி பெருந்தொகையைக் காசோலையாய் பெறுவர் தமிழனைச் சுரண்டுவர், தமிழனை விற்பர், கருவிலே அழிப்பர், குரல்வளை நெறிப்பர் காசாப்புக் கடைக் காரன்போல்... பயந்து விடாதீர்கள் இவையெல்லாம் நீங்கள் முதுகு சொறிய மறுத்தால் மட்டுமே...” (முகரம், ஆனி : ப.32)

இத்தகைய நிலைமைகள் திருமாவளவனது கவிதைகளிலும் நிறையவே பேசப்பட்டுள்ளமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

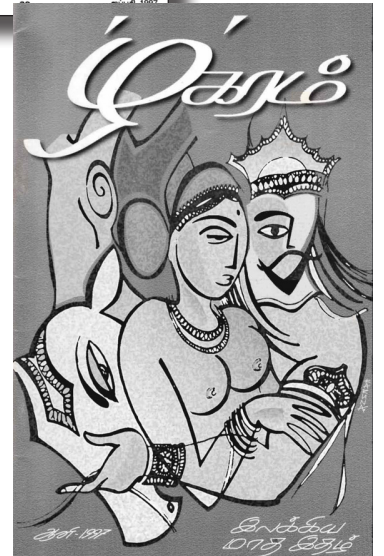
தமிழர்களின் சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள் போன்றன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, நாகரிக மோகம், பணம் போன்றவற்றினால் பிறழ்வடைகின்ற நிலைமைகள் பல திருமாவளவனின் இப்பத்திகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக,

“கேக் வெட்டிய பின் மோதிரம் மாற்றுவதா மோதிரம் மாற்றியபின் கேக் வெட்டுவதா” மணமக்கள் ஐயரிடம் கேட்க ஐயர் படப்பிடிப்பாளரைச் சுட்டுகிறார்”

(முகரம், ஜப்பசி : ப.39)

திருமாவளவன் தனது பத்திகளினூடாக ஈழத்திலே உள்ள அப்பாவிப் பொதுமக்கள் மற்றும் குழந்தைகள் கொல்லப்படுவதனை வைத்துப் பணம் சம்பாதிக்கின்ற இழிவான நிலைகள் குறித்துத் துணிந்து விமர்சனங்களை முன்வைத்துள்ளார். சான்றாக,

“தை எழுதித் தொலைக்க மனித மரணத்தைக் கூட புசித்துச் சுகித்திருக்கும் அற்ப மானுடப் பதர்கள் மத்தியில் நக்கிற நாயக்கு செக்கென்ன சிவலிங்க மென்ன” (ஆவணி : ப.39)

பத்தகனின் அமைப்பும் விமர்சனமும்

திருமாவளவனின் 'இளங்கறுவனின் பனி வயல் உழவு' என்னும் தலைப்பில் அமைந்த பத்தி எழுத்துக்களை நோக்குகையில் இவை அதிக சொல் நீட்சி அற்றவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. இரண்டு பக்கங்களுக்கு மேற்படாத வகையில் அமைந்துள்ளன. திருமாவளவன் தனது பத்திகள் குறித்துக் கொண்டிருந்த பொதுவான நிலைப்பாட்டிலிருந்து இப்பத்திகள் வேறுபட்டு சொற்கருக்கமும் பொருட்செறிவும் கொண்டு அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். எனவே இவற்றைச் சொல் அளவு அடிப்படையில் பத்திகள் என வரையறுப்பதில் எவ்வித தயக்கங்களும் இல்லை.

திருமாவளவனது பத்தி எழுத்துக்கள் மதில் மேல் பூனை போன்று அமைந்திருக்கவில்லை. அவை புகலிடத்தில் தமிழ்க் கலாசாரங்களைச் சீரழிப்பவர்கள், தமிழினத்தை வைத்து பணம் சம்பாதிப்பவர்கள், அவர்களுக்குத் துணை நிற்கும் ஊடகங்கள் போன்றவற்றின் மீதான எதிர்ப்பினைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தி உள்ளன. தான் எடுத்துக்கொண்ட விடயங்களை வாசகர்களிடத்தில் கொண்டு சேர்ப்பதில் திருமாவளவனது பத்திகள் வெற்றி பெற்றுள்ளன எனத் துணிய முடிகிறது. அதற்கு அவர் கையாண்ட தனித்துவமான உத்தியாக எள்ளல் தொனி அமைந்துள்ளது. புகலிடத்தில் ஈழத் தமிழர்கள் மேற்கொள்கின்ற அறமற்ற செயற்பாடுகளை, கலாசாரச் சீர்கேடுகளைத் தனது பத்திகளினூடாக எள்ளி நகையாடுகின்றார் திருமாவளவன். சில இடங்களில் தயவு தாட்சண்யம் இன்றி தனது எதிர்ப்பை நேரடியாகவே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

இத்தகைய துணிச்சலான மொழியும் திருமாவளவனது பத்தி எழுத்துக்களின் வெற்றிக்குக் காரணம் எனலாம். அழுத்தம் திருத்தமாகத் திருமாவளவன் முன்வைக்கும் விமர்சனங்கள் அவரது பத்தி எழுத்துக்களைத் தனித்து அடையாளப்படுத்துகின்றன. சான்றாக,

“இதயும்விட கூட்டத்தை ஏற்றி இறக்க அல்லது எடுபிட வேலை செய்ய சில வானரங்கள் மொத்தத்தில் உங்களைப் பப்பாசியின் நுனிவரை ஏற்றி

விடுவார்கள் உங்கள் காட்டில் ஒரே மழை தான் (இப்பொழுது இங்கெல்லாம் முடமானவர்களும் சன்னி பிடித்தவர்களும் தான் அதிகம்)”

(முகரம், ஆணி : ப.32)

தனது விமர்சனத்திற்கும் எதிர்ப்பிற்குமான நோக்கம் என்ன என்பது வாசகர்களுக்குப் புரியும்படி சில விடயங்களை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்கின்றார். வெறுமனே குறை கூறுவதோடு நின்று விடாது தனது கலாசாரத்தை தனது இனத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்னும் உணர்வு மேலிடுவதாக அவரது பத்திகள் காணப்படுகின்றன. இது அவரது பத்தி எழுத்துக்களின் தனித்துவத்தினை வெளிக்காட்டுகின்றன. சான்றாக,

“எங்கள் ஊரைத் தின்றது நவீன படைக் கருவிகள் பண்பாட்டை ஏப்பம் விடுகிறது வீடியோக் கருவிகள் “அவன் உயிரைக் கொன்றான் இவன் ஆன்மாவைக் கொன்றான் நான் பாசானேன்” சேரனின் பொருத்தமான கவிதை அடிகள் இவை. இவற்றுக் கிடையே நம்பிக்கை நருவது போல் பி. விக்கினேஸ்வரனின் “அழுத்தங்கள்” ஒன்று அண்மையில் பாரிஸிலிருந்து வந்த “முகம்” மற்றொன்று. இந்த வித்துக்கள் நானை விருட்சமாகட்டும் காஞ்சேண்டுகளை அழிப்போம் பணங் கொட்டைகளை விதைப்போம்” (முகரம், ஐப்பசி: ப.40)

இங்கு இவ் வரிகளினூடாக சுதேசப்பற்றும் எதிர்காலத் தலைமுறை மீதான நம்பிக்கையும் வெளிப்படக் காணலாம். இவற்றையே தனது பத்திகளினூடாகத் திருமாவளவன் வெளிப்படுத்த முயன்றுள்ளார்.

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணத்தின் மூலம் திருமாவளவன் தான் முன்வைக்கும் கருத்துக்களை ஆழமாக வலியுறுத்தவும் விமர்சிக்கவும் பல மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தி இருப்பதைக் காணலாம். இது அவரது பத்தி எழுத்தினை வலிமைப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. சில இடங்களில் பத்தியைச் சுவாரசியமாக்கவும் வலுவானதாகக்கவும் இத்தகைய மேற்கோள்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

“நான் பூசாரியை தாக்கினேன் கோவில் கூடா தென்பதற்காக அல்ல அது கொடியவர்களின் கூடாரமாக இருக்கக் கூடாதென்பதற்காக பராசக்தியில் கலைஞர் கருணாநிதியின் வசனம் இங்கு பொருத்தமான வசனம் இளம் கறுவலுக்குப் பிடித்தமான வசனம்.”

(முகரம், ஆவணி : ப.40)

இத்தகைய மேற்கோள்கள் அவரின் விமர்சனங்கள் மீதான நியாயத்தினையும் நோக்கத்தினையும் பூர்த்தி செய்வதாக அமைந்துள்ளன.

திருமாவளவன் இப்பத்தி எழுத்துகளிலே சாதாரண பொது மக்களுக்கு விளங்கத்தக்கதான மொழிநடையினைக் கையாண்டுள்ளார். மக்கள் வழங்குகின்ற சொற்களை சொற் தொடர்களை அப்படியே பத்திகளில் பயன்படுத்தி இருக்கிறார். இது சாதாரண மக்கள் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளவும் பொதுமக்களிடம் வரவேற்புப் பெறவும் உதவுவதாக அமைந்துள்ளது. சான்றாக,

“பாரதிராஜாவுக்கே முதுகு சொறியப் போய் பல்லுடைபட்டவர்கள் பரதநாட்டிய தாரகை களைக் கண்டால் ஜொள்ளு விடாமல் இருப்பார்களா?”
(முகரம், ஆவணி : ப.40)

முடிவுரை

முகரம் இதழில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த ‘இளங்கறுவனின் பனிவயல் உழவு’ என்னும் பத்தி எழுத்துக்கள் புகலடைந்த ஈழத் தமிழர்களின் போலியான முகத்திரைகளை உலகிற்கு வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. அதனடிப்படையில் கலாசார சீர்கேடுகள், பணத்தின் மீதான பேராசை, அப்பாவித் தமிழர்களை வைத்துப் பணம் சம்பாதிக்கும் நிலைகள், கனியாட்டங்களை மேற்கொள்ளுதல், புகழுக்காகப் பேனாக்களை ஏந்துவோர், ஈழத்தமிழர்கள் ஒருபுறம் அழிந்து கொண்டிருக்க வீணாகப் பல்வேறு விழாக் களைக்கொண்டாடுவோர், அவ் விழாக்களை வைத்துப் பணம் சம்பாதிக்கும் இடைத்தரகர்கள், ஊடகங்களின் அறமற்ற செயற்பாடுகள், பக்கச் சார்பான நிலைப்பாடுகள் போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் அவரது பத்திகளின் பொருண்மை களாக அமைந்துள்ளன. இவர் தனக்கெனத் தனித்துவமான மொழிநடையைப் பேணியுள்ளார். அவரது பத்திகளிலே எள்ளலும் இகழ்ச்சியும் கோபமும் விரவி நிற்கின்றன. அவரது பத்திகள் வெறுமனே குறை சொல்லுதல் அல்லது விமர்சித்தல் என்பதாக மட்டும் அமைந்திருக்க வில்லை. தமிழர்களுக்குச் சிறந்த எதிர்காலம் ஒன்று அமையவேண்டும் என்னும் ஏக்கம் விமர்சனங்களினூடாக வெளிப்பட்டு நிற்கக் காணலாம். தமிழர்களுக்குச் சிறந்த எதிர்காலம் அமையும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையையும்

பத்திகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. திருமாவளவன் தனது பத்திகளில் வெளிப்படையாகத் தனி நபரையோ குழுவையோ விமர்சித்திருப்பது குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. இது மேலெழுந்தவாரியான கருத்துப் பகிர்வாக அமையக்கூடிய சாத்தியங்களுக்கு இட மளிப்பதாக அமைந்துள்ளது. இத்தகைய அவரது பொதுவான விமர்சனங்கள் புகலிடத்தில் நடைபெறுகின்ற நல்ல விடயங்கள், புகலிடத்தில் புலம்பெயர் தமிழர்களுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புக்கள், அதன்மூலமான வாழ்க்கை முறை மாற்றங்கள் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்குத் தடையாக அமைந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. எனினும் அமைப்பிலும் விடயத்திலும் திருமாவளவனது ‘இளங்கறுவனின் பனி வயல் உழவு’ என்னும் பத்தி எழுத்துக்கள் காத்திரமானவையாகவே அமைந்துள்ளன.

உசாத்துணைகள்

கருணாகரன்., (மாசி 1, 2015), தமிழில் சமகாலத்தில் எந்தப் பாடலாசிரியரும் நல்ல கவிஞன் என்ற பட்டியலில் இல்லை, (திருமாவளவன் : நேர்காணல்), வல்லினம் இதழ்
திருமாவளவன்., (ஆனி,1997), இளங்கறுவனின் பனிவயல் உழவு, முகரம் இலக்கிய மாத இதழ்.
திருமாவளவன்., (ஆடி,1997), இளங்கறுவனின் பனிவயல் உழவு, முகரம் இலக்கிய மாத இதழ்.
திருமாவளவன்.,(ஆவணி,1997), இளங்கறுவனின் பனிவயல் உழவு, முகரம் இலக்கிய மாத இதழ்.
திருமாவளவன்., (ஜப்பசி,1997), இளங்கறுவனின் பனிவயல் உழவு, முகரம் இலக்கிய மாத இதழ்.
திருமாவளவன்., (2000), பனிவயல் உழவு, பிரான்ஸ் : எக்ஸில் வெளியீடு
நெற்கொழுதாசன்., (கார்த்திகை 20, 2014), எனக்குக் கவிதை வலி நிவாரணி, (திருமாவளவன் : நேர்காணல்). ஆக்காட்டி இதழ், யாழ் இணையம்.
ஸ்ரீதர் ரங்கராஜ்., (மே 05, 2019), பத்தி எழுத்துக்கள் என்றால் என்ன, வல்லினம் இதழ்.

நீஸ்மியா நாகூர் களி ஹார்
லண்டன்

அடுத்த சந்தி

நோன்பு துறப்பதற்கு உணவுக்கான ஆயத்தங்களை படு மும்முரமாக செய்து கொண்டிருந்தாள் ருமைசா. ஒருபுறம் நோன்புக் கஞ்சி 'பொல பொல'வென கொதித்துக் கொண்டிருக்க, மறுபுறம் ருமைசா கட்டுவாட்டுக்கு அவித்த கிழங்கை உரித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் மனமோ வேறொரு முக்கியமான விஷயத்தை சுற்றி ஓடிக் கொண்டிருந்தது. மகன் ஆதில் ஸ்கூல் முடித்து வீடு வந்த பிறகு, கேம் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் இதைப் பற்றி அவனிடம் கதைத்து விட வேண்டும் என தீர்மானம் எடுத்திருந்தாள்.

ஆதிலிடம் இதை எப்படி கூறுவது? எவ்வாறு ஆரம்பிப்பது? இலகுவாக புரிந்துக் கொள்வானா? மேற்படி கேள்விகள் எல்லாம் கேட்பானோ? அவன் அக்கா ஹாஜராவைப் பார்த்து ஏளனமாய் சிரிப்பானோ? என ஆயிரத்தெட்டு கேள்விகள் அவள் சிந்தனையில் சிக்கியிருந்தன.

தனது பதினொரு வயது மகனிடம் அப்படி என்னதான் பேசப் போகிறாள் ருமைசா?

ருமைசா பிறந்து, வளர்ந்தது எல்லாம் கொழும்பு மாநகரில். அவள் பால்ய பருவ காட்சிகளெல்லாம் அவளின் மனதிற்கு மிக நெருக்கமான அவர்களது பூர்வீக வீடும், அதில் கலகலப்பான நினைவுகளாலும் நிறைந்திருந்தது. அவள் பிறந்ததிலிருந்தே கூட்டுக் குடும்ப வாசனையுடன் வளர்ந்தவள். ருமைசா, அவளின் தாய் தந்தை, உடன் பிறந்தவர்கள், மாமிமார்கள், மாமா மார்கள், குட்டி மச்சான் மைனிமார்களுடன்

அவள் வீடு எப்போதும் நிரம்பியே இருக்கும். ஒற்றுமையாய் ஒரே சமையல், ஒரே பந்தி என, அவள் வாழ்வை வண்ணமயமாக்கியவள் ருமைசா.

இப்படியான மனதிற்கு இதமான கூட்டுக் குடும்ப தருணங்கள் பல நூறு இருந்தாலும், சில சங்கடமான சூழ்நிலைகளையும் அவள் சந்தித்ததுண்டு. இவளால் இன்றும் மனதளவில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒரு பழைய சங்கடம் தான், இன்று மகன் ஆதிலுடன் பேசப்போகும் உரையாடலுக்கான அத்திவாரம்.

அந்த அழகிய கூட்டுக் குடும்பம் வழமை யைப் போலவே ரமலான் மாதத்திலும் அதிகாலை சஹர் வேளையிலும், நோன்பு துறக்கும் இப்தார் வேளையிலும் ஒன்றாகவே அமர்ந்து உணவருந்துவது வாடிக்கையான நடைமுறை. ருமைசா அந்த தருணங்களை உண்மையாகவே உளமாற நேசித்திருந்தாள். ஆனால், மாதத்தின் சில நாட்கள் மட்டும் அவளைக் கடுப் பேற்றிவிடும். ஆமாம்... அந்த ஏழு நாட்கள்...

இஸ்லாமிய சட்டத்தின் படி, மாதவிலக்கான பெண்கள் நோன்பு பிடிப்பதற்கான அவசியம் இல்லை. அவர்கள் மற்ற ஏனைய நாட்கள் போல் சாப்பிடலாம் நீராகாரம் குடிக்கலாம் அவர்கள் உடலுக்குத் தேவையான சத்துக்களை உட்கொள்ளலாம். ரமலான் மாதம் முடிந்த பின் அவர்களின் வசதிகேற்ப தவறவிட்ட அந்த நோன்புகளை பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். இது இஸ்லாம் மார்க்கம் பெண்களுக்கு வழங்கியுள்ள சலுகை.

இந்த சலுகையை அனுபவிப்பது, இந்த கூட்டம் நிறைந்த குடும்பத்தில் சாத்தியப்படுமா என்பது கேள்விக்குறிதான். காலையில் எழுந்தவுடன் ஒரு கோப்பை தேநீர் குடிப்பது என்பது மலை ஏறும் சாகசம் போன்றது. அந்த அரை சூட்டுத் தேநீரை இந்தப் பக்கமும், அந்த பக்கமும் பார்த்து ‘மடார்’ என்று குடித்து விட வேண்டும். ஒரு வேளை சாப்பாட்டை சாப்பிடுவது என்பது, இதற்கும் மேலான அவதி. ருமைசாவின் சின்ன மாமி, சோறு கறி எல்லாம் ஒன்றாகப் போட்டு பிசைந்த தட்டை, மேல் மாடி அறையில் வைத்து விட்டு, ருமைசாவிற்கு கண்ணால் ‘சிக்னல்’ தருவார். யாரும் அறியாத வண்ணம், பாந்த மாய் மேல்மாடி சென்று, சாத்திய கதவின் பின்னமர்ந்து, அந்த சாப்பாட்டை முழுங்கிவிட்டு வருவாள். அப்படி முழுங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, கதவு தட்டப்படும் அதிர்ச்சியும் அரங்கேறி உள்ளது.

இதைவிட இன்னொரு கொடுமை என்ன வென்றால், சஹர் நேரத்திற்கு, எல்லோரையும் போல் எழும்பி, எல்லோருக்கும் முன் நோன்பு பிடிப்பது போல உணவருந்த வேண்டும். தேவையே இல்லாமல், தூக்கம் கலைந்து அதிகாலை எழும்புவது என்பது, ருமைசாவிற்கு வேப்பங்காயை கடிப்பது போலிருக்கும்.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன் இஸ்லாமிய மார்க்கம் தனக்குத் தந்த சலுகையை சங்கட மில்லாமல் அனுபவித்திட வேண்டும் என்று அந்த இக்கட்டான நேரங்களில் அவள் நினைத்திருப்பாள். ஒரு பெண்ணின் உடல் ரீதியான இயற்கையான இம்மாற்றத்தை, தன் குடும்ப ஆண்மகன்கள் நாகுக்கான முறையில் அறிந்திருப்பதில், அதிலும் குறிப்பாக இந்த ரமலான் மாதத்தில் அறிந்திருப்பதில் தவறேதும் இல்லை என்பதில் தெளிவான கருத்தைக் கொண்டிருந்தாள். இந்து தெளிந்த கண்ணோட்டமே, இன்று மகன் ஆதில் உடனான உரையாடலாக இருக்கப்போகிறது.

◊ ◊ ◊

ஆதில் பாடசாலை விட்டு வீடு வந்து, உடை மாற்றி வந்துவிட்டான். அப்படியே அவனது பகல் நேரத்து தொழுகைகளை முடித்து விட்டு, வழமையைப் போலவே கேம் விளையாடும் நேரத்திற்கு ஆயத்தமானான். பாடசாலை விட்டு வீடு திரும்பிய மகனுடனான

சராசரி விசாரிப்புக்களைத் தொடர்ந்து, “ஆதில்.. உம்மா உங்களோட கொஞ்சம் பேசனும்” என்றாள் ருமைசா, மகனின் அருகில் அமர்ந்தவளாய்.

“என்னம்மா?” என்றான் ஆதில், அவனது பிளே ஸ்டேஷனை ஆன் செய்தவளாய்.

“ராஜா... உம்மா இப்ப சொல்ல போறது முக்கியமான விஷயம். கவனமா கேளுங்க” - ருமைசா.

குழப்பத்துடனும், கூர்மையான பார்வையுடனும் தன் தாயைப் பார்த்தான் ஆதில்.

“ஆம்புள புள்ளைகளும், பொம்புள புள்ளைகளும் வளர்ந்து, பதினொரு பதிமூனு வயசு வற்ற நேரம், அவங்கட உடம்புல நெறைய மாற்றங்கள் நடக்கும். அப்படிதான் உங்கட தாத்தா ஹாஜராக்கும்” என்று நிதானமாகவே ஆரம்பித்தாள் ருமைசா.

ஆதில் தலை குனிந்தவாறே, உதட்டோர மெல்லிய வெட்கப் புன்னகையுடன் “ஸ்கூல்ல இதை படிச்சி தந்தாங்க, இயர் சிக்ஸ்ல” என்றான்.

ருமைசாவின் வேலை இலகுவானது. அவர்கள் வாழும் பிரான்ஸ் நாட்டில், ஆறாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு உடற்கல்வியாக இந்த சமாச்சாரங்கள், தேவையான அளவிற்கு கற்பிக்கப்படும் என்பதை ருமைசா அறிந்தே இருந்தாள்.

“பெண்களுக்கு இந்த மாதிரி நேரங்களிலே, அவங்க ரொம்ப சோர்வா இருப்பாங்க.. அவங்களுக்கு நெறைய சக்தி தேவைப்படும். அதனால், நம்மட இஸ்லாம் அவங்கள நோன்பு புடிக்கத் தேவையில்ல என்று சலுகை கொடுத்திருக்கு.” என்று விளக்கினாள் ருமைசா. ஆதிலும் கவனமாக கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

“தாத்தா ஹாஜராவும் இப்ப அவட ‘பிரியட்’ டைம்ல இருக்கா. அதனால் அவ இந்த கிழமை நோன்பு புடிக்க மாட்டாள். சஹர்க்கு எழும்ப மாட்டாள். இடையில அவ ஏதாவது சாப்பிடறதா நீங்க கண்டா, காணாத மாதிரி இருந்துக்கணும். அவள பார்த்து நக்கல் பண்ணி சிரிக்க கூடாது. ஒகேயா?” என்றாள் ருமைசா.

சிரிப்பு கலந்த ஆதிலின் தலையசைப்பு, ருமைசாவிட்கு நினைத்ததை கச்சிதமாக முடித்து விட்ட திருப்தியைத் தந்தது.

ஒரிரு நிமிட இடைவெளியின் பின் “உம்மா... நாளைக்கு ஹஜாரா தாத்தாக்கு ப்ரேக் :.பர்ஸ்ட் செஞ்சு குடுக்கவா?” என்றான் ஆதில் ஆர்வமாக.

ருமைசா தான் வளர்த்துவிட்ட அடுத்த சந்ததியை எண்ணி, பெருமிதம் அவள் கண்களில் மின்னியது.

1

அறிவுடைச் சான்றோர் ஆக்கிடும் வரமாம்
அகன்ற இப்பார் செழித்திடும் உரமாம்
செறிவுடைச் சொல்லின் சித்திரப் பூங்காடு
சீர்மையின் பொருளில் பொழிதிரள் பாற்கடல்
அருஞ்செல்வம் ஏந்தி பொலிகின்ற பொற்றேர்
அழகுறச் சாற்றிய காகிதக் கற்றைகள்
திருநிறைக் கலசமாய் தேயா முழுநிலவாய்
தீரர்குழாம் உருவாக்கும் விந்தைசெய் சோதி

2

ஆசு களைந்து அறிவு விருத்தி
அவனியில் புரக்கும் அமுதின் தோட்டம்
தேசம் சமைத்து திவ்வியம் படைக்கும்
திகட்டாத ஞானக் கருவூலம் அமைக்கும்
பேசும் காகிதம் புணையும் காதைகள்
புரவி மீதேறி பாய்ந்திடும் கணவர்கள்
மாசறு சமூகம் மலர்த்திடத் துணையாம்
மதிவழி நுழையும் மாண்புறு கணையாம்

3

அணுவையும் பிளந்து ஆராயப் பணித்திடும்
அதீதமான வலிமை எம்மிலே விதைத்திடும்
பணுவலின் காகிதம் பெருஞ்சேதி செப்பிடும்
பாதையை நோக்கிப் பண்பினை வளர்த்திடும்
கனிவான போதனையில் காலத்தை வென்றிடும்
கவினுறை பண்பில் கண்டங்கள் தாண்டிடும்
கணிகளின் தீஞ்சுவைக்கலைகளாய் வழிந்திடும்
கண்ணிகர் அன்றோ கனதியின் ஏடுகள்?

4

பட்டத்தின் குரு படிப்பறிவின் கரு
பாராளும் வித்தகம் பவித்திரமாய் இதிரும்
திட்டமாய்த் தேர்ந்து திறன்வழி நல்கிடும்
திசையாவும் மிகைத்து தெளிசாதனை புரிந்திடும்
மொட்டவிழ் செம்மலர் சுகந்தமாய் எழுந்திடும்
மகாவேள்வி ஒளியாகி மகானை உயர்த்திடும்
தொட்டெடுத்த உவப்புடனே தூயநூல் விரித்திடுவாய்
தாகந்தீர் ஞானசாகரம் நயனங்களால் அருந்துவாய்

5

சிந்தையில் ஒளியேற்றி சீர்கல்வி தந்திடும்
சுயஒழுக்கம் சிரமேற்று சுபவழியைக் காட்டிடும்
மந்தையான மனிதரை மாமனிதராய் மாற்றிடும்
மதிநூட்பம் வளர்க்கின்ற கனியமுதாய் இனித்திடும்
விந்தைபல புரிகின்ற விதைகளின் தருவாகும்
விதிதனை மாற்றுகின்ற வீரியத்தின் எருவாகும்
மந்திரமாய் அழுக்ககற்றும் உன்னதப் படைப்பாகும்
மலர்த்தோப்பின் மகத்துவமே மானிலத்தின்
மதிநூல்கள்

உன்னதப் படைப்பாகும் மதிநூல்கள்

Dr ஜலீலா முஸம்மல்
ஏறாவூர், இலங்கை.

சீறுகதை

பாரதியார்...

ந.பார்த்தபன்
வவுனியா

“அப்பப்பா சாதி எண்டா என்ன?”

பேரன் கேட்டபோது சிற்றம்பலத்தாருக்கு பல சிந்தனை தோன்றுகிறது. முன்பு பன்னிரண்டு வயதாயிருக்கிற போது மகன் கேட்ட கேள்வியை இப்போது பேரனும்...

அப்போது மகனுக்கு தான் சொன்ன பதிலை இப்போது நினைவுக்கு கொண்டு வர முயற்சிக்கிறார். ம்...

அவருடைய நண்பரொருவர் இவ்வாறான சில பல விடயங்களை பல தடவைகள் பலருக்கும் சொல்லிச் சொல்லி ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்வார். தான் அப்படிச் செய்யாததால் நினைவுக்கு வராதாம்.

இருப்பினும் இப்போது பேரனுக்குச் சொல்ல வேண்டுமே. அவன் விடை தெரியும்வரை விடான்... அதற்காகவேனும் தான் சொன்னதை நினைவுக்குக் கொண்டு வர முயற்சிக்கிறார்.

ஓ... இப்போது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.

மகனிடம் “முன்னுள்ளவர்கள் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் ஒவ்வொரு பெயர் வைத்து, இன்ன தொழிலைச் செய்பவர்கள் இன்ன சாதி என்றனர். அது அழைப்பதற்கு இலகுவாக இருந்தது.

“ஆ... அப்படியா...?” என்று சொல்லி விட்டு அவன் சென்று விட்டான். வேறு கேள்விகளோ... கருத்துகளோ... அவன் சொல்லவில்லை.

ஏதோ ஒரு தகவல் அறிவது போல... அது தனக்குப் பெரிய அவசியமல்ல என்பதுபோல அவன் போய்விட்டான்.

உண்மையில் அதற்கு மேல் அது தொடர்பாக அவனுடைய சூழலில் அவன் அறிய வேண்டிய தேவையும் இல்லைத்தானே.

அதனால் சிற்றம்பலத்தாருக்கு அதற்குள் இருக்கிற ஆண்டான் - அடிமைத்தனமோ இல்லை அத்த ஏற்றத்தாழ்வோ நீறுபூத்த நெருப்பாய்... இந்த கொடூர யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னரும் இருக்கிற கசப்பான செயல்களும் அவர் மனதில் தோன்றுகிறது.

நல்ல காலம் தன்னுடைய மகனின் காலத்தில் அவனையோ அவன் நண்பர்களையோ அவன் அறியும் வகையிலோ... பாதிக்கும் நிலைமை இருக்கவில்லை போலும்மென ஆறுதல்பட்டுக் கொண்டார்.

இப்போது பேரன் கேட்கிறானே. இவனுக்கு இந்தச் சாதி என்ற சொல்... அதை அறியவேண்டும் என்கிற ஆர்வம் ஏன் வந்தது...?

ஒருவேளை நேற்று பாடசாலையில் சாதி பற்றிய பாடம் ஏதாவது நடந்திருக்குமோ...?

பாரதியார் பாடல் ஏதும்... சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா குலத் தாழ்ச்சி உயர்வு கொள்ளல் பாவம் என்றேதாவது வாசித்திருப்பானோ...?

“என்ன தாத்தா ஒண்டும் சொல்லேல்லை நீங்க..” என்று மீண்டும் கேட்கிறான்.

“அப்பு ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் ஒவ்வொரு சாதி என்று முன்னோர்கள் சொல்லி வைச்சார்கள். அது அந்தத் தொழிலைச் சொல்லி அழைக்கப் பட்டது.

அவன் சரியாக விளங்கிக் கொள்ளவில்லை என்பது தெரிய சிற்றம்பலத்தார் “இப்ப பார்... உடுப்புகள் தோய்த்து அயன் பண்ணிக் கொண்டு வந்து தாறவையை சலவைத் தொழிலாளி, ஒரு சாதி என்றும் “அவை லோன்றி வைச்சிருப்பினம்... என்ன? என்று அவன் கூற “ஓமோம்” என்று கூறியபடி அதேபோல

“தலைமயிர் வெட்டி சேவெடுத்து தொழில் செய்யிறவர்களை சிகை அலங்கரிப்பாளர்” அவை ஒரு சாதி என்றும் “அவை சலூன் வைச்சிருப்பினமெல்லோ? என்கிறான். “ஓமோம்” என்றும் கூறுகிறார்.

“அப்ப ரீச்சிங் ஒரு தொழில்தானே. அப்ப ரீச்சர் என்பது ஒரு சாதியோ...? அப்பாவும் அம்மாவும் டொக்ரர் தொழில் செய்யினம். அவை ஒரு சாதியோ...? என்றும் கேட்கிறான்.

சற்று யோசித்து விட்டு சிற்றம்பலத்தார் ... “இல்லையில்லை ரீச்சேர்ஸ, டொக்ரேஸ்... என்பவை அது தொடர்பாகப் படிச்சச் செய்பவை...மற்றவை... நான் முன்பு சொன்னவை அப்பிடியல்ல...”

“ஆ... தாத்தா நீங்க முன்பு சொன்ன தொழிலை நாங்களும் வீட்டில் செய்யிறந்தானே... இப்ப நாங்களே எங்கடை உடுப்புகளை எங்கடை வீட்டில் தோச்சு, அயன் பண்ணிறந்தானே...” அப்ப அதுக்கேன் ஒரு சாதிப்பேர் வைக்கோணும்...?

“அது ஏதோ முன்னோர்கள் வைச்சிட்டாங்க. இப்ப நீ சொல்ற மாதிரி எல்லோரும் எல்லாத் தொழிலும் செய்யிறதாலை.. சாதிப் பெயர் தேவையில்லைத்தான்.”

“அப்ப தொழிலுக்குப் பெயரும் வேண்டாம். சாதியும் வேண்டாம்தானே தாத்தா...?”

“அதெப்படி...? தொழிலுக்கு ஒரு பெயர் வேணுந்தானே...?”

“ஆ... அப்பிடியெண்டா பெயரை வைச்சிடலாம். அதைச் சாதியாக்க வேண்டாமே...”

சிற்றம்பலத்தாருக்கு பேரனின் நியாயம் சரியாகத்தான் தெரிகின்றது. அவர் பேரனை ஆச்சரியமாகப் பார்க்கிறார்.

சாதியாக்கியதால் வந்த சீரழிவை அவன் புரிந்து கொண்டானோ இல்லையோ... அவனின் தீர்வு நல்லதாகத்தான் இருக்கிறது என்பது சிற்றம்பலத்தாருக்குப் புரிகிறது.

○○○

டித்வா புயலும் மண் சரிவுகளும்

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தாய் இலங்கிய எங்கள் குட்டித் தீவை வாரிச் சுருட்டி அடித்ததே! வன்கொடுமை “டித்வா” புயல் சுமார் எழுநூறு இன்னுயிர்களை கூறையாடி ஏப்பம் விட்டதே! இந்த இரக்கமற்ற புயல் இது இயற்கையின் சீற்றமா...? இல்லை இலங்கையின் சாபக்கோடா...? மலையக மண்ணின் மலர்ச்சிக்காக மாடாய் உழைத்து ஓடாய்ப் போன மலையக மைந்தர் தமக்கு மண்சரிவுகளே மயானபுமி ஆனதே! கருங்குளிர் பனிஊசி ஏற்றிய அந்த மார்கழித் திங்களில் எங்கள் மாங்கனி வானம் கருமேகச் சிறைக்குள் கம்பி எண்ணிக் கொண்டதோ... ? எமது இனிய சோதரர்களின் உயிர்களும் உடைமைகளும் மண்ணுக்குள் சமாதி ஆனதே! வீடுகளும் வீதிகளும் குடியிருந்த குச்சு நிலங்களும் அடியோடு அழிந்தனவே! வாய்பேச முடியாத கால்நடைகள் கூட வழி தெரியாது காட்டாற்று வெள்ளத்தில் அள்ளுண்டு போனதுவோ...! கொடிய கூறாவளியும் கொட்டும் மழையும் கரைபுரண்டு ஓடும் வெள்ளப் பெருக்கும் குதற வைக்கும் குளிரும் வயிற்றில் நெருப்பும் மலைகள் கொட்டிய மண்சரிவுகளும் மக்களை மூடித் துரத்த இரண்டரை இலட்சம் அப்பாவிகள் ஏதிலிகளாக இடம் பெயர்ந்தனரே...!

- வடஅல்வா சத்ரா சன்னராஜன்

பெரிய ஆண்டும் எண்ணங்கள்...

பேராசிரியர்
துரை.மனோகரன்

ஊரும் உலகமும்

தற்போது ஊர் படும் பாடும், உலகம் படும் பாடும் பேசுபொருள்களாக உள்ளன. எதிர்க்கட்சி முக்கியஸ்தர், தமது எல்லா வேலைகளையும் கிடப்பில் போட்டுவிட்டு, நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களைப் பற்றிப் புதிதாகப் படித்தறிந்து விட்டு, அரசாங்கத்துக்குப் “பாடம்” எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அவ்வப்போது உயர் சபையிலும், பொதுவெளியிலும் உளறிக் கொண்டிக் கொண்டிருக்கிறார். நாட்டின் தற்போதைய நிலைமையை வைத்து, எப்படி அரசைக் கவிழ்க்கலாம் என்று சகல எதிர்த்தரப்பினரும் கனவு கண்டுகொண்டிருக்கின்றனர்.

உலகம் தற்போது அமெரிக்காவையும், இஸ்ரேலையும், ஈரானையும் மையமாகக் கொண்டு சுழலுகிறது. மூன்று நாடுகளும் ஆளுக்காள் சண்டை பிடித்துக்கொண்டு, உலக மக்களைத் தேவையில்லாத பிரச்சினைகளுக்குள் மாட்டிவிட்டுள்ளன. சண்டை பிடித்துத்தான் தீர்வது என்றால், தங்களது எதிராளிகளின் இராணுவ இலக்குகளைத் தாக்கவேண்டியது தானே! எதற்காகப் பொதுமக்களின் வாழ்வியலோடு தொடர்பான மையங்களைத் தாக்கி, அவர்களைச் சிரமப்படுத்த வேண்டும்? “முர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா” என்பதற்கேற்ப, மூன்று நாடுகளின் முக்கியஸ்தர்களும் முட்டாள் தனமான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு, அழகிய உலகைச் சின்னாபின்னப்படுத்தி வருகின்றனர்.

கண்டியில் ஒரே கலைமழை

அண்மையில் கண்டியில் மத்திய மாகாண இந்துமாமன்றத்தின் கண்டி அறக் கட்டளை ஏற்பாட்டில் தியாகராஜர் ஆராதனை நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. முதலில் பஞ்சகீர்த்தன ஆராதனையும், அதனைத் தொடர்ந்து தியாகராஜ சுவாமிகளின் தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இசை நிகழ்ச்சிகளும், நடனங்களும் இடம்பெற்றன. அனைத்து

நிகழ்ச்சிகளும் தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளின் பொருள் உணர்ந்து அழகாகவும், சிறப்பாகவும் நிகழ்த்தப்பட்டமை பாராட்டுக்கு உரியது.

கண்டி இந்து சிரேஷ்டக் கல்லூரியில் கண்டி முத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் நிகழ்ச்சி ஒன்று அண்மையில் பேராசிரியர் துரை. மனோகரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் கொட்டகலை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைப் பிரதி அதிபரும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கல்வித்துறை வருகைதரு விரிவுரையாளருமான ஜெ. சற்குருநாதனின் சிறந்த ஆய்வுரை இடம் பெற்றது. இசைக்கலைமாணி வரதா ரகுநாதனின் மாணவர்கள் இனிய வீணை இசை வழங்கினர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவர் ந. விதூர்ஷன் சிறந்த கவிதை ஒன்றை வாசித்தார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவிகளான பிரணவி செல்வக்குமார், வாஹினி ஆறுமுக நாவலர், கண்டி இந்து சிரேஷ்டக் கல்லூரி மாணவி சுருதிக்கா சதீஸ்குமார் ஆகியோர் இனிமையாகப் பாடினர். பிரணவி 2025 இல் சக்தி தொலைக்காட்சி நிகழ்த்திய மாபெரும் இசைப்போட்டியில் முதல்பரிசைப் பெற்றவர். இந்நிகழ்ச்சியிலும் அவரது பாடல் எல்லோரையும் கவர்ந்தது. வாஹினியின் பாடலும் சிறப்பாக அமைந்து, மனத்தை வருடிச் சென்றது. வயதில் மிகவும் இளையவரான சுருதிக்கா எதிர்காலத்தில் இலங்கையின் சிறந்த இசை அரசிகளில் ஒருவராக விளங்குவார்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை அண்மையில் பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடியது. தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில், பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் மகள் பூங்கோதை பாலராஜன் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். சிறப்புரைகளை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை சார்ந்த ஈ. குமரனும், த. அஜந்தகுமாரும் சிறப்பாக நிகழ்த்தினர். பல்கலை நோக்கில் பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம்

என்ற நூலும் இந்நிகழ்வின்போது வெளியிடப் பட்டது.

நல்லதொரு நாடக வீழா

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் துறையினால் ஆண்டுதோறும் நடத்தப்பட்டுவரும் நாடகநாள் விழா அண்மையில் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ஸ்ரீபிரசாந்தன் தலைமையில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. நாடகங்கள் தொடர் பான கருத்துரையை நான் நிகழ்த்தினேன். இந் நாடகவிழாவில் வழியெல்லாம் தடை, தொலைக்கக்கூடாதவளாய்..., விழி சொல்லும் விடியல் ஆகிய மூன்று நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. இவற்றோடு குறியீட்டு அபிநய நிகழ்ச்சி ஒன்றும் மாணவர்களால் அழகாக நிகழ்த்தப்பட்டது.

வழியெல்லாம் தடை என்ற நாடகத்தை எழுதி, இயக்கி, விவசாயி பாத்திரத்திலும் சிறப்பாக நடித்தவர், சல்லிகா. இவர் ஞானத்தில் தேன்தமிழினி என்னும் புனை பெயரில் கவிதைகள் எழுதிவருகின்றார். இந் நாடகத்தின் கதாநாயகன் வருணுக்கு வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட தொடர் தோல்விகள், அவனை விரக்தியின் உச்சத்துக்கே கொண்டு சென்று விடுகின்றன. இறுதியில் தன்னம்பிக்கை உணர்வு கொண்ட ஒரு விவசாயியின் அறிவுறுத்தலால், புதிய வாழ்வில் காலடி எடுத்துவைக்கிறான். இந்நாடகத்தில் கதாநாயகன் வருணாக நடித்த பதஞ்சலி, தம் பாத்திரத்தை உணர்ந்து சிறப்பாக நடித்தார். காதலி ரியாவாக நடித்த பிரியங்கா, ஆடம்பரப் பிரியையான அப்பாத்திரத்துக்குரிய நடிப்பை நன்கு வெளிப்படுத்தினார். ரியாவின் நண்பிகளாக நடித்த நதீஷா, பபிதா ஆகியோரும் நண்பிகளுக்குரிய இனிய வேடிக்கைப் பேச்சுகளோடு நன்றாக நடித்தனர். வடை வியாபாரம் செய்யும் பெண்ணாக நடித்த ஹம்னாவின் நடிப்பையும் மறக்கவே முடியாது. வருணின் தாயாக நடித்த ஆயிஷா ஹனூனின் உருக்கமான நடிப்பும் மனத்தைக் கவர்ந்தது. கந்துவட்டிக்காரனாக நடித்த டிலுக்ஷன், நேர்முகப் பரீட்சை அலுவலகராக நடித்த ரூபிகா ஆகியோரும் தமது நடிப்புத் திறமையை வெளிப்படுத்தினர்.

தொலைக்கக்கூடாதவளாய்... என்ற நாடகத்தை எழுதி, பெண் வழிப்போக்கராகவும் நடித்துத் தம் திறமையை வெளிப்படுத்தியவர், சைலஜா. நாடகத்தில் காதலியாக, மனைவி

யாக நடித்த சதுர்ஜாவும், தாயாக நடித்த ஜானுஷாவும், தமது நடிப்புத் திறமையை வெளிப்படுத்தியதோடு, இணை இயக்குநர்களாகவும் செயல்பட்டு, நாடகத்துக்கு உயிருட்டினர். காதலனாகவும், கணவனாகவும் நடித்த சுஜிதாவும் தமது நடிப்புத்திறனை நன்கு வெளிப்படுத்தினார். தாயாக நடித்த ஜனுசாவும், நாடகத்தின் பின்னோட்டத்தில் (flash back) தாயாக நடித்த ஜமானாவும் தத்தமது நடிப்புத்திறனை நன்கு வெளிப்படுத்தினர். பணக்கார அம்மாவாக நடித்த கம்சிகாவும், மகளாக நடித்த செந்தூராவும் குறைவின்றித் தமது பாத்திரங்களுக்குரிய சிறந்த நடிப்பைப் புலப்படுத்தத் தவறவில்லை. தாய்மையின் பெருமையை, சிறப்பை இந்நாடகம் நன்கு வெளிப்படுத்தியது. மருமகளின் பெயர் இனியாவாக இருந்தபோதிலும், பெயருக்கு ஏற்ப அவள் யாருக்கும் இனியவளாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதையும் நாடகம் சூசகமாகப் புலப்படுத்தியது.

விழி சொல்லும் விடியல் என்னும் நாடகத்தின் கதாசிரியராக விளங்கி, இயக்கியதோடு, வினோத் என்ற பாத்திரத்திலும் வித்தியாசினி சிறப்பாக நடித்திருந்தார். நாடகத்தின் எழுத்தாக்கத்தை உருவாக்கியதோடு, விடுப்புப் பார்க்கும் பக்கத்து வீட்டுக் கோமளா அன்றியாகவும் திலக்ஷனா தமது முழு நடிப்புத்திறனையும் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். காதலி காவ்யா வாகச் சயானா நல்ல முறையில் தமது நடிப்புத் திறனை வெளிக்காட்டினார். காதலியின் தோழியாக நடித்த முஜீபா, தமது நண்பியின் காதல் விடயத்தைக் கண்காணித்துக் கிண்டல் செய்யும்போது, அவரது சுவாரசியமான சிறந்த நடிப்புத்திறனை அனுபவிக்க முடிந்தது. தாய் பாத்திரத்தில் நடித்த தர்ஷகா, தங்கையாகவும், பின்னோட்டத்தில் (flash back) வினோத்தாகவும் நடித்த டிலக்ஷனா, வினோத் துடன் நேர்முகப் பரீட்சையில் கலந்து கொள்ளும் ரமேஷாக நடித்த துஷ்யந்தினி, நிறுவனராக நடித்த சபீஹா ஆகியோரும் தத்தம் பாத்திரங்களுக்கு உரிய சிறந்த நடிப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தினர். இந்நாடகத்துக்கான காட்சியமைப்பு, பின்னணி இசை, ஒப்பனை ஆகியவற்றைக் குபித்திரா திறம்படக் கையாண்டிருந்தார். உணர்ச்சிகாமான கதையம்சம், நாடகத்துக்கு உயிருட்டியது.

வாசகம் பேசுகிறார்

இதழ் 309இல் வெளியான “சலனம்” விவாகரத்து வழக்குகள் ஆரம்பக் கூத்தின் விறுவிறுப்பாக இருக்கும். காலம் கடந்தபின்தான் அறிவைப்புரிந்து கொள்ள முடியும். முற்றிப் பழுத்தால்தான் கனி. வெம்பல் கனி அல்ல.

இராமாயணத்துக்காக பல பக்கங்கள் வீணடிக்கப்படுவதுபோல் தோன்றுகிறது. மொழி பெயர்ப்பும் கற்பனையுமான இராமாயணமும் மகாபாரதமும் தூக்கிப் பிடிக்கப்படுவதனால் அகநானூறு, புறநானூறு போன்றவை பின்தள்ளப்பட்டு விட்டமை பரிதாபமானது.

சபா. ஜெயராஜா கூறுவதுபோல் (இதழ் 310) நாதஸ்வரக்கலைஞர் காலஞ்சென்ற **பஞ்சாப்சேசன்** சினிமாப்பாடல்களை வாசிக்காமல் விடவில்லை. நிகழ்ச்சியின் முடிவில் சில சினிமாப் பாடல்களை வாசிப்பார். அதற்காகவே காத்திருந்து அவற்றைக் கேட்டு ரசித்தவர்களில் நானும் ஒருவன்.

புதிய 2000 ரூபா நாணயத்தாளில் தமிழ் மொழிக்கு உரிய இடமளிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இதற்குக் காரணமானவர்களின் தொகை தென்னிலங்கையில் அதிகரித்தால் அது நாட்டின் பிரச்சினைகள் பலவற்றைத் தீர்க்க உதவும்.

- G.பீற்றர், சாவகச்சேரி.

ஞானம் இதழ்கள் ஒழுங்காகக் கிடைக்கின்றன. நன்றி.

மத்திய கிழக்கில் யுத்த நிறுத்தம் மேற்கொண்டு பேச்சுவார்த்தை மூலம் முரண்பாடுக்களைத் தீர்க்க சம்பந்தப்பட்ட நாடுகள் முன்வர வேண்டும் என்று ஞானம் மார்ச் இதழின் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் ஆசிரியர் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. வீடு கொளுத்தும் ராசாவுக்கு நெருப்பெடுத்துக் கொடுக்கும் மந்திரிபோல பென்ன்ம்பெரிய மாமன்னரும் சின்னம் சிறிய இளிச்சவாய் நாடும் இணைந்து மத்திய கிழக்கை சுடுகாடாக மாற்ற நினைக்கிறார்கள். இவர்கள் முழு உலகையும் எரித்து சாம்பலாக்கமுன் இவர்களுக்கு நல்ல புத்தியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதே எனதும், மனச்சாட்சி உள்ள எல்லோரதும் பிரார்த்தனையாகும்.

“அதி மூத்த வானொலி ஆளுமையாளர்” **நடு. எஸ். நடராச ஜயர்** நாட்டுக்காற்றிய நற்சேவைகள் பற்றி ஞானம் சஞ்சிகையின் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியரும் இந்நாள் ஆலோசகருமாகிய டாக்டர். தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் ஞானம் மார்ச் இதழில் எழுதியுள்ளார். நான் திரு. நடராச ஜயருடன் இறைவரித் திணைக்களத்தில் ஒன்றாகப் பணியாற்றியவன் என்ற வகையிலே இவருக்கு நாடளாவிய ரீதியில் கிடைத்த கௌரவம் பற்றி அறிந்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இவர் நூறாண்டு காலம் நோயின்றி வாழவேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

சத்திய சாய் கலாலயம் கண்டியில் கடந்த 25 வருட காலமாகப் பரதக் கலையைப் பயிற்றுவித்து வருவதைப் பாராட்டி பேராதனைபல்கலைக்கழக தமிழ்த் துறையின் முன்னாள் தலைவராகிய **புராசீர்யர் துரை மனோகரன்** அவர்கள் ஞானம் பெப்ரவரி இதழில் புகழ் மாலை சூட்டியுள்ளார். பணியிட மாற்றம் பெற்று நான் 2000 ஜனவரியில் கண்டி நகரத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன். வேறும் சில யாழ்ப்பாண நண்பர்களுடன் இணைந்து கண்டி சத்திய சாய் கலாலயத்தின் வளர்ச்சிக்காக அயராது பாடுபட்டோம். தற்போது சத்திய சாய் கலாலயம் இமயம் போல வளர்ந்துள்ளது கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

2000ஆம் ஆண்டில் கண்டியில் நான் **டாக்டர் ஞானசேகரன்** அவர்களை சந்தித்து ஞானம் சஞ்சிகையின் சந்தாதாரராக இணைந்து கொண்டேன். நான் எழுத்தாளராக உருவாகுவதற்கு இதே ஞானம் சஞ்சிகையும் இதே டாக்டர். தி. ஞானசேகரன் அவர்களுமே முக்கிய காரணம் என்று கூறின் அது மிகையான கூற்றன்று.

- கலைமாமணி கா. தவபாலன்

அமரர்
'சாஹ்தீயரத்னா' தி.ஞானசேகரன்

'பகிர்தலினீ மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!'

இலக்கியப் பாரம்பரியங்கள், இலக்கிய உலகில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், வளர்ச்சிப் போக்குகள், கருத்தோட்டங்கள் போன்றவற்றின் காலக் கண்ணாடியாக இச் சஞ்சிகைகள் மிளிகின்றன. தரமான எழுத்தாளர்கள் சஞ்சிகைகள் மூலமாகவே இனங்காட்டப்படுகின்றனர். ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு எம்மாலான பணியைத் தொடர விழைகின்றோம்.

- தி.ஞானசேகரன்
06.06.2000, ஞானம் சஞ்சிகை - 1

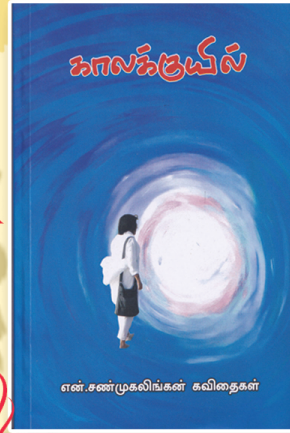
**அவரும் அதுவும் அதைப் பற்றியும் - இ. இராஜேஸ்கண்ணன் (2026)
ஜீவநதி வெளியீடு 520**

வாசகனின் இரசிப்பில், படைத்தவனின் அனுபவங்கள், கருத்துநிலை, படைப்பாற்றல் என்பன செல்வாக்குச் செலுத்தவே செய்கின்றன. அது பற்றிப் பார்ப்பது என்பது அவர் பற்றிப் பார்ப்பதும் ஆகின்றது. இலக்கியத்தைப் படித்தல் என்பது அதுவும் அவரும் சம்பந்தப்பட்டது மட்டுமல்ல, படிப்பவரின் கருத்தோடு அது கொண்ட நெருக்கத்தையும், அவர் கொண்ட இணக்கம் அல்லது முரண் சம்பந்தப்பட்டதுமாகும். இணக்கமும் முரணும்தான் இயக்கத்தின் அடிப்படை! எனும் விளக்கத்தை முன்வைத்து, 16 நூல்கள் சார்ந்து நூலாசிரியர் முன்வைத்த பார்வைகள் இதில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இராஜேஸ்கண்ணனின் ஐந்தாவது இலக்கியத் திறனாய்வாக அமையும் இந்நூலின் வாயிலாக அவரின் திறனாய்வு பார்வையின் வளர்ச்சிபோக்கு நன்கு தெளிவாகின்றது.

**உதிர்ந்தொளிரும் சொற்கள்
-தி. செல்வமனோகரன்
(2025)
ஜீவநதி வெளியீடு 510**

21 நூல்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் மற்றும் நூலாசிரியர் ஆற்றிய உரைகளின் எழுத்துவடிவம் ஆகியவற்றின் தொகுப்பாக இந்நூல் அமைகின்றது. நூல்களை வாசிப்பதால் ஏற்படும் இன்பத் திளைப்பும், இன்பத் திளைப்புக்காக வாசித்தல் ஆகிய செயல்நிலைகளின் பேறாக வெளிவந்த பதிவுகளாக செல்வமனோகரன் அவர்கள், இவற்றைக் கூறுகின்றார். பழந்தமிழ் இலக்கியம், நவீன இலக்கியம், மார்க்சியம், மெய்யியல், குழந்தை மனநிலை எனும் பத்துறை நூல்கள் சார்ந்து நூலாசிரியர் முன்வைக்கும் ஆழமான பார்வைகள், வாசிப்பவர்களுக்கு இன்பத் திளைப்பை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

**காலக்ரூயில்
- பேராசிரியர்
என்.சண்முகலிங்கன்
(2025)
"கவிதை
என்பது வாழ்க்கை,
வாழ்க்கையே
ஒரு கவிதை" எனும்
கருத்துநிலை கொண்ட பேராசிரியரின் ஐம்பது
வருட காலத்தில் படைக்கப்பட்ட
கவிதைகளில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட
75 கவிதைகள்
இதில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.
உண்மை, உறவு உணர்வு, போராட்டம்
எனும் பல தளங்களில் விரியும்
கவிதைகளில் ஆங்காங்கு வெளிப்படும்
பொறிதட்டும் சிந்தனைகள் பெறுமதியானவை.
மானிட மேன்மையே இவரின்
கவிதைகளின் அடிநாதமாக அமைகின்றது.
கவிதைகளில் சந்தம் -
இசை இழையோடியிருப்பது
வாசிக்கும்போது நெருக்கத்தை
அதிகமாக்குகின்றது.**

**கூடைக்கப்
பெற்றிவை...**

ISSN 2478-0340

9 772478 034009

9 772478 034009